

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **25**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 3 maart 2010

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	5
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	5
ACTUALITEITSDEBAT over de stand van zaken in het dossier van de Oosterweelverbinding	6
Actualiteitsmoties	25
ACTUELE VRAAG van mevrouw Cindy Franssen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de financiële situatie van vrouwen in Vlaanderen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de bestrijding van armoede bij vrouwen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Güler Turan tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de preciaire financiële situatie van alleenstaande vrouwen	26
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	30
ACTUELE VRAAG van mevrouw Cindy Franssen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de financiële situatie van vrouwen in Vlaanderen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de bestrijding van armoede bij vrouwen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Güler Turan tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de preciaire financiële situatie van alleenstaande vrouwen	31
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de kilometerheffing voor vrachtvervoer	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de beslissing in de Waalse regering inzake het invoeren van een wegenvignet	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de invoering van een forfaitair wegenvignet in het Waalse Gewest	33

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de beloning van managers en beheerders van sociale huisvestingsmaatschappijen en het toegenomen aantal schorsingen van beslissingen ter zake	39
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over een minimumlevering bij aardgasbudgetmeters	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie en tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over een minimumlevering bij aardgasbudgetmeters	42
ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de band met de gemeente in woonuitbreidingsgebieden	46
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Johan Sauwens, Sas van Rouveroij, Bart Martens, Jan Peumans en Lode Vereeck, mevrouw Mieke Vogels en de heer Dirk de Kort betreffende aanbevelingen aangaande de versnelling van maatschappelijk belangrijke investeringsprojecten: Sneller door Beter – 395 (2009-2010) – Nr. 1	
Bespreking	49
VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE	
Aanwijzing van een Nederlandstalig lid met adviserende stem	68
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Johan Sauwens, Sas van Rouveroij, Bart Martens, Jan Peumans en Lode Vereeck, mevrouw Mieke Vogels en de heer Dirk de Kort betreffende aanbevelingen aangaande de versnelling van maatschappelijk belangrijke investeringsprojecten: Sneller door Beter – 395 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	71
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jos De Meyer en Boudewijn Bouckaert en de dames Veerle Heeren, Fatma Pehlivan, Vera Celis en Marleen Vanderpoorten tot besluit van de op 10 februari 2010 door de heer Jos De Meyer in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over administratieve vereenvoudiging in het onderwijs en de beleidsaanbevelingen uit het Jaarverslag 2008 van het Agentschap voor Onderwijsdiensten – 375 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	72
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Frank Creyelman en Jan Penris tot besluit van de op 11 februari 2010 door de heer Johan Deckmyn in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de campagne 'Laat ons ondernemen!' van de werkgevers – 378 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	73

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Annick De Ridder en de heren Marino Keulen, Sas van Rouveroij en Sven Gatz tot besluit van de op 11 februari 2010 door mevrouw Annick De Ridder in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het standpunt van de Vlaamse Regering betreffende de toekomstige uitdiepingswerken op de Schelde – 380 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	73
ACTUALITEITSMOTIE van de heren Jurgen Verstrepen, Peter Reekmans, Lode Vereeck en Ivan Sabbe tot besluit van het op 3 maart 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de stand van zaken in het dossier van de Oosterweelverbinding – 409 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	74
ACTUALITEITSMOTIE van de heren Jan Penris en Filip Dewinter en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van het op 3 maart 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de stand van zaken in het dossier van de Oosterweelverbinding – 410 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	75
ACTUALITEITSMOTIE van de heer Dirk Peeters, mevrouw Mieke Vogels en de heer Filip Watteeuw tot besluit van het op 3 maart 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de stand van zaken in het dossier van de Oosterweelverbinding – 411 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	75
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	75
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	78
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	78

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Tinne Rombouts: gezondheidsredenen;

Patricia Ceysens: familieverplichtingen.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 60/18)

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Vereeck bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, collega's, ik wens even te verwijzen naar de hallucinante besluitvorming in het Uitgebreid Bureau van afgelopen maandag over het al dan niet houden van het actualiteitsdebat. Tot mijn verbazing moest ik vaststellen dat het voor de voorzitter van het Vlaams Parlement niet volstaat dat de verenigde oppositie verzoekt om een dergelijk debat te houden. Hij kon daartoe pas worden overtuigd na een tussenkomst van de minister-president. Een voorzitter moet de belangen van meerderheid en minderheid verdedigen, en in die opdracht schiet u schromelijk tekort.

De voorzitter: Ik stel voor dat u dit soort van thema's op het Uitgebreid Bureau ter sprake brengt. Ik sluit uw microfoon af.

De heer Lode Vereeck: Dat is typisch. U hebt een probleem met het parlement.

De voorzitter: Elke week opnieuw is het zover. Steeds opnieuw zoekt u een gelegenheid om dit soort discussies te voeren. Ik ga er niet op in.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voorzitter, collega's, de voorzitter heeft in het Uitgebreid Bureau niets anders gedaan dan wat van een voorzitter mag worden verwacht. Alle fracties hebben hun standpunt verwoord. Nadien stelde de voorzitter vast dat een meerderheid van de aanwezigen niet van oordeel is dat een debat moest worden georganiseerd. Na een voortzetting van de discussie is dat standpunt gewijzigd. Het is toch evident dat de voorzitter gewoon heeft vastgesteld wat men moest vaststellen: de drie meerderheidsfracties, die een meerderheid van het Uitgebreid Bureau en van het parlement uitmaken, waren eerst van oordeel dat een debat niet nuttig zou zijn, maar veranderden nadien van mening.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUALITEITSDEBAT over de stand van zaken in het dossier van de Oosterweel-verbinding

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Als u het mij toestaat, wil ik namens de Vlaamse Regering een verklaring afleggen. Dat zou het debat ten goede kunnen komen.

De voorzitter: Dat is geen probleem.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, het dossier van de mobiliteitsproblematiek in en rond Antwerpen wordt met heel veel belangstelling door dit parlement gevolgd. Het Vlaams Parlement vraagt terecht dat de Vlaamse Regering een duidelijke richting aangeeft en daadwerkelijke stappen zet. Een tweede bespreking van vandaag zal gaan over de heel belangrijke resoluties die de commissie-Sauwens heeft geformuleerd. Ik wil alle leden van die commissie trouwens feliciteren. Met betrekking tot grote infrastructuurprojecten zegt ze dat "bijzondere zorg moet besteed worden aan het voortraject teneinde een groter maatschappelijk draagvlak en vlottere vergunningsverlening te kunnen bekomen." In december hebben een aantal onder u mij over dit dossier en over de eensgezindheid van de Vlaamse Regering al ondervraagd. Ik heb toen geantwoord dat we zouden wachten tot de Raad van State een uitspraak had gedaan, en ik sprak de hoop uit dat die uitspraak positief zou uitvallen. Dat arrest is er inmiddels.

Ik heb toen gezegd: als dat arrest er is, zal ik in de loop van de maand maart samen met alle ministers een voorstel doen vanuit de Vlaamse Regering. Vandaag is het de eerste woensdag en de eerste plenaire zitting van maart, en ik ga ervan uit dat u zich afvraagt waar de beslissing blijft. Ik kan al voorspellen wat er straks op dit spreekgestoelte allemaal zal worden gezegd. *(Opmerkingen van de heer Sven Gatz)*

U zult zeggen, zoals de heer Gatz zegt: wij weten wat u gaat zeggen. Dan komt de vraag waarom we dit actualiteitsdebat houden. Maar goed, ik wil even afmaken wat ik wil zeggen namens de Vlaamse Regering. We wachten het arrest van de Raad van State af en we zullen in maart een beslissing nemen. Nu is het begin maart. De eerste vraag die door de oppositie, maar ook door de meerderheid wordt gesteld is: waar is uw beslissing?

Ik wil eraan herinneren dat we een persbericht hebben verstuurd op 10 februari 2010. Ik wil dat even voorlezen, want straks zou dat wel eens opnieuw aan bod kunnen komen, aangezien bepaalde uiteenzettingen zullen verwijzen naar krantenartikelen, daar ben ik van overtuigd.

Op 10 februari hebben we gezegd: "De Vlaamse Regering neemt akte van de uitspraak van de Raad van State vandaag en zal de oplossingsrichtingen die voorbereid worden in werkgroepen van het ministerieel comité DAM, toetsen aan de uitspraak van de Raad van State.

De Vlaamse Regering blijft dit dossier zelf verder opvolgen en zal in samenspraak met de werkgroepen ten gronde de consequenties van de uitspraak van de Raad van State evalueren. De werkgroepen bestuderen op dit ogenblik ten gronde onder andere de ESR-problematiek, de kostprijs, de financiering en de vergunningenproblematiek betreffende de mobiliteitsoplossing. Voor de verdere aanpak van dit dossier gaat de Vlaamse Regering uit van de beslissing van 28 maart 2009, zoals bevestigd in haar regeerakkoord."

Einde persbericht. *(Opmerkingen van de heer Dirk Van Mechelen)*

Einde persbericht, mijnheer Van Mechelen. Na 10 februari zijn we vier keer samengekomen met het ministerieel comité, er zijn experts samengekomen, en we hebben diverse scenario's van het verkeerscentrum bekeken. Morgen worden hier in de commissie vertegenwoordigers van de groep Antwerpenaren uitgenodigd, die vorige week enkele voorstellen hebben geformuleerd, om te spreken over wat ze allemaal hebben voorgesteld.

Het is goed dat dit gesprek plaatsvindt, het kan alleen maar bijdragen tot een beter inzicht in de mobiliteitsproblemen en elke nuttige bijdrage moet worden getoetst aan haar oplossend vermogen. Dat is belangrijk, maar ik wil niet vooruitlopen op het debat van morgen. Op dit vlak is het studiewerk van het Vlaams Verkeerscentrum zeer nuttig, omdat het de verkeersstromen heel duidelijk in beeld heeft gebracht.

Voorzitter, ik wil duidelijk stellen dat deze Vlaamse Regering de vaste wil heeft een oplossing aan te bieden voor de mobiliteitsknoop in en rond Antwerpen. Die oplossing zal multimodaal zijn. Daarom herhalen we dat het Masterplan Antwerpen een en ondeelbaar is. We willen een totale oplossing aanbieden voor de mobiliteitsproblemen, en geen gefragmenteerde. We zullen dus ook sterk moeten inzetten op andere modi dan de auto. We willen die oplossing uitwerken in goed overleg met het stadsbestuur van de stad Antwerpen.

Die oplossing zal uitgaan, zoals opgenomen in het regeerakkoord, van een derde Schelddekruising, die we zo goed mogelijk moeten inplanten. Ze zal ook een antwoord moeten bieden op de leefbaarheidsproblemen waarmee de stad Antwerpen en haar inwoners en gebruikers worden geconfronteerd. Zoals in december aangekondigd, zal ik nogmaals herhalen dat deze Vlaamse Regering in maart, deze maand dus, een heldere beslissing zal nemen en vertalen in een plan van verdere aanpak.

Dit is wat ik bij de start van dit actualiteitsdebat namens deze Vlaamse Regering wil zeggen. Ik ben zeer benieuwd of nu aan bod zal komen wat ik verwacht. Ik dank u. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Het Uitgebreid Bureau heeft eenparig beslist dat elke spreker vijf minuten spreektijd krijgt.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Minister-president, we moeten opletten dat we het parlementair debat met zijn allen als volwaardig beschouwen. Ik heb het dan niet zozeer over u of over andere leden van de regering. Er zijn hier tenoren in het parlement die het de voorbije weken nodig hebben geacht om zeer zware verklaringen over dit dossier af te leggen. Ik betreur dat persoonlijk.

Mijnheer Janssens, ik zie dat u aanwezig bent. Ik neem aan dat u een aantal zaken waarmee u ons in de pers hebt verblijd, in het debat zult brengen. Dat is uw verantwoordelijkheid. U bent er en u hoort er ook te zijn. Ik vind het heel jammer dat de heer De Wever afwezig is.

De voorzitter: Zal ik hem opvorderen?

Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Minister-president, u zegt dat mijn uiteenzetting waarschijnlijk voorspelbaar is. Welnu, die van u was dat in elk geval, dat kan ik u bevestigen.

Zeker in tijden van crisis is het belangrijk dat overheden doen wat ze moeten doen. Een Vlaamse Regering moet beslissingen nemen en liefst beslissingen met enige langetermijnvisie. Een Vlaamse Regering moet ook een klimaat scheppen dat aangenaam is om investeerders aan te trekken. Een Vlaamse Regering moet een meerjarenbegroting opstellen. Als we dan kijken naar het parcours van deze Vlaamse Regering van de afgelopen weken en maanden, dan stellen we vast dat er weinig is beslist. U doet heel veel, u maakt plannen maar op de uitvoering van die plannen is het dan weer wachten. Niet alleen de oppositie maar de hele publieke opinie is daar stilaan van overtuigd.

U maakt niet alleen plannen, u richt ook werkgroepen op. Ook op de outcome van die werkgroepen is het wachten, dit enkel en alleen om dat er een te grote interne verdeeldheid heerst in uw regering om met resultaten te komen.

Er moet me nog iets van het hart. Vaak wordt gezegd dat het Oosterweeldossier een Antwerps debat is. Welnu, het is geen Antwerps debat. Het heeft gevolgen voor de werkgelegenheid van heel onze regio, voor de investeringsbereidheid in heel onze regio en voor de mobiliteit in heel onze regio.

Dit dossier sleept aan sinds 1995. Er is al enorm veel over gesproken. Het enige dat nu nog moet gebeuren, is beslissen. U moet beslissen als minister-president en als regering. U doet dat nu niet. U staat blijkbaar niet aan het hoofd van een ploeg die beslissingen durft te nemen in het belang van alle Vlamingen. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

U staat wel aan het hoofd van een vechtkabinet. Soms is dat tegen de federale vijand. Wanneer die federale vijand echter even van het toneel verdwijnt, dan beginnen de ministers van uw regering blijkbaar onderling robbertjes uit te vechten. Intussen worden we geconfronteerd met een Vlaanderen dat steeds verder wegzakt. Mensen verliezen hun werk en bedrijven sluiten. Intussen horen we op de radio spots over Vlaanderen in Actie (ViA). Dat lijkt steeds meer op een soort van magrittiaans surrealisme. U spreekt over Vlaanderen in Actie maar wij stellen vast dat Vlaanderen stilstaat.

Minister-president, u zegt zelf dat een van de speerpunten van ViA de logistiek is.

Ik zou kunnen besluiten met een boutade. Als u er niet in slaagt deze knoop de komende weken te ontwarren, dan kunt u ViA, waarvan logistiek toch een speerpunt is, net zo goed in de vuilnisbak gooien.

In de zeven werkgroepen en de masterwerkgroep staat u met getrokken messen tegenover elkaar. Als regeringsleider spreekt u over belangrijke dossiers, zegt u dat u zoekt naar een oplossing, dat u bestudeert, bekijkt. Daarnet had u het over – en dat is een nieuwe parafrase – een vaste wil om een oplossing aan te bieden. Maar daarbij blijft het dan ook. Het begint stilaan wat pijnlijk te worden. In het begin kon u zich nog wat verschuilen achter de Raad van State. U zei dat de werkgroepen nog geen tijd hadden gehad om een oplossing te vinden. We merken dat u nu gepasseerd wordt door een groep van Antwerpse ondernemers, die er, in tegenstelling tot u, wel in slagen op drie maanden tijd een oplossing aan te reiken. We vragen ons dan ook af hoe het zit met de investeringsregering. 2600 banen op de tocht bij Opel, 1672 banen bij Carrefour, en gisteren 90 banen bij Godiva België. Het chemiebedrijf Mepa vraagt het faillissement aan. Die cijfers kennen we allemaal. Andere cijfers kennen we ook. Met dit grote mobiliteitsproject zouden we maar liefst 10.000 bijkomende banen kunnen creëren, en dat in tijden van crisis.

Minister-president, tijdens uw presidentiële campagne pakte u uit met de slogan ‘Vlaanderen wacht niet’. Vlaanderen wacht wel! Vlaanderen wacht al vijftien jaar, maar vooral de laatste vier maanden. De volksraadpleging is achter de rug, en was duidelijk. Het arrest van de Raad van State is ondertussen al drie weken binnen. Alle excuses zijn van de baan. Daarnet hebt u nog een aantal standpunten naar voren gebracht. Die lijken, gelukkig maar, verdacht veel op de regeringsbeslissing van 28 maart 2009, exact een jaar geleden. Waar wacht u nu nog op? Wat is uw beslissing nu? We zijn nu al in maart. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Het is echt pijnlijk, schrijnend aan het worden. U blijft lachen. Ik denk dat de rest van Vlaanderen minder lacht.

Forum 2020 heeft inmiddels zijn plannen voorgesteld. Ik neem aan dat u ze al hebt gezien en dat u niet moet wachten op de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken, onder het wijze leiderschap van de parlementsvoorzitter, om die plannen in te kijken. Hoe staat de Vlaamse Regering tegenover die plannen van Forum 2020? Morgen wordt het inhoudelijke

debat gevoerd. In dit halfroond hebben we echter het politieke recht om te weten hoe u en de regering daar tegenover staat. U kent die plannen allemaal. Wij kennen ze ook. Ik neem aan dat ook de meerderheid op de hoogte is van die plannen.

Minister-president, uw voorganger zei dat het leiden van de Vlaamse Regering een lachertje, een makkie was. Toon ons dat. Zeg niet constant dat alles belangrijk is, maar gedraag u ernaar. Hak knopen door. Stop met beslissingen voor u uit te schuiven. Stop met pr-campagnes op te zetten zonder in actie te komen. Doe waarvoor u en uw regeringsleden betaald worden. Beslis! (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister-president, ik heb daarnet genoteerd wat u hebt gezegd. Ik citeer: “Ik heb de vaste wil om een oplossing te zoeken voor de mobiliteitsproblemen in Antwerpen”. U bent de voorspeller, de madame Blanche van het parlement geworden. Ik doe ook een voorspelling. De Antwerpenaren zullen u op handen dragen voor deze uitspraak en zullen even lang nadenken over uw heiligverklaring in de lengte van het Oosterweeldossier.

Minister-president, ik heb u daarnet gehoord. Ondertussen ben ik de tel kwijtgeraakt over het aantal keren dat u hier moest komen verkondigen dat er eigenlijk niets aan de hand is. U bent de relatietherapeut van dienst, een SOS-Peeters.

Ik verwijst naar een uitspraak, de meest holle, ongeloofwaardige en zeer pijnlijke uitspraak in dit parlement, in de Vlaamse Regering en in de politiek, namelijk: alles wat Vlaanderen doet, doet het beter. Het Oosterweeldossier is een voorbeeld van hoe het niet moet. Dit is niet besturen, dit is niet beslissen, dit is politieke onkunde. De weggebruikers en Antwerpenaars zijn de slachtoffers. Ik kan er niet omheen, ik zal het proberen omzichtig te omschrijven: uw coalitie is een kleuterklas met een hoog pestgedrag en neurotische, aandachtzoekende kinderen. U krijgt uw klasje met nieuwelingen niet onder controle. U hebt geen coalitie, u hebt een bende kleuters die de blokken naar elkaar gooien omdat ze hun zin niet krijgen. Zo heb ik het de laatste weken gezien in dit dossier. Ik vind dat pijnlijk.

Het strafste is dan nog dat de grootste pestkop van het klasje oproept om te stoppen met pesten. Ik hoor: stop de politieke spelletjes over de Oosterweel. En wat zien we? Een afvallingspel op leven en dood met als inzet: wie duwt de tegenstander van de brug of wie pleegt zelfmoord? Dat is het verhaal van het Oosterweeldossier.

U zegt dat de sfeer in de regering goed is. Als u zegt dat de ruziemakende stemmen van De Wever, Janssens, Gennez en Van Rompuy niet de regering en niet dit dossier toebehoren, dat we daar niet naar moeten luisteren en dat die geen invloed hebben in dit verhaal, dan moet u dat ook maar duidelijk communiceren.

Minister-president, ik ben het beu en ook de Antwerpenaren zijn het beu. De bevolking is het kotsbeu. Hoe dit dossier wordt aangepakt, is een belediging voor elke politicus die wil doen waarvoor hij gekozen is: luisteren en daadkrachtig beslissen en problemen oplossen. Het hele project is fout behandeld, dat weet u. De commissies komen tot de conclusie dat de omgekeerde weg is gevolgd. U moet daaruit leren, maar blijkbaar leert men niet in de Vlaamse Regering: eerst inspraak, dan technisch en dan politiek. Het Masterplan Antwerpen heeft de verkeerde weg genomen en u ziet wat ervan komt.

Al anderhalf jaar, minister-president, bent u aan het talmen, treuzelen en draait u tegen hoge snelheid rond de pot. U verzint telkens weer nieuwe theaterstukken, u bent een beetje de mediaminister geworden, mijnheer amusement: een studie, een referendum, een uitspraak van de Raad van State, de therapeutische praatgroepen. Ik vraag me af wat het volgende is: de interpretatie van de analyse van de therapie in de werkgroepen? Ik vermoed dat die toch vaak bijeenkomen. Eén keer, heb ik tot nu toe gehoord. U staat nog geen meter verder in dit zeer belangrijke dossier voor Vlaanderen en Antwerpen. Is dat een Antwerpse aangelegenheid? In eerste orde wel. We staan nog langer in de file en we staan met nog meer mensen stil.

Minister-president, ik verneem dat men nu een compromis zoekt, van alles wat. Ik lees: gezichtsverlies verminderen voor stoere politici en hun partijen. Een Lange Wapper light met afkoopsom of zo. U weet toch wat ze zeggen over lightproducten? Ze bevatten meer calorieën en ze zijn peperduur. Ik vrees dat we een Lange Wapper zero zullen krijgen.

Er is het voorstel van Forum 2020. Laten we niet hypocriet doen, mevrouw De Ridder heeft het ook al gezegd: in Antwerpen zijn we allemaal op de hoogte van het voorstel van Forum 2020 dat hier in het parlement morgen zal worden besproken. Elke zichzelf respecterende Antwerpenaar heeft dat dossier al gelezen. *(Opmerking van de heer Jan Penris)*

Ik was zelfs op de presentatie, mijnheer Penris, waar u niet op aanwezig was.

Als u dat had gelezen, hadden we daar nu over kunnen debatteren, want het is een nieuw gegeven. Maar goed, we wachten af. LDD is gecharmeerd door dat nieuwe idee. Los van de techniciteit is me opgevallen dat dat voorstel nogal breed is gedragen. Ik dacht dat dat een van de voorwaarden was. We zullen dat plan met een andere kijk bekijken. Ik denk dat u dat ernstig moet nemen.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Verstrepen, ik luister met interesse naar uw uiteenzetting, maar ik had toch eens graag vernomen wat nu in feite het standpunt van LDD is. Is dat nu het standpunt van Jurgen Verstrepen? U pleit voor de Lange Wapper en een Lange Wapper light. Of is dat het standpunt van de heer Sabbe, die ervoor pleit Forum 2020 en de Groep van Tien te volgen? Of is dat het standpunt van mevrouw Van Ermen, die nog een aantal andere varianten voorstelt?

In dezen is het immers natuurlijk gemakkelijk de regering aan te vallen, wat wij ook zo dadelijk zullen doen. Het is echter toch belangrijk om zelf een duidelijk standpunt te hebben. Naargelang de vertegenwoordiger van LDD, op televisie, in de krant, in de media, hier in het parlement, krijgen we een ander voorstel. En zo ontzettend veel LDD'ers zijn er nu ook weer niet. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer Dewinter, ik vind het een beetje spijtig dat u nog voorspelbaarder bent geworden dan de minister-president. Ik vind het zeer fijn dat de oppositie de oppositie ondervraagt, maar spaar uw pijlen zo dadelijk voor de regering. Ik zal het u zeer duidelijk zeggen: wat ik hier sta te verkondigen, is het standpunt van de LDD-fractie. Ik hoop dat dit duidelijk is voor u. Ik wil het nog eens in een e-mail zetten voor u, zodat u zeker bent, zodat u geen slapeloze nachten hebt en u afvraagt of wij een duidelijk standpunt naar voren gaan brengen in dit parlement. Ik weet dat dit u stress bezorgt, maar goed, die is nu weggenomen.

Voorzitter, mijn vragen zijn heel eenvoudig. Minister-president, wat zal het zijn? Hoe ver staat u? Welke richting gaat u uit? Kiest u voor een Lange Wapper light? Is de brug weg of niet? Dat is natuurlijk een vraag die ik ook aan de heer Janssens zou willen stellen. Deze vragen zal ik blijven stellen zolang u geen antwoorden geeft. Ik reken er dus op dat u zich wat vermant en straks een antwoord zult geven op deze zeer korte vragen. *(Applaus bij LDD)*

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, geachte leden, minister-president, in uw inleiding had u het over een vaste wil, maar als we even terugkijken naar het recente verleden, moeten we vaststellen dat de Vlaamse Regering met haar DAM-werkgroepen eigenlijk rondjes heeft gedraaid. De regering zit muurvast en de regeringspartijen staan lijnrecht tegenover elkaar. Intussen is het middenveld er wel in geslaagd om tot overleg te komen en met een onderbouwde oplossing naar voren te komen. Actiecomités, havenbonzen en deskundigen vonden elkaar en hebben een duurzaam alternatief voor het BAM-tracé uitgetekend. Het denkwerk dat Forum 2020 vorige week heeft gepresenteerd, is in die zin uniek. Het is eigenlijk een nieuwe fase in burgerdemocratie en participatie van stakeholders. Ze zijn erin

geslaagd om uit de loopgraven te komen en mee te denken over het algemeen belang. Dat is een huzarenstuk. Dit kunnen we echt niet meer wegwuiven als nimby-reacties (not in my backyard) en banana-reacties (build absolutely nothing anywhere near anything).

Forum 2020 is eigenlijk tot de kern van ons mobiliteitsprobleem doorgedrongen en biedt een synthese – een meccano – aan van mogelijke oplossingen. Toch reageert u als minister-president bijzonder terughoudend, stug en onwillig op dit creatieve denkwerk. De uitgestoken hand wordt niet aanvaard. Het nieuwe plan wordt eigenlijk van de hand gewezen. De Groen!-fractie heeft voorzichtig positief gereageerd op dit plan, omdat we een kans zien op een integrale benadering, een mogelijkheid voor alle groepen om de egelstelling te verlaten en nieuwe denkrichtingen te bewandelen. We zien in dit alternatief oplossingen voor de verkeerschaos, met respect voor de omgeving, met respect voor de open ruimte en met respect voor een stad in ontwikkeling, in harmonie met de rand. Dit alternatief respecteert ook de evenwichten van het masterplan, waarbij vooral veel aandacht gaat naar openbaar vervoer, binnenvaart en fietsverkeer in de stad. Het kiest voor een lagere snelheid op de ring en anticipeert op het regeringsvoornemen om ook de kilometerheffing in te voeren. Dat is een voornemen dat ook de heer De Wever onderschreef, toen hij het regeerakkoord mee goedkeurde. Dan Antwerpen uitroepen tot een tolstad is demagogisch.

De Vlaamse Regering is net als Europa voorstander van de gefaseerde invoering van een slimme kilometerheffing in Vlaanderen. En Antwerpen maakt tot nader order deel uit van Vlaanderen.

Het alternatief van Forum 2020 is ook toekomstgericht omdat het rekening houdt met de toename van de stadsbevolking. We hebben in het parlement een onderzoeksoopdracht naar de demografische ontwikkeling goedgekeurd. De nieuwe stedelijke ontwikkelingen in het noorden van de stad, op de plaats waar BAM haar Lange Wapper wil bouwen, komt in het gedrang. Daarnaast houdt het plan ook rekening met de bestaande havenactiviteiten en de reële verkeersstromen.

De verkokering van de Vlaamse administratie werd terecht in vraag gesteld in de commissie Versnelling. Maar we stellen tegelijk vast dat de Vlaamse Regering, door vast te houden aan de beslissing van 28 maart, in dezelfde koker vastzit. Voortschrijdend inzicht en creativiteit zijn nodig in het zoeken naar een gedragen oplossing. Halsstarrig vasthouden aan foutieve uitgangspunten staat daar haaks tegenover. De Vlaamse Regering is als de bergbeklimmer die de Mount Everest beklimt maar tegen beter weten in geen gebruik wil maken van zuurstof.

Collega's, als de DAM-werkgroepen echt alles willen onderzoeken, als de DAM-werkgroepen echt open willen nadenken zoals minister Crevits in de commissie verklaarde, dan is dit de kans bij uitstek om dat te bewijzen.

Minister-president, u ziet blijkbaar in het alternatief geen kans om met een meer gedragen voorstel aan de slag te gaan. Er wordt hier een uitweg uit de impasse aangeboden. Er wordt u een cadeau aangeboden en dat cadeau weigeren doe je volgens ons niet zo maar.

Daarbij reageert de Vlaamse Regering flink verdeeld, zelfs in die mate dat het overkomt alsof CD&V en N-VA nog steeds hardop dromen van een Lange Wapper met een andere, aangepaste afrit. De uitslag van het referendum van oktober werd door iedereen zo belangrijk geacht maar blijkbaar willen CD&V en N-VA daar niet aan worden herinnerd. Dit alles lijkt niet verzoenbaar met het standpunt van de andere regeringspartij, sp.a.

Minister-president, u lacht terwijl Vlaanderen wacht. We willen aandringen dat de Vlaamse Regering dit alternatief opneemt in de DAM-werkgroepen en dat we vlug uw beslistheid en uw besliste vastheid mogen ondervinden, zodat we weten of de Vlaamse Regering op een lijn zit en hoe we met dit dossier kunnen verdergaan.

Tot slot nog even dit: we hebben in dit dossier al meer dan een paar steken laten vallen en we hebben geblunderd. Nu is er een kans, een opening, een opportuniteit, een groter draagvlak.

Laat het weer niet verzanden in partijpolitieke spelletjes, laat dit niet verzanden in politiek opbod. U als paardenliefhebber weet als geen ander dat je een gekregen paard wel in de bek moet kijken. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, minister-president, collega's, de vorige spreker heeft het zeer welsprekend ten berde gebracht. Straks gaat dit halfroond zich uitspreken over de resolutie die ertoe strekt om belangrijke, maatschappelijke besluitvorming in onze samenleving te bevorderen. Zoals de heer Martens, een van de deelnemers aan de commissie die de besluiten van deze commissie voorafging, zei: "We kunnen nu vandaag goede voornemens formuleren, maar daarmee zijn onze zonden uit het verleden niet uitgewist". Ik weet dat CD&V'ers over het vergeven van zonden iets gemakkelijker denken dan andere mensen, maar de zonden uit het verleden zijn in deze niet uitgewist. De goede voornemens die we straks gaan maken, hebben hun verdienste. We gaan ervan uit dat de voorstellen bijna unaniem zullen worden aanvaard, maar daarmee zijn inderdaad de zonden uit het verleden niet gewist.

Collega's, u mag niet vergeten dat er zich een aantal dingen hebben voorgedaan waarmee wij, als politici, terdege rekening mee moeten houden en moeten blijven houden. Een van de fouten, een van de zonden die we hebben gemaakt, is om het middenveld pas op het einde van de rit te betrekken. Het middenveld heeft ons daarvoor afgestraft. Het middenveld heeft gebruik gemaakt van de democratische middelen waarover het beschikt, namelijk van het wapen van het referendum. De volksraadpleging in Antwerpen heeft zeer duidelijk uitgewezen dat de Antwerpenaar niet gediend was van een aantal voorstellen die door deze meerderheid en door sommige politieke partijen werden aangereikt.

Dat is een feit, minister-president, waarmee wij rekening moeten houden en rekening mee moeten blijven houden. Meer nog, zou ik durven zeggen, dan met een uitspraak van de Raad van State in een enkel geval. Wij als politici, wij als leden van de controlerende en wetgevende macht, moeten rekening houden met wat de basisdemocratie ons vandaag heeft meegedeeld: een Lange Wapper kan er niet komen. Niet in de vorm zoals u hem had voorgesteld, maar ook niet in de lightversie zoals sommigen vandaag proberen voor te stellen. Ik weet dat er veel lightproducten zijn. Je hebt cola light, je hebt Effi light, je hebt lightboters. (*Opmerkingen van de heer Bart De Wever*)

De heer De Wever kijkt heel vies maar, mijnheer De Wever, u bent wel voorstander van een Lange Wapper light.

Wij zijn ook tegen light. Ik denk dat de mensen van het middenveld minstens de verdienste hebben gehad om naar alternatieven te zoeken. Men zei na dat referendum dat het allemaal in een knoop lag. "De Antwerpenaar heeft het weer gedaan. Verdorie, verdorie, we geraken er niet meer uit." Wel, de Antwerpenaar is gaan denken. Het Antwerpse middenveld, minister-president, is gaan denken. Het heeft alternatieven proberen op te lijsten. Mensen uit het havenmilieu, en niet de minsten, en mensen van de burgerbeweging, ook niet de minsten, zijn gaan samenzitten en reiken vandaag een aantal voorstellen aan. (*Opmerking van minister-president Kris Peeters*)

Misschien is een ervan de Lange Wapper. Het is een hele reeks voorstellen, die niet te nemen of te laten zijn. Ze noemen dat het meccanobeginsel. Het zijn puzzelstukjes die u kunnen ontzetten uit de problemen waarmee u wordt geconfronteerd. Ik vind het niet meer dan gepast dat we minstens met hun alternatieven en hun voorstellen rekening houden. Daarom, voorzitter, ben ik zeer blij dat uw commissie morgen die mensen zal horen, zodanig dat we met kennis van zaken kunnen voortdebatteren over dit dossier.

Maar nu kom ik tot de essentie van het probleem. Minister-president, gaat u met die voorstellen, die, denk ik, een breed maatschappelijk draagvlak hebben, rekening houden? Gaat u met de voorstellen die door die groep vandaag worden aangereikt en die morgen in dit

Vlaams Parlement en volgende week in de Antwerpse gemeenteraad zullen worden voorgesteld, rekening kunnen houden? U zegt dat u tegen het eind van de maand wilt landen. Wel, gaat u minstens rekening houden met die voorstellen in uw overleg? Ik hoop het voor u. Want op dit moment zie ik u niet landen. Ik zie u crashen. Uw meerderheid is in dit dossier verdeeld tot en met. U kunt dat met een glimlach proberen te maskeren, maar leg ons eens uit hoe u gaat landen wanneer uw eigen partij en uw coalitiepartner N-VA pleiten voor een Lange Wapper light, terwijl uw andere coalitiepartner zegt dat de wil van de kiezer moet worden gerespecteerd en dat moet worden uitgegaan van een scenario waaraan een Lange Wapper niet meer te pas moet komen. Dat is de vraag die we vandaag moeten stellen. Ik hoop dat we daarop een antwoord zullen krijgen. Maar ik heb in uw eerste uiteenzetting zelfs nog geen element van aanzet tot antwoord gekregen. Ik betreur dat. *(Applaus bij Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voorzitter, leden van de regering, waarde collega's, ik begrijp dat de oppositie dit debat gevraagd heeft want ze ruikt bloed. Dan wil ze dat uiteraard zo snel mogelijk aan bod laten komen. Maar de regering heeft hier herhaald wat ze al veel eerder heeft gezegd: dat ze in de loop van de maand maart tot besluiten hieromtrent zal komen. En de maand maart is nog maar pas begonnen.

De moeilijkheidsgraad van deze besluitvorming wordt perfect geïllustreerd door de toespraken van de vier oppositiefracties. Ik moet vaststellen dat ofwel elk van deze oppositiefracties, of toch minstens hun partijen of de mensen rond hun partijen, op een of andere manier over deze problematiek verdeeld zijn, ofwel dat ze in de voorbije jaren – en ik zie mevrouw Vogels neen schudden – met betrekking tot deze problematiek totaal andere posities hebben aangenomen. Dit toont perfect de moeilijkheidsgraad aan van de besluitvorming waar we voor staan.

We hebben in het Bureau van het Vlaams Parlement verklaard dat we dit debat niet met enthousiasme voeren. We vinden immers dat het debat in de eerste plaats inhoudelijk moet worden gevoerd. Ik heb hier al verschillende sprekers over de voorstellen van Forum 2020 horen spreken. Ik zou die mensen graag eerst eens zelf willen horen. Dat zal morgen in de commissie gebeuren. Ik hoor hier verschillende mensen spreken alsof ze de inhoud van dat voorstel bijzonder goed kennen. Ik kan enkel beroep doen op krantenartikelen en op de website. Op de website zie ik geen enkel becijferd voorstel. Ik zie daar geen enkel cijfer. Ik zie geen gedetailleerd uitgewerkt plan.

Ik vind het goed dat ze een bijdrage willen leveren. Ik vind het goed dat er wordt nagedacht en dat aanzetten tot voorstellen worden gegeven. Ik ben evenwel enigszins sceptisch.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer Caluwé, u verkoopt hier onzin. Het is normaal dat meningen af en toe veranderen. Het is geen probleem als dat binnen de Vlaamse Regering gebeurt.

De heer Carl Decaluwe: Dat geldt zeker voor Groen!

De heer Filip Watteeuw: Wie hoor ik daar in het struikgewas? *(Gelach)*

Mijnheer Decaluwe, ik heb u al met een aantal mooie namen bedacht. Ik zal die hier niet herhalen.

Mijnheer Caluwé, het is normaal dat inzichten op een bepaald moment worden bijgesteld. U probeert nu vast te stellen dat er bij de oppositie nuanceverschillen zijn. Dat is te gemakkelijk. Een regering is er om te regeren en om beslissingen te nemen. Ik stel vast dat we al maanden en jaren op een beslissing wachten. Die beslissing komt er maar niet. De Vlaamse Regering stelt alles weer eens uit.

Mevrouw Annick De Ridder: Het verschil tussen Ludwig Caluwé en Annick De Ridder en de Open Vld is voor iedereen duidelijk. *(Opmerkingen en gelach)*

Mijnheer Caluwé, u zit in de meerderheid. Wij zitten in de oppositie. *(Opmerkingen van de heer Ludwig Caluwé)*

De Open Vld wil vanuit de oppositie constructief over plannen nadenken. We willen die plannen bestuderen en elk voorliggend voorstel op zijn merites beoordelen. Wat in dit plaatje ontbreekt, is natuurlijk een plan. Voor we een plan op zijn merites kunnen beoordelen, moet de Vlaamse Regering eerst een plan hebben.

U hebt de plannen van Forum 2020 nog niet gezien. Ik kan u een aantal gsm-nummers geven. Indien u die mensen zou bellen, zou u die plannen snel genoeg te pakken krijgen. U zit in een meerderheidspartij. Als oppositiepartij slagen wij daar wel in.

Er is iets dat me in sterke mate stoort. De meerderheid moet een beslissing nemen. U gaat echter als een bende ruziemakers, met de broek op de enkels, de straat op. Daarna moet u, om de broek weer op te trekken, door ondernemers bretellen aangereikt krijgen.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer Caluwé, hoewel u een lid van de meerderheid bent, respecteer ik u. Vandaag vind ik het een beetje pijnlijk. Ik doe mijn best om u te volgen. Ik noteer trouwens dat u uw coalitiepartner de sp.a tot de oppositie rekent. Het standpunt van de sp.a is immers ook al een paar keer gewijzigd. Vraag het maar aan de burgemeester.

Ik heb een tip voor u. Als het om een zo belangrijk dossier gaat, moet u even verder klikken. U moet niet enkel op de website van Mediargus kijken wat er is verschenen. Ik heb u niet gezien op de presentatie. Mevrouw De Ridder heeft terecht opgemerkt dat bepaalde Antwerpse politici het rapport van Forum 2020 in detail kennen.

Dat het Vlaams Parlement dit rapport wat later bespreekt, begrijp ik nog. Het kan hier allemaal niet zo snel gaan. Dat zijn we in verband met dit dossier van u gewend. Dit geeft enigszins weer hoe de besluitvorming verloopt.

Ook CD&V moet in dit dossier eens klaarheid scheppen, want CD&V vertelt in het Antwerpse schepencollege een ander verhaal dan de CD&V-fractie in dit parlement. Naar wie of wat moet ik dan luisteren? Naar wat Marc Van Peel allemaal zegt? Naar wat u zegt? Naar wat de minister-president zegt? Ik denk dat u zelf ook verdeeld bent en dat u dat probeert weg te moffelen.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Verstrepen, u moet mij nu echt eens aanduiden op welk vlak CD&V in het Antwerpse stadsbestuur en de CD&V-fractie hier verschillende zaken vertellen. Wij zitten perfect op één lijn.

De heer Jurgen Verstrepen: Met veel plezier, mijnheer Caluwé. Heeft CD&V in de Antwerpse gemeenteraad niet mee de resolutie ondertekend waarin staat dat er geen sprake is van de Lange Wapper light, in welke vorm dan ook?

De heer Ludwig Caluwé: Dat staat daar niet in. U moet dat advies goed lezen. *(Opmerkingen)*

Mevrouw De Ridder, enerzijds vraagt u om snelheid, maar anderzijds vraagt u om dat plan, dat nu wordt voorgesteld, mee te bekijken. Dat plan is al een week oud.

Mevrouw Annick De Ridder: Zo lijvig is het niet, hoor.

De heer Ludwig Caluwé: Zelfs de heer Watteeuw vraagt om snelheid. En dat vind ik nu echt wel een beetje pijnlijk. Er is één beslissing die bijzonder snel zou kunnen worden genomen, mijnheer Watteeuw. Er ligt vandaag een bouwaanvraag voor, die gebaseerd is op de principes van het masterplan zoals het is goedgekeurd door de regering waarvan u deel uitmaakte in 2000. Die bouwaanvraag stemt overeen met het ruimtelijk uitvoeringsplan, waarover ook de stad, op een moment dat Groen! nog deel uitmaakte van het schepencollege, een positief

advies heeft gegeven. Met andere woorden: als er snel beslist moet worden, is het zeer eenvoudig. Ik neem aan dat u dat niet wilt.

De heer Filip Watteuw: Mijnheer Caluwé, we spreken straks nog over ‘sneller maar beter’, en niet over ‘sneller maar dwazer’.

Mevrouw Mieke Vogels: Normaal gezien, mijnheer Caluwé, is het de meerderheid die beslist, en niet diegenen die in de meerderheid zaten in 2000. Dat is een beetje te simpel.

De heer Ludwig Caluwé: Ik begrijp dat u het heel pijnlijk vindt dat dat telkens opnieuw wordt gezegd, maar het is wel zo.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Ik wil mij richten tot de heer Caluwé en de heer Penris. Ik ben toch verrast over het feit dat u zo uit de lucht valt. Het memorandum over Forum 2020 van 24 februari 2010 heeft zelfs al het diepe West-Vlaanderen bereikt, dat nochtans veel verder ligt dan Antwerpen, maar dat evenzeer bezig is met de mobiliteit van Vlaanderen, want er zijn even veel West-Vlaamse vrachtwagens als andere Vlaamse vrachtwagens.

Ik vind het tergend dat men doet alsof dit document nog niemand heeft bereikt. Zelfs de heer Penris heeft het document blijkbaar nog niet ingekeken, want hij heeft er tegen de heer Verstrepen op gealludeerd dat hij nog niet de tijd heeft gehad om het in te kijken. Dat wil ik hier rechtzetten, ik wil duidelijk maken dat deze informatie beschikbaar is en dat we ons daar niet achter moeten verbergen.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Voorzitter, collega's, de verkiezingen van 7 juni jongstleden waren geen vrijblijvende oefening. Tenzij ik mij vergis, was het debat over de Oosterweelverbinding en de oplossing daarvoor een essentieel element in de kiesstrijd. De kiezer heeft geoordeeld, en op 13 juli 2009 is er een nieuwe Vlaamse Regering aangetreden. Mijnheer Caluwé, van een fractieleider van de meerderheid mag men verwachten dat hij het standpunt van zijn partij in dit dossier vandaag klaar en duidelijk brengt.

Ik ging ermee akkoord dat de Vlaamse Regering werd gevraagd om, in afwachting van een beslissing van de Raad van State over de haalbaarheid van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) in de vernietigingsprocedure, te wachten met om het even welke beslissing. De Raad van State heeft zich nu uitgesproken en heeft het GRUP niet vernietigd. Het houdt dus stand. Het licht staat op groen. Er ligt een bouwaanvraag op tafel, waarover binnen de regering beslist is dat niet de stedenbouwkundige ambtenaar of de minister van Ruimtelijke Ordening maar de Vlaamse Regering al dan niet een stedenbouwkundige vergunning zou verlenen, volledig, gedeeltelijk, of onder voorwaarden.

Het enige wat wij vragen, mijnheer Caluwé, is dat deze Vlaamse Regering beslist, of dat ze minstens de tijdshorizon aangeeft waarin ze zal beslissen. Maar net zoals met de meerjarenbegroting zitten we daar al maanden op te wachten.

De heer Jan Penris: Ik denk dat de heer Van Mechelen een punt heeft dat de kiezer zich op 7 juni heeft uitgesproken over dit dossier, maar ook over een aantal andere dossiers. De kiezer, mijnheer Van Mechelen, en de Antwerpse kiezer in het bijzonder heeft zich in oktober over dit dossier zeer duidelijk kunnen uitspreken en heeft dat ook met een overweldigende meerderheid gedaan. De Antwerpse kiezer heeft aan ons duidelijk gemaakt dat de Lange Wapper, onder welke vorm dan ook – de Lange Wapper heavy of de Lange Wapper light – niet door hem of haar wordt geapprecieerd.

Wat betreft datgene wat de heer Sabbe zegt over het al dan niet ter beschikking krijgen van de informatie die de werkgroep ons aanreikt, denk ik dat we in dit parlement, voorzitter, de goede gewoonte hebben om een ieder die in dit dossier belangrijke informatie heeft, te horen. Ik vind dat een vorm van basisbeleefdheid. Die mensen hebben daar hun tijd ingestoken en ze

hebben een mooi werkstuk afgeleverd. We hebben Arup-Sum gehoord. Ik vind dat we vandaag of morgen die mensen ook kunnen horen en we zullen dat met veel enthousiasme doen.

Minister-president Kris Peeters: Ik zal kort zijn, want ik volg heel aandachtig dit heel interessante debat. Het is natuurlijk belangrijk, zeker tegenover de heer Van Mechelen, die een heel interessante bijdrage heeft geleverd, te stellen dat ik heb gezegd dat we in de loop van maart van dit jaar – voor alle duidelijkheid – een beslissing gaan nemen. De heer Van Mechelen heeft gelijk en het siert hem dat hij akkoord ging dat men heeft gewacht tot het arrest van de Raad van State. Dat is er nu. Ik heb hier toch in alle duidelijkheid gezegd dat de Vlaamse Regering in de loop van deze maand een beslissing gaat nemen. Ik begrijp dat zeker de oppositie zegt dat ze het nog sneller wil en het liefst vandaag en als dat niet kan, overmorgen. Maar de heer Van Mechelen kent de techniciteit en alle elementen van het dossier. Als we met een oplossing komen, moet die natuurlijk goed in elkaar steken. Vandaar dat het meegenomen is om nog een dag langer de zaken beter te bekijken. Ik denk dat het heel snel is als de beslissing in de loop van maart wordt genomen.

De heer Dirk Van Mechelen: Minister-president, u kunt ons veel verwijten in dit dossier, maar ik denk dat we als partij, Open Vld, constructief zijn in dit dossier. We willen een oplossing. Maar het is uw meerderheid die de voorbije week op de radio in een open scheldpartij dit dossier gehypothekeerd heeft en daarom hebben we vandaag dit debat. *(Applaus bij Open Vld)*

De heer Ludwig Caluwé: Laat me voortgaan met te antwoorden op de heer Sabbe. We hebben hier in het parlement ondertussen wel al enige ervaring met het bekijken van voorstellen. We hebben het voorstel van stRaten-generaal gehad, waarbij men eerst stelde om eerst een geboorde tunnel en dan bovenkomend het Oosterweelknooppunt te maken. We hebben moeten vaststellen dat dit voorstel niet standhield wanneer het tegen het licht werd gehouden.

Dan is er het voorstel van Arup-Sum gekomen, een groot belangrijk studie bureau, dat ook door zeer velen met heel veel enthousiasme en met heel veel goede commentaren werd onthaald. Daarbij stelde men voor om een lange geboorde tunnel te maken. Op het moment dat we dat in de commissie van voorzitter Peumans grondig bespraken, hebben we moeten vaststellen dat er met betrekking tot veiligheid, kostprijs en mobiliteitseffecten nog heel veel vraagtekens konden geplaatst worden. Vandaag hoor ik trouwens niemand nog over die lange geboorde tunnel spreken.

Nu wordt bijna door dezelfde mensen een nieuw voorstel naar voren gebracht. Sta me toe dat ik, gelet op alle voorgaande voorstellen, een beetje sceptisch ben en dat voorstel even grondig wil bekijken zoals we dat met de voorgaande hebben gedaan. Op de website zie ik geen enkel cijfer staan; ik zie daar niets op staan met betrekking tot kostprijsberekening en mobiliteitseffecten.

Ik kan me voorstellen dat, wanneer men via een bepaalde tolsetting het doorgaand verkeer uit de oost-westrichting erlangs kan sturen, dit een oplossing kan bieden, maar ik zie daar geen enkele oplossing voor het doorgaand verkeer uit de noord-zuidrichting.

Integendeel, zoals het daar wordt voorgesteld, vrees ik dat de problematiek van het doorgaand noord-zuid-verkeer voor wat betreft de effecten op het sluipend verkeer, nog veel erger zal worden dan het al is. Ik zie ook na vandaag niets met betrekking tot de concrete ruimtelijke uitvoering. Men zegt dat men met verschillende actiegroepen gesproken heeft en dat die zich daarin kunnen vinden, maar ondertussen hoor ik de heer Rombouts van 'Red De Voorkempen' zeggen dat het een geboorde tunnel moet zijn van Wommelgem richting Merksem, en dat is volgens mij iets anders dan wat de groep voorstelt.

Ik kijk uit naar de discussie van morgen. Ik plaats er grote vraagtekens bij, gelet op de discussie die we in het verleden al hebben gevoerd, ook al met betrekking tot de financiering,

want in het bestaande voorstel dient de tol om het project te financieren, het is dus een financieringstol. Ik heb begrepen dat in dit voorstel de tol een sturende tol moet zijn, een tol die ervoor moet zorgen dat het verkeer bepaalde trajecten niet zal gebruiken. Wat ik weet over sturende tol, is dat die eigenlijk niet dient om betaald te worden, maar wel om ervoor te zorgen dat mensen de tol niet betalen, maar een andere richting kiezen. Hoe zit het dan met de financiering van het geheel? Blijft die dan nog overeind?

Dit alles om te zeggen dat ik op basis van die twaalf bladzijden in dat memorandum onvoldoende antwoord heb om er op een fatsoenlijke manier over te debatteren. (*Applaus bij de CD&V*)

De heer Ivan Sabbe: Ik stel hier een grote tegenstelling vast. De minister-president zegt dat er zal worden beslist in maart. We hebben echter nog geen enkel antwoord gekregen van de zeven stuurgroepen van DAM, nog geen enkele uitgewerkte oplossing. De heer Caluwé zegt: “We hebben het nog niet kunnen bekijken”.

Hoe kan men nu verklaren, bij deze stand van zaken en wat door CD&V, een meerderheidspartij, wordt gezegd, dat wij binnen 3 weken – want dit is al de eerste week van maart – een eenduidig antwoord zullen krijgen van de Vlaamse Regering? Ik zie dat niet gebeuren als ik de heer Caluwé hoor en als ik de uitspraken van de minister-president hoor, want die passen niet bij elkaar, ik zie er geen duidelijkheid in.

De heer Ludwig Caluwé: Ik besluit. We verwachten in de loop van de maand maart een uitspraak van de Vlaamse Regering die ervoor zorgt dat we op een snelle manier komen tot een oplossing voor de Antwerpse mobiliteitsknoop, zowel voor het doorgaand verkeer, als voor de problematiek van het sluipend verkeer, als voor de bereikbaarheid van de stad, en waarbij rekening wordt gehouden met de leefbaarheid voor de huidige omwonenden en ook met de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, namelijk dat we uitgaan van zuinig ruimtegebruik. Vlaanderen is eigenlijk één grote stad. Zeker de ruit tussen Antwerpen, Leuven, Gent en Brussel is één groot verstedelijkt gebied waarbinnen elke hectare en elke vierkante meter telt voor de verschillende functies die daar van belang zijn: bewoning, bedrijvigheid, landbouw, natuur en recreatie. We rekenen erop dat de minister-president, de hele regering, daarmee rekening zal houden en in de loop van de maand maart met een goeie, duidelijke oplossing zal komen voor de bestaande problematiek. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer Caluwé, ik heb nog één vraagje voor u. Van de CD&V-fractie hier in het parlement wil ik graag horen of Lange Wapper en Lange Wapper light nu al dan niet weg zijn voor u.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Verstrepen, één, de regering beslist deze maand, dat heeft ze daarnet al gezegd. Twee, ik heb nog niet gezien wat er allemaal moet worden verstaan onder Lange Wapper light, dus laten we dat maar eerst eens duidelijk naar voren brengen vooraleer we er uitspraken over doen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, minister-president, leden van de regering, collega's, het is niet de eerste keer dat we ons hier buigen over het dossier van de Antwerpse mobiliteit, ik vrees dat het ook niet de laatste keer zal zijn. Sommige collega's zeggen dat men het al 14 jaren aan het bestuderen is en dat het eens tijd wordt dat er oplossingen komen. Laat ons eerlijk zijn: in 14 jaar hebben we geen totaalvoorstel weten uit te dokteren dat voor de bereikbaarheid en de leefbaarheid voldoende oplossingen biedt en de doelstellingen waarmaakt.

De studie van IGEAN op bestelling van burgemeesters uit de zuidrand rond Antwerpen, de studie van Vectris op bestelling van de Wase burgemeesters en de tactische studie van de E313 wijzen uit dat de files niet verdwijnen, dat de files op de E313 blijven staan en dat de Kennedytunnel boven zijn verzadigingspunt blijft. We mogen de mensen en onszelf niets

wijsmaken. Het is niet zo dat er een totaalplan klaarligt dat we morgen uit onze schuif kunnen halen om er overmorgen aan te beginnen en dat na realisatie de zaak oplost.

Er is het probleem van de verdrongen vraag die weer opduikt. De mensen uit het Waasland die nu met de trein naar Brussel komen omdat ze anders aan de Kennedytunnel in de file staan, nemen opnieuw de wagen op het moment dat we de problemen aan de Kennedytunnel oplossen. De mensen die nu hun wagen op de park and rides achterlaten om met de sneltram naar Antwerpen te komen, stappen weer in hun wagen op het moment dat we de knooppunten oplossen. We moeten er ons goed van bewust zijn dat het oplossen van één flessenhals zorgt voor het doorschuiven van problemen naar andere flessenhalzen en voor het creëren van nieuwe problemen.

De les die we moeten trekken uit de studies is dat we het studiegebied moeten verruimen. We moeten alles bekijken op het ruimere vervoersnet. We moeten de effecten bestuderen in een veel ruimere context. Wil dat zeggen dat we vertrokken zijn voor maanden studiewerk? Dat denk ik niet. Ik denk dat intussen de kaarten op tafel liggen. We hebben het arrest van de Raad van State dat juridisch een en ander heeft uitgeklaard.

We hebben ook kennis kunnen nemen – wie dat wilde toch – van het alternatieve voorstel van de Groep van Tien. Die wordt door sommigen de ‘Bende van Tien’ genoemd. Maar als ik zie wie daar allemaal in zit, minister-president, zijn het er wat mij betreft ‘Tien om te zien’. Het is een select kransje van ondernemers, havenbonzen, onze beste transporteconomen en mensen uit de burgermaatschappij. Ere wie ere toekomt: zij lijken te slagen waar BAM of de regering tot nu toe hebben gefaald, namelijk in het creëren van een maatschappelijk draagvlak voor het oplossen van de mobiliteitsproblemen in en rond Antwerpen. Ze hebben de verdienste om de zaak open te trekken naar een ruimere context, om ook in te zetten op spoorontsluiting, voor de bereikbaarheid van onze haven.

Is dat plan nu te nemen of te laten? Uiteraard niet. We zullen het morgen in onze commissie verder bestuderen. Ik hoop dat ook de Vlaamse Regering dat plan ter harte neemt en serieus bekijkt welke onderdelen ervan realisatie verdienen en toegepast kunnen worden. Het gaat niet op, minister-president, om de captains of society of de captains of industry op te trommelen om onze evenementen van Vlaanderen in Actie luister bij te zetten, maar hen aan de kant te laten staan op het moment dat zij op eigen initiatief en op eigen kosten constructieve voorstellen uitwerken voor het oplossen van onze mobiliteitsknoop. Wij zullen alleszins in onze commissie morgen die plannen serieus bekijken en bestuderen en de vragen stellen die moeten worden gesteld. Op dat punt ben ik het eens met de heer Caluwé. Ik hoop dat ook de Vlaamse Regering met open vizier die plannen zal bestuderen.

Welke oplossing er ook uit de bus komt, het moet een oplossing zijn met een maatschappelijk maar ook een bestuurlijk draagvlak. Dat betekent meer dan steunen op een meerderheid in de Vlaamse Regering. Dat betekent ook dat men de projecten moet aanpakken in samenspraak en in samenwerking met alle bestuurlijke overheden die daarmee te maken hebben.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mijnheer Martens, is de Groep van Tien nog wel met tien? Ik heb eerder de indruk dat dit het verhaal van de tien kleine negertjes is. Die groep verschrompelt. Die mensen staan niet langer allemaal ondubbelzinnig achter het voorliggende rapport. U hecht veel belang aan die Groep van Tien. Ik hoop dat de stad Antwerpen en uw partij ook zeer veel belang hechten aan de bredere omgeving, aan de randgemeenten. Zij hebben ondubbelzinnig in een rapport met behulp van IGEAN hun visie verwoord. Ik hoop dat sp.a daar in de besluitvorming over het oplossen van het mobiliteitsprobleem van Antwerpen rekening mee houdt, want ik heb de indruk dat op dat punt de stad Antwerpen dat maar zijdelings doet.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Martens, ik heb een beetje medelijden met u. Vandaag moet u, als groene jongen van dienst, de kastanjes uit het vuur halen voor sp.a. Maar de echte

woordvoerder van sp.a in dit dossier blijft netjes op zijn stoel zitten. Ik heb het over de burgemeester van Antwerpen, de heer Patrick Janssens. Op de radio en in de kranten orakelt hij hoe het moet en achter de schermen trekt hij aan de touwtjes van de sp.a-fractie, maar vandaag heeft hij niet de moed van zijn overtuiging om hier vanop de tribune zijn standpunt als burgemeester van Antwerpen en dus als meest betrokken partij duidelijk te zeggen wat zijn visie is en wat sp.a werkelijk denkt.

De schijnvertoning van sp.a in dit gremium, waarbij men de lof zwaait over het plan van Forum 2020 en ook allerlei bedenkingen verwoord, tart elke verbeelding. We weten dat achter de schermen sp.a op de rem staat. Sp.a wil niet dat er een consensus wordt bereikt. Ofwel plooit de heer Janssens, gaat hij plat op de buik en verloochent hij alles wat hij de afgelopen maanden naar aanleiding van het referendum heeft gezegd en gaat hij akkoord om met een Lange Wapper light de regering te redden en sp.a in de meerderheid te houden, ofwel is dat niet zo.

Het enige wat ons interesseert in uw betoog, als u tenminste de woordvoerder van uw kopman Janssens bent, is het antwoord op deze simpele vraag: bent u voor of tegen een Lange Wapper light? Bent u voor of tegen het voorstel zoals het wordt geformuleerd door de heer De Wever, in tandem met zijn copain, minister-president Peeters? Dat is de echte vraag die sp.a vandaag moet beantwoorden. Heb de moed van uw overtuiging, stuur uw kopman naar het spreekgestoelte en zeg wat u te zegen hebt. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, collega's, het wordt mij duidelijk dat de scheldpartij die we op de radio mochten horen, hier op een beleefde manier wordt overgedaan. Ik hoor de oppositie niet dezelfde harde taal gebruiken die de heer De Wever tegen de Groep van Tien heeft gebruikt. De heer Caluwé heeft dat plan hier onderuitgehaald, want volgens hem is het plan niet berekend en hij heeft ook nog andere opmerkingen. De heer de Kort past de typische CD&V-tactiek toe: verdeel en heers. Die tien mensen zijn het niet langer met elkaar eens, terwijl de burgemeester van Antwerpen op de radio zegt dat het een degelijk plan is dat moet worden bekeken. In het parlement wordt dat allemaal op een beleefde manier herhaald.

Als groen meisje geef ik groene jongen Bart Martens volledig gelijk: dat plan moet op zijn merites worden beoordeeld. Maar de kloof binnen de meerderheid wordt hier meer dan ooit duidelijk.

Mijnheer Martens, ik heb een heel duidelijke vraag voor u: wat is uw visie op de Lange Wapper light? Onderschrijft u de deadline die hier door de minister-president en CD&V naar voren wordt geschoven, dat er voor 30 maart een beslissing moet vallen? Als ik u hoor spreken over au sérieux nemen, bekijken en onderzoeken, dan zal het snel 30 maart zijn. Onderschrijft u die deadline van 30 maart? Het mag ook 31 maart zijn.

De heer Bart Martens: In de filosofie van het debat dat we straks gaan hebben op basis van het voorstel van resolutie van de commissie-Sauwens, moet het mogelijk zijn dat we tegen eind maart een voorkeursbeslissing nemen. Daarna volgt de planuitwerkingsfase, zoals we dat netjes hebben afgebakend in onze commissie-Sauwens. Dat betekent dat we tegen eind maart in staat moeten zijn om knopen door te hakken over welk alternatief we kiezen. Uiteraard wil dat niet zeggen dat er op 1 april een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan zal liggen, en een bouwaanvraag. Dat is voor de planuitwerkingsfase, die uiteraard veel meer tijd zal vergen dan de maand die we nemen om de voorkeursbeslissing uit te werken.

Mevrouw Mieke Vogels: De huidige lopende bouwvergunning is volgens u dus voor de prullenmand?

De heer Bart Martens: Mevrouw Vogels, ik heb het unaniem advies van de stad Antwerpen heel aandachtig gelezen. Ik denk inderdaad dat de huidige bouwaanvraag, in de vorm zoals ze voorligt, zeker niet kan worden gehonoreerd. (*Applaus bij Groen!*)

Ik denk dat iedereen die mening is toegedaan.

Mijnheer de Kort, als ik zeg dat een oplossing niet alleen een maatschappelijk, maar ook een bestuurlijk draagvlak moet hebben, en ik daaraan heb toegevoegd dat dat bestuurlijk draagvlak niet alleen wil zeggen een meerderheid in de Vlaamse Regering, dan betekent dat uiteraard dat alle betrokken gemeenten daarin mee moeten zijn. Ik heb ook de IGEAN-studie, die u mee hebt besteld, met veel aandacht gelezen. Daar zitten heel waardevolle perspectieven in.

Het gaat niet op alleen een oplossing te vinden voor de Antwerpse ring, die we niet eens hebben, en de rand ongemoeid te laten. Er is geen keuze tussen stad of rand, we moeten een oplossing zoeken voor stad én rand. Mijnheer de Kort, alle lokale besturen moeten daarbij worden betrokken.

Mijnheer Dewinter, u zegt dat wij erop uit zijn om geen oplossing te vinden, dat we de regering hierop willen laten stranden. Dat is hoegenaamd niet het geval. Ik wil nogmaals onderstrepen dat we voor elke oplossing zijn die een maatschappelijk en een bestuurlijk draagvlak heeft, en die niet alleen tegemoet komt aan de bereikbaarheidsproblemen, maar ook aan de leefbaarheidsproblemen. We zullen inderdaad geen oplossing aanvaarden die de leefbaarheid van Antwerpen ondergraaft, we zullen inderdaad geen oplossing aanvaarden die de duurzame stedelijke ontwikkeling van de grootste stad van Vlaanderen onmogelijk maakt.

De heer Dirk de Kort: Mijnheer Martens, u hebt al een voorafname gedaan op het debat dat we straks nog moeten voeren over de werkzaamheden en aanbevelingen van de commissie-Sauwens. Ik had uit de talrijke besprekingen begrepen dat de aanbevelingen van die commissie zouden worden toegepast op alle nieuwe projecten, en dat we die niet zouden toepassen op bestaande lopende projecten. Anders is het niet Sneller door Beter. Dan zijn we superververtraagd bezig en dat is het omgekeerde van het versnellen van infrastructuurwerken door betere procedures. Daarover was een consensus vanuit alle partijen. Wat u nu voorstelt, is een serieuze vertraging van bestaande infrastructuurprojecten.

De heer Bart Martens: Mijnheer de Kort, ik denk dat u zich vergist. Wat ik bedoel, is dat we in de nieuwe terminologie die we hanteren, nu aan het einde van de verkenningsfase zijn gekomen voor wat het oplossen van het mobiliteitsvraagstuk in en rond Antwerpen betreft.

Ik pleit hier hoegenaamd niet om nu te starten met een verkenningsfase zoals we dat voor nieuwe, maatschappelijk belangrijke projecten willen doen. Daar vergist u zich in. Ik denk dat we aan het einde van de verkenningsfase zijn gekomen en dat we nu knopen kunnen doorhakken die volgens onze eigen timing in een planuitwerkingsfase op een à anderhalf jaar zouden moeten worden gerealiseerd. Ik bedoel dan tot op het moment van de aanbesteding en de uitvoering.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer Martens, ik heb aandachtig geluisterd naar uw pleidooi. Ik hou van duidelijkheid. Heel wat mensen willen duidelijkheid. U spreekt in naam van de sp.a-fractie, de coalitiepartner dan deze regering. We hebben heel wat verklaringen gehoord van mevrouw Gennez over een scenario zonder Lange Wapper. Begrijp ik het nu goed dat sp.a voor het einde van de maand een beslissing zal nemen zonder verder het voorstel van Forum 2020 te bestuderen? Zult u die beslissing sowieso nemen zonder verder uitgewerkte plannen?

De heer Bart Martens: Ik herhaal nogmaals dat we morgen verder zullen discussiëren over de plannen van Forum 2020. We hebben alle verkeers- en andere modellen om, in combinatie met het sturend beleid dat we zullen moeten voeren in eender welk scenario, heel snel uit te rekenen welke plannen welke files kunnen doen verdwijnen en welke oplossingen kunnen aanreiken. Ik denk dat we vrij snel een voorkeursbeslissing kunnen nemen die dan verder moet worden uitgewerkt. Dat zal het geval zijn voor elke alternatief dat uit de bus komt.

We beschikken over de elementen om snel een voorkeursbeslissing te nemen. We beschikken over modellen die in enkele weken tijd al deze scenario's kunnen doorrekenen.

De heer Jurgen Verstrepen: De oude modellen als Lange Wapper of Lange Wapper light horen er dus niet meer bij?

De heer Bart Martens: Mijnheer Verstrepen, we moeten zoeken naar een oplossing die niet alleen bestaat uit beton maar ook uit elektronica, die niet alleen werk maakt van de bereikbaarheid maar ook van de leefbaarheid, die inzet op mobiliteit en stedelijkheid. Het is niet bedoeling dat we moeten kiezen tussen stad en rand, het moet een oplossing zijn voor stad én rand. We zullen niet moeten kiezen tussen stad en haven, maar voor stad én haven.

Hoe die oplossing eruit moet zien, mijnheer Verstrepen, komt toe aan de Vlaamse Regering. Ik heb al meermaals gezegd dat we die broedende kip niet moeten storen. We weten nu tegen wanneer ze haar eieren zal leggen. Ik hoop alleen samen met u dat het geen windeieren zullen zijn. *(Applaus bij sp.a en CD&V)*

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Martens, als een waar taalvirtuoos bent u erin geslaagd om in heel uw betoog het woord Lange Wapper niet uit te spreken. Dat is voor een socialist uit Antwerpen niet eenvoudig, maar het is u toch gelukt. Dat doet me enigszins vermoeden waarom u en niet de heer Janssens op de tribune bent geklommen. Alle opties worden open gehouden.

Zou het niet kunnen zijn dat we langzaam maar zeker, ook in hoofde van sp.a, afstevenen op een compromis met een licht aangepast tracé voor de Lange Wapper en een andere aansluiting ter hoogte van het viaduct van Merksem en dat er in compensatie voor de bocht van sp.a meer geld komt voor de leefbaarheid in de stad, voor de aansluitingen van De Lijn en dergelijke en voor een versnelde uitvoering van de sluizen die aan renovatie toe zijn? Ik heb de indruk dat sp.a die bocht aan het nemen is en dat we langzaam maar zeker bij dit compromis zullen landen.

De voorzitter: De heer De Wever heeft het woord.

De heer Bart De Wever: Ik verontschuldigd me voor mijn late aanwezigheid. Het was overmacht, geen opzet. Het was geen symbolisch statement over dit dossier dat ook al lang op zich laat wachten. Ik ben wel ontroerd dat de oppositie meent dat het debat niet ten volle kan worden gevoerd zonder mijn aanwezigheid.

Er is iets cynisch aan dit debat, dat moeten we toegeven. De heer Penris heeft er daarnet al op gewezen dat we straks een voorstel van resolutie behandelen met aanbevelingen om investeringsprojecten te versnellen. Eerst gaan we echter in een sessie het derde lustrum vieren van het begin van de planning over de Antwerpse mobiliteit, het tweede lustrum van de goedkeuring van het BAM-decreet, dat in 2000 unaniem werd goedgekeurd, zonder dat er een beslissing is gevallen over de wijze waarop dit probleem zal worden opgelost. Het moet erkend worden dat er vandaag nog altijd geen beslissing is genomen. De kritiek van de oppositie daarop is uiteraard terecht. Laten we echter eerlijk zijn en toegeven dat deze kritiek voor de hele Vlaamse politieke klasse geldt.

Ik ben de laatste spreker over dit onderwerp. Ik zal niet in herhaling vallen. Ik heb goed geluisterd naar wat de oppositie heeft gezegd. Enorm veel geloofwaardigheid zit daar nu ook niet in bij de fracties die ooit hebben gedanst voor de Lange Wapper en sindsdien dansen bij elk alternatief voorstel dat wordt voorgesteld zonder veel tijd nodig te hebben om dergelijke zaken te bestuderen. *(Applaus bij CD&V en bij de N-VA)*

Het staat nauwelijks in de krant of het is het nec plus ultra. En dat geldt voor het ene na het andere, in weerwil van alle beleid dat men vroeger mee heeft goedgekeurd. Ik verwijs onder andere naar het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV). Ik kan zo nog een tijdje doorgaan. U weet het zelf ook wel. Dat staat ook in contrast met wat er ooit in uw

partijprogramma heeft gestaan in de Antwerpse rand. Maar goed, ik laat dat met veel plezier voor uw rekening.

Ik zie daar geen geloofwaardigheid, ook niet bij de fracties die, dat moet ik toegeven, niet van standpunt veranderen, maar die er op hetzelfde moment verschillende standpunten op nahouden. Mijnheer Verstrepen, ik zie geen geloofwaardigheid bij een fractie die weliswaar niet om de 5 minuten van standpunt verandert, maar wel parallel en op hetzelfde moment verschillende standpunten goedkeurt. De ene zegt in de Antwerpse gemeenteraad ‘lang leve de Wapper’, terwijl de andere een persconferentie geeft om het zoveelste alternatief voor te stellen. Echt geloofwaardig is dat niet. *(Opmerkingen)*

De voorzitter: Wie van LDD vraagt het woord? *(Gelach. Applaus)*

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer De Wever, ik weet dat u, na wat u in het verleden hebt meegemaakt met onze voorman, altijd een beetje kregelig wordt als het over Lijst Dedecker gaat. Voor alle duidelijkheid wil ik zeggen dat het standpunt van LDD altijd heel rechtlijnig is geweest. Tot aan het referendum was mijn fractie steeds voorstander van de Lange Wapper. Zelfs tijdens het referendum hebben we aan de Antwerpenaar het advies gegeven om te stemmen voor die Lange Wapper. Aanvullend, en volledig complementair, werd gezegd dat het verbeterde gebruik van de Liefkenshoektunnel voor ons sneller kan. Dat standpunt werd in het verleden ook door de VB-fractie naar voor gebracht.

Dan hebben we gezegd dat er eindelijk eens een beslissing moet worden genomen. We hebben zelfs in dit parlement gepleit om het referendum moreel bindend te maken. Ik weet ook wel dat er in dat verband juridische problemen waren. Het feit dat de Antwerpse bevolking besliste om die Lange Wapper weg te stemmen, was voor ons een nieuw gegeven. Als democraat leggen we ons daarbij neer. Voor ons hield dat politiek inderdaad een tabula rasa in.

Voor ons mag men nu beslissen wat men wil, als men maar beslist. Forum 2020 heeft de verdienste dat er een brede consensus is over het plan. Elk alternatief voorstel, dat we met open vizier willen bekijken, moet natuurlijk aan twee voorwaarden voldoen. In eerste instantie mag de uitvoering natuurlijk niet echt veel langer duren. In tweede instantie mag het ook niet significant duurder zijn.

Ik heb die vraag en die opmerking al verschillende keren gehoord. Ik hoop nu enige duidelijkheid te hebben verschaft.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Vereeck, ik vrees dat ik uw geheugen moet opfrissen. Uw fractie, of minstens de heer Verstrepen, heeft niet opgeroepen om te gaan stemmen voor de Lange Wapper. Mijnheer Verstrepen heeft opgeroepen om niet te stemmen. En de meerderheid van de inwoners van de stad hebben zijn advies gevolgd. *(Gelach. Applaus)*

De heer Bart De Wever: Mijnheer Vereeck, ik ben helemaal niet kregelig. Ik dank u voor deze tweede toespraak over het vierde en definitieve standpunt van uw fractie. Ik hoop dat uw voltallige fractie in de Vlaamse gemeenteraad goed naar u heeft geluisterd. Tot op heden strookt die mening toch niet echt met uw laatste definitief en volwaardig standpunt. Maar dat terzijde.

Ik zie die geloofwaardigheid niet echt opdoemen.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, ik vraag het woord voor een persoonlijk feit.

De voorzitter: Mijnheer Verstrepen, het is niet omdat uw naam hier wordt genoemd, dat er een persoonlijk feit is. De heer De Wever heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijn naam wordt hier vier keer op een rij genoemd.

De voorzitter: Elke keer als u uw naam hoort, zegt u: een persoonlijk feit.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, hij verklaart hier iets dat niet juist is. Ik heb het recht, na de vierde keer, om de heer De Wever terecht te wijzen en te zeggen dat hij zijn woorden moet aanpassen. Het is niet correct wat hij vertelt. Als hij er een lachertje van wil maken, mag hij dat gerust doen. Ik ga de gemeenteraad hier niet overdoen, maar hij moet niet een dergelijke indruk wekken, want dat is fundamenteel niet juist.

De heer Bart De Wever: I stand corrected.

Ik zie de geloofwaardigheid ook niet bij een fractie waarvan een achtbaar lid haar tussenkomst begint met te zeggen: momenteel is het verschil tussen u en ons dat wij in de oppositie zitten. Dat verraaft heel veel, met name het besef dat u 10 jaar lang niet in die oppositie zat en dus 10 jaar lang van dit dossier mee hebt gemaakt wat het vandaag is. Het is een fractie die in Antwerpen wel tot de meerderheid behoort.

Mevrouw Annick De Ridder: Het is wel een regering zonder Open Vld die er niet in slaagt om beslissingen te nemen, mijnheer De Wever.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder, als u het woord vraagt, dan krijgt u dat, maar niet op deze manier.

De heer De Wever heeft het woord.

De heer Bart De Wever: Voorzitter, mij stoort het enthousiasme niet waarmee mevrouw De Ridder mij onderbreekt. Dat staat in schril contrast tot haar stilzwijgen in de Antwerpse gemeenteraad waar haar partij wel tot de meerderheid behoort. Ik ga niet zeggen dat de broek op de enkels ligt, dat is het soort beeldspraak die ik liever niet bezig. (*Applaus bij CD&V, het Vlaams Belang en de N-VA*)

U hebt ook niet verwezen naar uw standpunt dat er nog een nieuwe volksraadpleging moet komen. Dat is toch het standpunt van Open Vld? Dat zal zeker enorm versnellend werken op de beslissingsprocedure die we nu nog moeten nemen. Ik neem aan dat u nog altijd zegt dat als we een nieuw plan hebben, er een nieuwe volksraadpleging moet komen. Dat is toch het standpunt van Open Vld? Dat klopt toch?

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik weet dat u een erudiet man bent die veel boeken leest en dus veel citaten kent. Ik weet niet of u het volgende citaat kent van Theodore Roosevelt: de beste beslissing is de beslissing die goed is, de tweede beste beslissing is de beslissing die fout is en de slechtste beslissing is degene die men niet neemt.

Dat bent u aan het doen. U mag nu gerust tegen ons en de verenigde oppositie in het offensief gaan, maar u beslist niet. Nochtans ligt de bal toch ook in uw kamp, of vergis ik mij? In welk kamp ligt de bal? Gaan wij de brug bouwen? Ik denk dat u dat wel wilt doen, niet?

De heer Bart De Wever: Hoe zit het nu met die volksraadpleging? Moet die er nog komen?

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer De Wever, ik zou u er graag op attent maken dat u maar 5 minuten hebt. Ik zou heel graag weten wat nu het standpunt van uw partij is. U staat daar als God de Vader te oordelen over de geloofwaardigheid van iedereen in dit halfroond. Laat ons dat zelf beoordelen. Ik zou nu heel graag weten wat het standpunt is van de meerderheidspartij waarvan u deel uitmaakt. (*Applaus bij Open Vld, LDD en Groen!*)

De heer Filip Dewinter: Mijnheer De Wever, ik kan me daar alleen maar bij aansluiten. U valt de oppositie aan in de hoop daarmee uw eigen standpunt niet te moeten formuleren. We weten toch allemaal dat het enige lichtproduct dat de heer De Wever echt verkiest, de Lange Wapper light is. Dat moet u dan ook maar eens durven zeggen.

De heer Bart De Wever: Ik wou daartoe komen. Ik verontschuldigd mij dat ik uw uiteenzettingen zo goed heb beluisterd en uw standpunten zo goed op de voet volg.

De tijd is er om te beslissen en iedereen moet kleur bekennen. Wat we zelf doen, kunnen we beter doen, zei Gaston Geens. We moeten het natuurlijk wel doen. Dit dossier is een schandvlek op het Vlaamse bestuur, dat is klaar en duidelijk. Om Hugo Claus te citeren: “tètitatutis”. We moeten de beslissing nemen. Alle elementen liggen inderdaad op de tafel, tot en met zeer recente voorstellen die daar zijn bijgekomen. Dat zijn de spreekwoordelijke laatste loodjes.

Er is inderdaad een tegenstelling. Je kunt niet enerzijds roepen: beslis, beslis nu, en in één adem zeggen: neem alle voorstellen au sérieux, ook de voorstellen die we nog maar enkele dagen kennen. Wij zijn van plan om dat inderdaad te doen en te doen wat we altijd hebben gedaan, bij monde van de heer Peumans die samen met vele goede collega's uit meerderheid en oppositie het dossier al jaren volgen, namelijk alles zeer kritisch bekijken. Alles ligt op tafel. We moeten dat kritisch bekijken, niet om het af te breken, maar om de beste beslissing te kunnen nemen.

Nu wilt u natuurlijk weten wat die is. U begrijpt allemaal – u bent oppositie voor iets – dat dit binnen de coalitie nog geen uitgemaakte zaak is. (*Gelach*)

Ah, is dat een verrassing? In dat geval had ik u overschat. U hebt gelijk dat u ons kietelt, opdat we het laatste woord zouden zeggen. Dat zullen we niet doen, maar de minister-president heeft wel een heel duidelijk tijdpad aangegeven. Dat is een tijdpad van weken, geen tijdpad van maanden. Elke partij van de meerderheid – en dat lijkt me het meest relevante, om niet te zeggen het enige relevante – is daarmee akkoord gegaan op dit spreekgestoelte. Binnen enkele weken beslissen we. Mijn fractie is alleszins bereid om die laatste oefening te voleindigen en dit dossier eindelijk tot een goed, tot het beste einde te brengen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer De Wever, ik wil even uw geheugen opfrissen. Ik heb het ‘voorrecht’ gehad om naast u te zitten in de opvolgingscommissie in augustus. In twee vergaderingen heb ik u drie verschillende standpunten weten verdedigen. Eerst was u voor de Lange Wapper. Dan was u ertegen. Dan heb u letterlijk in de Antwerpse gemeenteraad herhaald dat dit “goed, maar niet goed genoeg” was. Als het gaat over dwalingen en het veranderen van opinie, dan hebt u dus wel de hoofdvogel afgeschoten.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ter afsluiting van dit actualiteitsdebat lijkt het me belangrijk te herhalen dat de Vlaamse Regering deze maand een beslissing neemt. Ik heb begrepen dat meerderheid en oppositie vragen dat deze Vlaamse Regering zo snel mogelijk een duidelijk standpunt inneemt. We zullen dit doen. Geef ons alstublieft de tijd tot eind deze maand. Als het sneller kan, zullen we dat ook sneller bekendmaken, maar deze maand telt 31 dagen, als ik me niet vergis, dus geef ons de tijd tot 31 maart. Het is heel duidelijk dat dit de tijd is die wij onszelf geven. We delen dit heel duidelijk mee aan dit parlement.

We moeten natuurlijk een heel ruime oplossing hebben, een totaaloplossing. De heer Martens heeft ernaar verwezen, net als de heer de Kort: het gaat niet alleen over de problematiek van de mobiliteit in en rond Antwerpen, ook voor de andere gemeenten, waar er ook sluipverkeer is, moeten we een oplossing hebben. Het is daarnet al aangehaald: het kan niet dat we één flessenhals oplossen en een andere creëren. Ik ben het er dus volledig mee eens dat we een totaaloplossing moeten hebben.

Ik heb in mijn inleiding gezegd dat het een multimodale oplossing is. Het gaat niet alleen over het verkeer. Hier werd ook verwezen naar de binnenvaart, de spoorwegen, het openbaar vervoer. We moeten een oplossing hebben die de mobiliteit van Antwerpen en omgeving voor een langere termijn duurzaam realiseert. Het gaat dus niet alleen over andere modi en niet alleen over de stad: we zullen het geheel bekijken in onze oplossing.

De derde Scheldekrusing staat heel nadrukkelijk in het regeerakkoord. Daarin verwijzen we naar de vorige regering. Ik heb onderstreept dat die krusing voor ons een belangrijk element

is en dus ook in de oplossing moet worden meegenomen. Er werd verwezen naar de leefbaarheid. Dat is een heel belangrijk element dat in de oplossing moet worden opgenomen. Er was wat verbazing over, maar het kan natuurlijk niet dat we gewoon doorgaan met de bouwvergunning die voorlag en die ook het onderwerp was van de volksraadpleging. Ik heb ook gezegd dat we dat niet door de strot van de Antwerpenaren zouden duwen. Dat is niet onze intentie, maar alle andere oplossingen worden nu onderzocht. De heer De Wever heeft gelijk: mochten we nu al een oplossing hebben, dan gaf ik u die vandaag graag. We geven onszelf tot eind deze maand de tijd om die oplossing te realiseren. U zult dat zeker in de gaten houden.

Voorzitter, we zullen rekening houden met alle uiteenzettingen die hier zijn gehouden. Ik apprecieer dat dit parlement de regering die tijd wil geven en uitkijkt naar de oplossing die zal worden geformuleerd. *(Applaus bij de meerderheid)*

Mevrouw Annick De Ridder: Voorzitter, minister-president, ik hoor natuurlijk opnieuw hetzelfde: we zullen er rekening mee houden, we zullen een beslissing nemen, we geven onszelf tijd, u moet ons tijd geven, we moeten een oplossing vinden, we denken na, de oplossing moet multimodaal en duurzaam zijn, we nemen dat mee in overweging in de oplossing. Dat is een korte samenvatting. Minister-president, die bevat natuurlijk nog minder nieuws dan uw eerste uiteenzetting.

Ik zou u nog een goede raad willen geven. Zorg dat uw regering, liever dan op de radio dj te spelen of te schermutselen, overgaat tot waar ze voor wordt betaald: beslissingen nemen.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, ik wil namens mijn fractie een actualiteitsmotie aankondigen.

Woensdag 31 maart is er plenaire vergadering. Ik neem aan dat de minister-president dan zijn verklaring zal afleggen in dit halfroond.

De heer Jan Penris: Voorzitter, je denkt soms dat er geen nieuws te rapen valt in een debat waar alles zo voorspelbaar wordt geacht, maar er was toch wel nieuws te rapen. Ik heb vandaag een aantal coalitiepartners heel uitdrukkelijk horen zeggen dat ze er nog niet uit zijn. U was er niet uit en dat weten we allemaal, maar vandaag hebt u het met zoveel woorden toegegeven. Dat is een beetje flink van u.

Om u eruit te helpen, kondigen wij een actualiteitsmotie aan die een bottomline zal trekken om u constructief terug op weg te helpen, in het belang van Antwerpen en de hele Vlaamse gemeenschap. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, ook Groen! zal een actualiteitsmotie indienen.

Wij hebben van de meerderheid eigenlijk niets nieuw vernomen. We stellen vast dat de scherpe messen minder scherp zijn, maar dat ze nog altijd onder de rok worden gehouden. De verdeeldheid blijft. Het kader is allesbehalve duidelijker geworden en ook de richting waarin deze meerderheid een oplossing zoekt, is voor mij nog vaag. Ik hoop dat u van de laatste maand die u zichzelf hebt gegeven, handig gebruik zult maken, want de tijd dringt.

De heer Sven Gatz: Voorzitter, ik hoop dat de regering in maart zal beslissen. Wij wachten tot 31 maart. Ik hoop alleen dat wij het debat niet zullen moeten overdoen op 1 april.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmoties

De voorzitter: Door de heer Vereeck, door de heer Penris en door de heer Peeters werden tot besluit van dit actualiteitsdebat actualiteitsmoties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk om 16.10 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daar straks over uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Cindy Franssen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de financiële situatie van vrouwen in Vlaanderen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de bestrijding van armoede bij vrouwen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Güler Turan tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de precare financiële situatie van alleenstaande vrouwen

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag gaat over het onderzoek van Comeva samen met de Koning Boudewijnstichting over de financiële positie van de vrouwen in ons land. Het doel van het onderzoek was tweeledig: vrouwen sensibiliseren die geen financiële problemen hebben en het taboe rond armoede doorbreken, en luisteren naar vrouwen die wel financiële problemen hebben.

Ik heb de studie aangegrepen om opnieuw op het gaspedaal te duwen wat armoedebestrijding betreft. U weet dat ik daar continu mee bezig ben. Het is opmerkelijk dat de resultaten van deze bevraging naar subjectieve armoedebeleving – wat heel belangrijk is en te maken heeft met de binnenkant van armoedebestrijding – toch gelijklopend zijn met alle wetenschappelijke studies. Ik heb het dan over de studies van professor Jan Vranken, van het Centrum voor Sociaal Beleid, over de Europese indicatoren en alle welvaartsindicatoren. Ze brengen hetzelfde verhaal met dezelfde cijfers: de vervrouwelijking van armoede. Heel wat zaken hebben met inkomen te maken, wat een federale materie is. Als gemeenschapssenator zal ik morgen dezelfde vraag stellen in de Senaat.

Ik citeer uit het Vlaams regeerakkoord: “Het is de bedoeling dat elk beleidsdomein hefboomen creëert om de armoede te bestrijden”.

Vlaanderen heeft heel wat bevoegdheden in beleidsdomeinen die rechtstreeks of onrechtstreeks een impact hebben op de financiële positie van mensen en die kunnen verbeteren.

Vandaar mijn vraag aan u, coördinerend minister van Armoedebestrijding, een vraag die tegelijk een appel is naar de hele Vlaamse regering: welke initiatieven neemt de Vlaamse Regering om de financiële situatie van vrouwen in armoede, van vrouwen in Vlaanderen te verbeteren?

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, collega's, ik sta hier vandaag voor u op de vooravond van de Internationale Vrouwendag in het Europees jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting. (*Rumoer*)

De voorzitter: Mag ik vragen dat diegenen die overleg willen plegen, zich naar het Koffiehuis begeven en dat de rest luistert naar de vragen van mevrouw Meuleman aan minister Lieten. Ik denk dat dat voor het parlement het beste is.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, ik sta hier dus aan de vooravond van het Europees jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting, onder het Belgisch

voorzitterschap. Dit is ook de vooravond van de dag waarop bij Carrefour talrijke ontslagen zullen vallen, en dat op een moment waarop deze mensen zich waarschijnlijk al in een kwetsbare situatie bevonden. Zij zullen hierdoor in een nog meer preciaire situatie terechtkomen.

Minister, ik wil graag heel concreet van u weten wat u zult doen om de vrouwen die het nu al zo moeilijk hebben om de eindjes aan elkaar te knopen, die één op vijf vrouwen, 20 percent van de vrouwen, te helpen. Minister, ik wil geen samenvatting horen van uw beleidsnota. Ik wil heel concreet weten wat u zult doen om die vrouwen te helpen, die vrouwen met kinderen die nu geen tijdskrediet kunnen opnemen, die nu geen gesubsidieerde of betaalbare kinderopvang vinden, die nu geen betaalbare woning vinden. Uit het onderzoek blijkt dat het vinden van een betaalbare woning een van de grootste problemen is. Vaak hebben deze vrouwen geen toegang tot de huursubsidie. Wat zult u doen, minister, om die laagste inkomens op te trekken?

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Minister, er dreigt in Vlaanderen weer een sociaal bloedbad. Als Carrefour de asociale herstructureringsmaatregelen doorvoert, dreigen er weer duizenden mensen hun job te verliezen. Collega's, laten we hierin eerlijk blijven: de vrouwen zullen hier zeker niet worden gespaard. In het licht van deze dreiging moeten we des te meer aandacht besteden aan de onderzoeken over de resultaten van de armoedebestrijding.

Begin deze week was er het onderzoek dat aantoonde dat één op de vijf vrouwen financiële moeilijkheden heeft. Deze vrouwen hebben het moeilijk om de rekeningen te betalen en moeten besparen op bestaansvoorzieningen. Eén op de vijf vrouwen moet besparen op eten, drinken en kleding, zowel voor zichzelf als voor haar kinderen. Minister, dit is echt ontoelaatbaar.

Collega's, dit is geen alleenstaand onderzoek. De Equal Pay Day valt dit jaar op 26 maart. Dat wil zeggen dat een vrouw tot 26 maart 2010 moet werken om voor 2009 hetzelfde loon te verdienen als haar mannelijke collega al op 31 december 2009 heeft bereikt. Tewerkstelling is een buffer, maar geen garantie tegen armoede. Je moet maar alleenstaand zijn, kinderen hebben en huur moeten betalen, deeltijds tewerkgesteld zijn of geen vaste betrekking hebben. Al deze factoren verhogen het risico op armoede.

Er zijn heel wat goede initiatieven genomen. Minister, uw beleidsnota heeft heel wat goede intenties en voornemens. Maar we bereiken spijtig genoeg nog altijd niet iedereen. We kunnen het ons niet permitteren om mensen achter te laten. Daarom heb ik één concrete vraag voor u als coördinerend minister van Armoedebestrijding. Welke maatregelen zult u vragen dat de regering neemt voor de armoedebestrijding, specifiek bij vrouwen?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik ben heel blij dat we na het heel belangrijke debat over de Oosterweel een minstens even belangrijk debat kunnen voeren over armoede en zeker en vast over armoede bij vrouwen. De studie van Comeva en de Koning Boudewijnstichting bevestigt heel duidelijk wat wij al weten uit andere studies: het armoederisico is bij vrouwen veel groter dan bij mannen. We moeten daar dus bijzondere aandacht voor hebben.

Omwille van de zwakke arbeidspositie van vrouwen zullen we de komende maanden zeker en vast nog slecht nieuws krijgen. Vrouwen werken meestal in sectoren die met betrekking tot de conjuncturele veranderingen in de economie een beetje achteroplopen. Ik vrees dat we de komende maanden slecht nieuws zullen krijgen. Bedrijven zullen hun tewerkstelling verminderen. Vrouwen zullen hier het slachtoffer van worden. De vraagstellers hebben in dit verband terecht naar Carrefour verwezen.

Wat kunnen we hieraan doen? Als we naar het algemeen armoedebeleid en naar het specifiek armoedebeleid ten aanzien van vrouwen kijken, moeten we ons steeds op drie elementen focussen. Op de eerste plaats komt de tewerkstelling. Op de tweede plaats komen de

minimuminkomens bij ziekte, invaliditeit, werkloosheid en pensionering. Die inkomens moeten volstaan om een menswaardig bestaan te kunnen leiden. Op de derde plaats komt de sociale dienstverlening, die toegankelijk en betaalbaar moet zijn.

De Vlaamse Regering zal zich op die drie pijlers blijven baseren en blijven voortwerken. Als coördinerend minister zal ik, samen met de overige leden van de Vlaamse Regering, het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding opstellen. We zullen, samen met de verenigingen uit het middenveld een globaal actieplan opstellen. We zullen hierbij specifiek aandacht aan de positie van de vrouwen schenken. Ik heb al contact met de Vrouwenraad gehad. De Vrouwenraad en de verenigingen waar armen het woord nemen zullen aan de uitbouw van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding meewerken.

Ook met betrekking tot het Europees Jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting komen vrouwen als aandachtspunt prominent naar voren. Het is de bedoeling op armoede bij kinderen, bij gezinnen en bij oudere mensen te focussen. Met betrekking tot dit laatste aandachtspunt is de problematiek zeer specifiek. Het gaat erom dat vrouwen niet altijd dezelfde loopbaanmogelijkheden als hun mannelijke collega's hebben of hebben gehad. Hierdoor krijgen ze meestal een onvolledig pensioen. Ze hebben niet altijd dezelfde voorzieningen met betrekking tot de opbouw van hun eigen pensioen getroffen. Als ze uiteindelijk met pensioen gaan, komen ze soms alleen te staan en moeten ze met een beperkt inkomen trachten de dag te runnen.

We werken niet enkel aan de beleidsmatige opbouw van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding. Ook in verband met het Werkgelegenheids- en Investeringsplan (WIP) zijn een aantal maatregelen genomen. Wat armoede betreft, vormt werk in het WIP een belangrijke hefboom. We hebben hierover langdurig met de sociale partners van gedachten gewisseld.

Het WIP bevat een aantal specifieke maatregelen om mensen in armoede naar een werksituatie te begeleiden. De VDAB voorziet in specifieke begeleiding. Dit verloopt in samenwerking met organisaties die hiermee al ervaring hebben opgebouwd. Het uitgangspunt van het WIP is de vraag hoe we de tewerkstellingskansen van mensen in armoede kunnen verhogen. Het WIP wordt momenteel volop uitgevoerd en wordt door de Vlaamse Regering opgevolgd.

Daarnaast is er nog een ander actiepunt dat we praktisch uitvoeren en dat ik hier al eerder heb aangekondigd. We trachten ervoor te zorgen dat iedereen de sociale rechten waar hij recht op heeft, automatisch krijgt. Veel mensen weten niet voldoende waarop ze recht hebben. Ze zien door de bomen het bos niet meer. Ze beschikken niet over de communicatietools of de zelfredzaamheid om die rechten zelf aan te vragen. Aangezien ze die rechten nu niet krijgen, zou een automatische toekenning ervoor kunnen zorgen dat veel mensen, waaronder zeker vrouwen in armoede, zouden krijgen waar ze recht op hebben.

Bij de afsluiting van het Vlaams regeerakkoord is nog een belangrijk actieplan tot stand gekomen. We hebben beslist het aantal kinderopvangplaatsen op te drijven. Dit vormt een wezenlijk en essentieel bestanddeel van het beleid om de werkgelegenheid voor vrouwen te verbeteren. We willen het aantal plaatsen in de kinderopvang gevoelig opdrijven. Zeker in de grote steden zijn er nog grote tekorten. Minister Vandeurzen werkt hard aan dit actieplan.

Minister Smet heeft aangekondigd dat hij een actieplan zal opstellen om de loopbaankloof beter in kaart te brengen. Hij zal nagaan hoe we specifieke maatregelen kunnen treffen. Mevrouw Turan heeft al naar het bestaan van de loopbaankloof verwezen. Soms krijgen vrouwen niet hetzelfde loon voor hetzelfde werk. Soms zetten ze pas later in hun loopbaan stappen omhoog. Soms komen ze niet tot een volledige loopbaan omdat ze, bijvoorbeeld, deeltijds gaan werken of enkele jaren thuisblijven om voor de kinderen te zorgen. Dit resulteert, zeker op latere leeftijd, in een verhoogd armoederisico. Minister Smet zal op dit vlak een initiatief nemen.

Ik probeer even te resumeren wat de Vlaamse Regering doet.

Wij hebben ook een duidelijke vraag gericht aan onze federale collega's om de minimum-inkomens te herbekijken. Wij hebben die vraag gesteld in het kader van het samenwerkingsfederalisme. Deze morgen nog heb ik op het Overlegcomité gevraagd dat de initiatieven die ik samen met staatssecretaris Courard uitwerk, om samen met de andere gewesten een geïntegreerde aanpak te krijgen rond armoede, door iedereen zou worden ondersteund.

Het minimumbedrag van alle minimuminkomens zoals men dat krijgt bij ziekte, werkloosheid en ouderdom, komt op dit moment niet overeen met het bedrag dat we nodig zouden hebben om boven de armoedegrens te raken. Daar zit nog voor minstens 80 euro verschil op. Op maandbasis maakt dat een heel groot verschil voor mensen die nu maar net het hoofd boven water kunnen houden.

Mevrouw Cindy Franssen: Minister, bedankt voor het antwoord. Ik deel uw mening dat de aanpak van armoede bij kinderen die Vlaanderen naar voren schuift, niet los kan worden gezien van de situatie van de ouders. Dat moet samen met de generatiearmoede worden bekeken.

Ik ben blij dat u blijft herhalen dat de automatische toekenning van sociale grondrechten er zeker doorkomt, en liefst nog versneld. Ook de uitvoering van de resolutie die wij hier op het einde van de vorige legislatuur, onder andere samen met mevrouw Hostekint, hebben ingediend om de loopbaan- en loonkloof weg te werken, is een goede zaak.

Ik heb nog een bijkomende vraag. Naar aanleiding van het Europese jaar van de strijd tegen armoede en sociale uitsluiting had de Raad van Europa al in 2007 een aanbeveling goedgekeurd om genderindicatoren inzake armoedebestrijding te ontwikkelen. Het Vlaamse actieplan Armoedebestrijding komt eraan, vermoedelijk voor het zomerreces, en dat heeft de ambitie om een strategisch plan te worden. Worden de genderindicatoren daar ook in opgenomen? Wordt er gevolg gegeven aan de aanbeveling van de Raad van Europa?

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, uw partij drong er inderdaad op aan om een aparte minister te hebben voor Armoede. Uw partij wou dat postje zelf ook zeer graag bezetten. Maar wat ik tot nu toe vooral heb gezien, is outsourcing. Ik vind het spijtig dat een projectgroep van vrouwenbladen uw werk aan het doen is. Zij hebben een toch wel vrij degelijk onderzoek gedaan dat een aantal zeer schrijnende zaken heeft blootgelegd. Net nu, op een cruciaal moment, komt dat in de pers. Ik vind het een zeer goede zaak dat daar nu verscherpte aandacht voor is. U had dat moeten doen, zij hebben het voor u gedaan.

Zij zullen ook een speciaal nummer van hun blad maken dat in alle postkantoren verkrijgbaar zal zijn, met advies en tips om iets te doen aan die armoede. Ook dat initiatief, minister, had van u moeten komen. Tot nu toe zien we vooral veel plannen, maar ik hoop dat u snel heel concreet iets zult doen.

Mevrouw Güler Turan: Mevrouw Meuleman, u vraagt mij eigenlijk om een reactie met betrekking tot het postje dat minister Lieten heeft gekregen. Ik vind het zeer verantwoord van de Vlaamse Regering om de problematiek van de armoede hoog op de agenda te plaatsen en in een coördinerende minister te voorzien voor de bestrijding van armoede. Wij zijn heel trots op minister Lieten en wij hebben hoge verwachtingen. Dit is een zeer belangrijke problematiek.

Ik vind het ook absoluut aan te raden dat u verder blijft praten, minister, ook met de vrouwenverenigingen, de verenigingen waar armen het woord nemen en met alle stakeholders. Het is niet zo dat zij het werk voor u doen. We moeten het samen doen, alle stakeholders. De vrouwenverenigingen, de armenverenigingen, en wij hier allemaal moeten onze verantwoordelijkheid daaromtrent nemen. Wij hebben hoge verwachtingen van uw postje, minister, alstublieft. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, ik heb met aandacht naar uw antwoord geluisterd. Uit de commissiewerkzaamheden weet u dat ik mij heel betrokken bezighoud met deze problematiek. Ik ben echt wel geschrokken van de cijfers. Een op vijf, dat is een zeer hoog cijfer.

Als we dat onderzoek nog iets nauwkeuriger gaan bekijken, stellen we bovendien vast dat vier op de tien vrouwen uit de groep hoger en universitair geschoolden zijn.

Het is toch eigenlijk wel heel angstaanjagend dat ook die categorie van vrouwen steeds meer in armoede belandt. Dat zijn alarmerende cijfers waarvan u ook overtuigd zult zijn dat die niet zullen verbeteren gelet op de crisis waar we toch nog altijd in zitten. Het zijn cijfers met heel ernstige gevolgen. Ook dat weet u heel goed, want vaak raakt men dan ook in een soort spiraal, een uitzichtloze situatie, en sociaal isolement is daarvan het gevolg.

Ik denk dat ik u er niet moet van overtuigen dat ook het zelfvertrouwen wel heel erg daalt. Hoe erg moet het niet zijn om ieder jaar opnieuw tegen je kind te moeten zeggen dat er geen verjaardagsfeestje af kan omdat er geen centjes meer zijn, of dat je kind niet naar het verjaardagsfeestje van zijn vriendje mag gaan omdat er geen centjes zijn om een cadeautje te kopen?

Minister, gelet of het feit dat dit ernstige gevolgen met zich meebrengt, is het heel belangrijk dat u op het terrein een tandje gaat bijsteken. Het is het Europees Jaar voor de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting. Ik hoop dat u concrete en haalbare, maar toch ook wel heel ambitieuze plannen zult voorleggen die echt realiseerbaar zijn.

Een slotopmerking, voorzitter, is dat ik heel blij ben dat we eindelijk gaan komen tot een automatische toekenning van rechten. Ik zou er toch ook wel voor durven pleiten om aan die doelgroep van mensen meer kenbaar te maken dat ze op een heel eenvoudige wijze ook hun rechten kunnen doen gelden, want dat weten ze vaak niet. Ik verwijs bijvoorbeeld naar het prodeosysteem en de kosteloze rechtsbijstand, om twee voorbeelden te noemen.

De voorzitter: Mevrouw Brussee heeft het woord.

– *Er treedt een probleem op met de microfoons.*

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Wegens technische problemen met de microfoons schors ik de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.20 uur.*

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Cindy Franssen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de financiële situatie van vrouwen in Vlaanderen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de bestrijding van armoede bij vrouwen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Güler Turan tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de preciaire financiële situatie van alleenstaande vrouwen

(Voortzetting)

De voorzitter: Dames en heren, we gaan verder met de samengevoegde actuele vragen van de dames Franssen, Meuleman en Turan.

Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Minister, we hadden het over armoede bij vrouwen. Het verheugde me dat u aandacht hebt voor de grote groep gepensioneerden, vooral vrouwen, die vaststellen dat ze met een armoedeprobleem zitten. Onze fractie vindt het daarom heel belangrijk dat vrouwen gedurende heel hun loopbaan terdege geïnformeerd worden over de financiële consequenties van het nemen van themaverloven, het kiezen voor deeltijds werk en dergelijke.

Spijtig genoeg zitten veel vrouwen immers nog altijd vastgeroest in een rollenpatroon. Wanneer de vraag naar meer tijd voor het huishouden of voor de kinderen wordt gesteld, dan nemen de vrouwen die rol op zich. Uiteraard hebben we er alle begrip voor dat men tijd wil maken voor de rol in het huishouden en in de opvoeding, maar het is heel belangrijk dat men weet wat de financiële gevolgen zijn van een deeltijdse job of van themaverloven. We zouden daarom ook willen vragen dat er meer middelen gaan naar kinderopvang, naar meer betaalbare plaatsen in de kinderopvang en naar meer flexibiliteit, zodat vrouwen zich niet altijd gedwongen voelen om te knippen in hun jobkansen.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, minister, ik wil me aansluiten bij de bevestiging van mevrouw Turan dat we een coördinerende minister voor armoede hebben. Dat is heel belangrijk, want u kunt er tenminste over waken dat het armoedebeleid in alle beleidsdomeinen aan bod komt en waar nodig ook wordt bijgedraaid en bijgestuurd. Ik ga ervan uit dat u dat ten volle zult doen.

De armoedeproblematiek bij kinderen is al aan bod gekomen, nu wordt het thema vrouwen, op basis van de cijfers, ook aangekaart. Ik wil toch ook de aandacht vestigen op een nieuwe groep: de middenklasse. Want uit de cijfers van het Jaarboek Armoede blijkt ook dat we echt wel te maken hebben met een nieuwe groep van mensen die in de armoede terechtkomen door de stijgende energiekosten, door de economische crisis, door gezondheidsproblemen. Ik pleit ervoor dat ook aan die groep aandacht wordt besteed, want de mensen uit de middenklasse hebben totaal geen weet van de maatregelen of voordelen die bestaan. Ze zullen heel moeilijk de stap zetten naar een OCMW of naar hulpverlening. Ik zou u ook vragen om daar in uw actieplannen, zeker dit jaar, rekening mee te houden.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, minister, collega's, ik ben blij dat hier toch heel wat aandacht gaat naar de financiële problematiek van de vrouwen, maar eigenlijk gaat het

specifiek over de groep van de alleenstaanden. De problematiek die hier vandaag werd geschetst, doet zich immers hoofdzakelijk voor wanneer men alleenstaand is, met of zonder kinderen.

Gisteren hoorden we nog in de commissie van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid dat u voor het armoedebeleid een transversale strategie zult moeten hebben. Uiteraard denken wij dat u heel wat assertiviteit aan de dag zult moeten leggen, maar ik ben ervan overtuigd dat u daarin zult slagen.

In de commissie Welzijn van uw collega Vandeurzen heb ik het gevoel dat er niet veel aandacht naar de problematiek van de alleenstaanden gaat. Wie die commissie Welzijn regelmatig volgt, weet dat ik daar meermaals gewezen heb op een lacune in de beleidsnota. Er gaat namelijk veel te weinig aandacht naar die problematiek van de alleenstaanden. Het beleid is te eenzijdig gericht op wie het geluk heeft om in een traditioneel gezin te leven. Ik zal blijven benadrukken, in de commissie en daarbuiten, dat de problematiek van de alleenstaanden niet te verwaarlozen is. De dames nemen het mij vandaag misschien een beetje kwalijk, maar ik durf te stellen dat de armoedeproblematiek ook bij mannen kan toeslaan. Dat is het punt vandaag niet.

De specifieke problemen zijn niet enkel van financiële, maar ook van praktische aard en er kan een grote eenzaamheid mee gepaard gaan. Als men enige empathie heeft, is het niet moeilijk om te weten hoe men het beleid zou kunnen aanpassen. Meestal is het de categorie die tussen de mazen van het net valt. De categorie die nooit in aanmerking komt om premies te krijgen, het moeilijk heeft op de huizenmarkt en om aan werk te geraken, moet ook zelf de rekeningen van verwarming, elektriciteit en huishuur betalen. Wij rekenen op uw assertiviteit om over alle beleidsdomeinen heen een goede actie te voeren.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Ik heb lang getwijfeld, voorzitter, om mij als man aan te sluiten bij de actuele vraag, maar ik heb toch gedurfd. Armoede is een heel belangrijk probleem. Als OCMW-mandataris merk ik dat er veel werk aan de winkel is. Ik denk dat mijn collega-OCMW-mandatarissen het daarmee eens zijn.

Minister, ik ben tevreden met uw antwoord dat u gaat voor een transversale aanpak. Uit onderzoek blijkt dat het OCMW vaak kan helpen, maar dat er schroom, schrik of schaamte bestaat om de stap naar het OCMW te zetten. Minister, bij het vinden van die weg naar het OCMW is er een taak weggelegd voor uw collega, minister Vandeurzen, om drempelverlagend te werken. Er lopen al projecten over onderbescherming, zodat mensen die recht hebben op maatschappelijke dienstverlening effectief hun weg vinden naar het OCMW. Ik vraag u dat u minister Vandeurzen voorstelt om versneld werk te maken van die projecten over onderbescherming en eventueel in extra middelen te voorzien.

Mevrouw Brusseel, u hebt het over themaverloven. Uw voorzitter van Open Vld zou die niet meer gelijkschakelen voor het recht op pensioen. Dan vrees ik dat we volledig de dieperik in gaan.

Minister Ingrid Lieten: Ik dank alle collega's voor de gedeelde zorg voor vrouwen in armoede in specifieke situaties: oudere vrouwen, alleenstaande vrouwen, vrouwen met kinderen, vrouwen die proberen werk te combineren met de zorg voor hun gezin enzovoort. Ik neem alle suggesties zeker mee naar de bespreking met de collega's over de verschillende beleidsplannen en de uitvoering van de verschillende actieplannen. Ik hoop dat het voorbeeld van de heer De Loor gevolgd wordt door het engagement van heel veel mannen.

Mevrouw Cindy Franssen: Er zijn vandaag in de plenaire vergadering al heel wat grote mannen geciteerd. Ik verwijs naar een van mijn grote mannen: Cardijn. We hebben de resultaten en studies gezien. Er is genoeg gemeten. We hebben al geoordeeld dat armoede een

structureel, maatschappelijk, multidimensionaal probleem is. Het wordt tijd om versneld te handelen.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, minister, collega's, een coördinerend, transversaal werkend minister is uiteraard een stap vooruit. Maar dat mag geen lege doos blijven. Mevrouw Turan, ik hoop dat u samen met mij hier binnen 3 maanden opnieuw zult staan om de cijfers te evalueren. Hopelijk zullen we dan een positieve evolutie kunnen vaststellen.

Mevrouw Güler Turan: Voorzitter, minister, collega's, mevrouw Meuleman, ik ben bereid om nu de cijfers met u te bespreken. Het gaat niet over de inhoud, maar over de manier waarop u het hebt gezegd. Minister, wij hebben het volste vertrouwen in u. Ik dank u ook voor het heel uitvoerig antwoord.

Tot de collega wil ik nog zeggen dat het onderwerp hier de vrouwen zijn, en dat is terecht, want deze discussie wordt gevoerd naar aanleiding van de studie, de komende Vrouwendag en de Equal Pay Day. Armoede is een complex gegeven. Armoede vindt u niet enkel bij de middenklasse, maar ook bij zelfstandigen en ondernemers. Armoede moet overal worden aangepakt. Ik dank u voor het antwoord en voor het aanmanen van uw collega om de loonkloof tussen man en vrouw aan te pakken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de kilometerheffing voor vrachtvervoer

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de beslissing in de Waalse regering inzake het invoeren van een wegenvignet

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de invoering van een forfaitair wegenvignet in het Waalse Gewest

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, minister, collega's, het is niet de eerste keer dat hier de kilometerheffing ter sprake komt, en wellicht zal het ook niet de laatste keer zijn. Even wil ik het regeerakkoord ter hand nemen, want dat is het duidelijkste uitgangspunt. De Vlaamse Regering wil een kilometerheffing voor het vrachtvervoer, en heeft daarvoor als streefdatum 2013. Wat de timing betreft, houden we rekening met de andere gewesten en we kijken naar de evolutie in Nederland. Dat is zo ongeveer wat er in het regeerakkoord staat.

De verwijzing naar de andere gewesten en Nederland is belangrijk. Helaas is het zo dat twee weken geleden het Nederlandse kabinet is gevallen. De discussie daar gaat nu over de kwestie welke onderwerpen controversieel moeten worden verklaard: dat zijn de onderwerpen waarover tot aan de parlementsverkiezingen van juni niet meer zal worden gedebatteerd. Voornamelijk het CDA, maar ook de andere partijen hebben al gezegd dat dit thema een controversieel onderwerp wordt. Men gaat ervan uit dat de invoering van de kilometerheffing in Nederland een vertraging van ten minste 1 jaar zal oplopen. Bovendien heeft de Waalse regering vorige week eenzijdig beslist om een wegenvignet in te voeren. Weliswaar, zo zegt ze, zal ze daarover overleggen met de andere gewesten.

Het is duidelijk dat de twee randvoorwaarden die we onszelf hebben opgelegd, niet zijn vervuld. In de laatste discussie hier hebt u gezegd dat er met de andere gewesten en de Benelux wordt overlegd. Wat heeft dat opgeleverd? Wat Nederland betreft, is er nog enig excuus. Maar de Waalse regering heeft de vlucht vooruit genomen. Wat is de stand van zaken

bij ons? Is 2013 nog altijd een haalbare streefdatum? Welke concrete stappen zult u zetten om de kilometerheffing voor vrachtvervoer toch in te voeren?

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, minister, collega's, in België worden er twee denksporen gevolgd. Dat verbaast niet. Vlaanderen heeft er in 2007 al resoluut voor gekozen om het wegvignet niet in te voeren en te gaan voor een slimme kilometerheffing, eerst voor vrachtwagens, nadien met proefprojecten voor het personenvervoer. De heer Roegiers heeft het over een plotse beslissing van de Waalse regering om vanaf 1 januari 2011 het wegvignet in te voeren. Die beslissing is al eerder aangekondigd.

Dat is dus heel kortbij. Ze zouden dat stappenplan nu hebben. De discussies zoals we die in het Vlaams Parlement hebben gevoerd, zijn ook in het Waals parlement aan bod gekomen. Daar heeft minister Antoine al op 6 januari op een vraag geantwoord dat hij het wegvignet op 1 januari 2011 wil invoeren en dat er overleg nodig is met de regio's om tot een eenvormig systeem te komen. Bovendien zegt hij naar aanleiding van het overleg met de regio's: "Je peux vous dire que nous avons reçu des signaux positifs de la Flandre."

Dit geeft me het gevoel dat er al overlegd is met Vlaanderen. Minister, hebt u een vraag tot overleg gehad van Wallonië? Wanneer heeft het plaatsgehad of zal het plaatsvinden? En vooral, welk standpunt gaat u daar innemen?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: 'Je me sens wallon aujourd'hui.' Ik kom van de Jezuiten en ik heb daar geleerd dat je moet beginnen met een captatio benevolentiae om iedereen wakker te maken. Hiermee is dat gebeurd. Ik hoop dat mijn fractie dit niet letterlijk neemt, en dat ik morgen geen spitsroeden moet lopen, maar ik zal dit nuanceren.

Ik heb begrip en zelfs sympathie voor enkele standpunten die in Wallonië werden en worden ingenomen. Ik heb dat hier bij herhaling gezegd en ik blijf dat zeggen. Ik ben hierin niet alleen, de heer Decaluwe deelt mijn mening hierover. Als we vijf jaar geleden, bij de aanvang van de vorige legislatuur, uw goed voornemen hadden uitgevoerd, dan hadden we al heel wat miljoenen euro's binnengehaald, waarmee we heel wat Lange Wappers of bretellen of gelijk wat hadden kunnen aanleggen.

De Walen zijn niet dom, ze zijn een beetje aan het provoceren omdat ze voelen dat het dossier dreigt te verzanden in heel technische aangelegenheden. Trouwens, de commissie Openbare Werken zal binnenkort over de technische aspecten van de invoering van het rekeningrijden uitgebreid van gedachten kunnen wisselen. Dat is geen eenvoudig verhaal. De invoering van het Mautsysteem in Duitsland en Oostenrijk heeft dat bewezen.

De Walen prikkelen ons en zeggen dat ze willen voortgaan in dit dossier. Dat is het politieke signaal dat ze geven, en wij mogen het niet negeren. We moeten de moed hebben om het transitieverkeer dat van onze wegen gebruik maakt, en dat geen wezenlijke bijdrage levert aan de welvaart van onze economie en van ons land, extra te belasten. Die bijkomende inkomsten moeten we aanwenden voor ons eigen wegnen.

Minister, Wallonië stuurt een signaal. Hoe gaat u daarmee om?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, u zult misschien verbaasd zijn, maar ik voel me helemaal niet geprovoceerd, niet door u maar door wat het Waalse Gewest van plan is. Een tijdje geleden hebben we van gedachten gewisseld over dit thema. Het is al de tweede keer tijdens deze legislatuur, en dat is goed. Ik heb toen aangekondigd dat het van belang is dat we eerst in de Vlaamse Regering het kader scheppen, waarbinnen zal worden gewerkt. Er zal een nota van de Vlaamse Regering worden voorgelegd en die is in een finale fase. Op 12 februari 2010

heeft de Vlaamse Regering heel duidelijk het kader, de wijze van overleg en de zaken waarover zal worden overlegd, gesitueerd.

De Waalse gewestregering doet net hetzelfde. Ze bepaalt ook zorgvuldig het kader waarbinnen ze gesprekken wil voeren, en dat hoort zo. De nota zelf heb ik proberen te krijgen, maar dat gaat niet omdat enkele technische zaken nog niet zo duidelijk zijn. Deze namiddag heb ik nog contact gehad met de mensen die het besluitvormingsproces begeleiden. De nota is dus nog voor niemand beschikbaar.

Ik heb er even het Waalse regeerakkoord op nageslagen. Mensen die geïnteresseerd zijn in de vergelijking tussen wat Vlaanderen, Wallonië en Brussel hebben afgesproken, kunnen de nota van de Vlaamse Regering lezen, die deze vergelijking maakt. Ik wil dat even met u doornemen. Wat het Waalse regeerakkoord betreft is er zeer goed nieuws. Dat zal ook worden bevestigd in die nota, dat werd me deze namiddag meegedeeld. Ook Wallonië wil een kilometerheffing voor vrachtwagens.

Ik citeer eventjes letterlijk: “Tegen 2012 moet er een systeem uitgewerkt worden voor het gebruik van de weg voor vrachtvervoer van goederen om te beantwoorden aan de vermindering van de verkeersbelasting. De variabele kostfactoren kunnen milieuprestaties van wagens zijn, het tijdstip, de gebruikte weg.”

De kilometerheffing is sowieso variabel. Het kan geen vignet zijn wanneer rekening wordt gehouden met variabele componenten.

Wat dat betreft, zitten we dus op hetzelfde spoor en willen we hetzelfde realiseren. In het Waals regeerakkoord staat evenwel dat men voor de gewone wagens liever een tandje wil bijsteken. Men zou graag een tijdsgebonden gebruiksrecht invoeren ter vervanging van de belasting op de inverkeerstelling.

Een aantal jaren geleden was een van de grote problemen in Vlaanderen dat bij de invoering van een wegvignet, geen compensatie voor de eigen ingezetenen mag worden gegeven. De passage die ik heb voorgelezen, vormt wat mij betreft voer voor een aantal technische besprekingen.

Ik heb de beslissing van de Waalse regering nog niet gekregen. Duidelijk is wel dat zowel de Waalse als de Vlaamse Regering en Brussel vragen om overleg te plegen over twee zaken. De eerste zaak is de kilometerheffing voor vrachtwagens. De tweede is de algemene hervorming van de autofiscaliteit. Vlaanderen heeft plannen om de autofiscaliteit te vergroenen. Dat staat uitdrukkelijk in de nota. In de nota wordt ook verwezen naar de manier waarop dat eventueel kan worden verzoend met zaken als het wegvignet. Het klopt dat Wallonië daar snel wil in gaan. Er bestaat echter een Eurovignetverdrag dat moet worden opgezegd. Dat kan alleen met unanimititeit en met instemming van de federale regering.

Wat mij betreft, zijn er vandaag zeker geen gewijzigde omstandigheden voor wat de invoering van een kilometerheffing voor vrachtwagens betreft. Ik heb het eventjes niet over Nederland, ik beperk me tot het intragewestelijke overleg.

Aangezien beide regeringen een kadernota hebben goedgekeurd, kan en moet het overleg tussen de gewesten nu worden opgestart. We zullen daar tijdens de komende weken werk van maken. We hebben van Brussel trouwens hetzelfde signaal gekregen dat de tijd rijp is voor overleg. Het Brussels regeerakkoord bepaalt duidelijk dat Brussel op een proactieve manier wil meewerken aan de invoering van een slimme kilometerheffing voor vrachtwagens.

De heer Jan Roegiers: Minister, ik dank u voor uw duidelijke antwoord. U hebt verwezen naar de nota van 12 februari van de Vlaamse Regering. Ik heb die ook gelezen. Het lijkt me een goed uitgangspunt om de gesprekken met de andere gewesten aan te gaan.

Ik heb net als u getracht om de nota van de Waalse regering te krijgen maar dat is ook mij niet gelukt. Ik neem akte van het feit dat u zegt dat de uitgangspunten dezelfde zijn. U hebt

echter niets gezegd over Nederland hoewel er was afgesproken dat we naar de evolutie in Nederland zouden kijken.

Belangrijk is nu dat we stappen vooruit kunnen zetten met die andere gewesten. Ik vraag u nadrukkelijk om die stappen ook effectief te zetten. Ik dring ook aan op een snelle realisatie om die kilometerheffing voor vrachtvervoer in te voeren. Is er een timing waarbinnen u een overeenkomst met het Brusselse en Waalse gewest denkt te kunnen sluiten?

Mevrouw Lies Jans: Minister, de twee sporen zijn duidelijk naast elkaar gelegd. Onze zorg en uw zorg lopen gelijk. Wanneer er op 1 januari 2011 een wegenvignet wordt ingevoerd in Wallonië, dan mag dat zeker geen belemmering zijn voor de invoering van de slimme kilometerheffing in Vlaanderen. Er is echt samenwerking nodig om tegen 2013 de slimme kilometerheffing rond te krijgen. Wallonië wil het wegenvignet op 1 januari 2011 invoeren. Wat is de verdere timing binnen dat overleg?

De heer Jan Penris: Er is al veel gezegd. Ik zal het niet over Nederland hebben. Dat onderwerp hebben we in het verleden al kunnen behandelen. Wat mij vandaag interesseert, is dat Wallonië vandaag een signaal heeft uitgestuurd. Minister Antoine heeft een verklaring afgelegd. De vraag is of dat enkel een verklaring was voor de eigen achterban. Of gaat het inderdaad om een nieuw beleid dat daar wordt gevoerd?

Minister, bent u op de een of andere manier gevat door Waalse overheden die dat beleid mee willen onderschrijven? Na het beluisteren van uw antwoord heb ik de indruk van niet. Dat is nog geen probleem. Als dat wel zo zou zijn, hoe gaat u daar dan mee om? Want dan hebt u wel een probleem. Het toverwoord ‘samenwerkingsfederalisme’ zal ons dan niet meer uit de brand helpen.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, dit onderwerp is inderdaad controversieel. Hoe langer we daarover discussiëren in het parlement, hoe meer we moeten vaststellen dat het een werk van zeer lange adem wordt. Het feit dat de regering in Nederland is gevallen, het regeerakkoord niet meer bestaat, straks verkiezingen worden gehouden en er een nieuw regeerakkoord moet worden gemaakt met, naar alle waarschijnlijkheid, partijen die tot nu in de oppositie zaten, zal de situatie in Nederland er niet op vergemakkelijken. Desalniettemin blijf ik bij mijn standpunt dat we overleg moeten plegen, in de eerste plaats met onze eigen partners in het federale België, met de andere gewesten.

Het wegenvignet is ook geen nieuw gegeven. In de vorige legislatuur herinner ik me nog dat een zekere mijnheer Daerden, toenmalig minister van Openbare Werken, had aangekondigd dat hij een wegenvignet wou invoeren. In Brussel hebben we ook al signalen gehoord dat dat er moet komen.

Minister, door de complexiteit zal de invoering langer duren dan we hadden verwacht. Moeten we daarom niet kijken naar alternatieven, zoals de Waalse regering nu ook aangeeft? Het gaat om het tijdelijk invoeren van een wegenvignet in afwachting van de kilometerheffing, die wat mij betreft in Beneluxverband moet worden ingevoerd, niet alleen voor het vrachtvervoer, maar zeker ook voor het personenvervoer. Ik hoop dat we met de opbrengst van dergelijke wegenvignetten en kilometerheffingen de toestand van het openbare wegennet kunnen verbeteren. In de afgelopen weken hebben we daarover al discussies gevoerd in het parlement.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister, uit de vraag van een van de vraagstellers, ik dacht mevrouw Jans, meen ik begrepen te hebben dat er ook signalen vanuit Vlaanderen waren. Het zal dan waarschijnlijk om signalen uit mijn fractie gaan. Wij hebben ons altijd tegen die kilometerheffing gepositioneerd.

Ik kan me wel voorstellen dat er een reden is waarom de Franstaligen teruggrijpen naar dat wegvignet. Zodra ze die piste inslaan, zullen ze er niet zo snel van afstappen. De reden is eigenlijk heel eenvoudig. Ook in Nederland is de discussie over de kilometerheffing deels gestrand op het feit dat men geen oplossing heeft over hoe men de buitenlandse vrachtwagens daarbij zal betrekken. Op dit moment is er geen technische oplossing. Ik volg de heer Penris als hij zegt dat de idee van het wegvignet of van een kilometer- of wegbeprijzing erin bestaat om ook de buitenlandse vrachtwagens die gebruik maken van onze wegen mee te laten betalen. Heden ten dage zit dat niet in het Nederlandse voorstel. Daar zit nu net de knoop. Het zit ook niet in het onze. In die zin volg ik natuurlijk het Waalse voorstel.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, ik ben blij dat het standpunt van de regering niet is gewijzigd omwille van wat er is gebeurd in het Waalse Gewest, maar we kunnen natuurlijk niet doen alsof er niets is gebeurd. Er is de Nederlandse situatie en de situatie in Wallonië.

Er is toch enige aanpassing nodig. De Vlaamse Regering moet het voortouw nemen in het invoeren van de slimme kilometerheffing. Het is niet omdat het elders moeilijk loopt, dat wij moeten stilvallen of beginnen te aarzelen. Er staat heel duidelijk in het regeerakkoord dat we dit gaan invoeren. Ook het middenveld is mee: FEBIAC, UNIZO, Voka en de milieubeweging. Er is dus een draagvlak. Het is technisch absoluut mogelijk, dat bewijst men in Duitsland. Ik denk dat we daar nu voor moeten gaan en meer zelfs, dat we het initiatief moeten nemen. U moet de andere gewesten aansporen om daarin mee te gaan. U moet ook met Nederland overleg plegen en de kar trekken.

Het zou een foute beslissing zijn om nu toch over te stappen op het wegvignet. We gaan daar nu toch niet in investeren, wetende dat we binnen enkele jaren naar die slimme kilometerheffing gaan. Nog eens, ik hoop dat u het initiatief wilt nemen, wat mij betreft niet alleen voor de slimme kilometerheffing voor vrachtwagens maar ook voor personenwagens.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Voorzitter, ik wil verwijzen naar een vergadering van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting die vorige week heeft plaatsgehad en waar een hele vraagstelling is gebeurd over de eigen inning van verkeersbelastingen door Vlaanderen. Ik denk dat we dit fiscale deel hier zeker ook zullen moeten meenemen.

Als ik de handelingen van de commissievergaderingen van het Waalse Parlement goed lees, is een van de zaken waar men in Wallonië nog mee worstelt, de fiscale neutraliteit waar Europa wat het autowegenvignet betreft, niet zo mee gediend is. Verder wacht ik in spanning af met welk actieplan het ambtelijk comité dat op 12 februari is opgericht door de regering, naar voren zal komen, hoe de regering daar in de loop van de volgende maanden mee zal omgaan en hoe het overleg tussen de verschillende gewesten in ons land verder zal evolueren.

Voor de rest ben ik het eens met de heer Watteeuw dat wij zeker niet van gedacht moeten veranderen. Het zou wat gek zijn. Ik begrijp de Waalse regering niet zo goed dat die in 2011 een autowegenvignet gaat invoeren en in 2012 plots wil beginnen met een kilometerheffing voor vrachtwagens. Ik denk dat ze het zichzelf heel moeilijk maken voor die 25 miljoen euro opbrengst die ze ervan verwachten. Blijkbaar zitten ze in zeer grote geldnood. Niet dat wij dat niet zijn, maar ik hoop dat wij rustiger onze beslissingen kunnen nemen en ook de juiste beslissingen.

Minister Hilde Crevits: Collega's, wat de kilometerheffing voor het vrachtverkeer betreft, is het regeerakkoord zeer duidelijk. De nota die de Vlaamse Regering op 12 februari heeft goedgekeurd, is daar de volledige uitvoering van. Als ik zie waarmee de Waalse regering bezig is en wat in het regeerakkoord van Brussel staat, denk ik dat we absoluut tot een akkoord tussen de drie gewesten kunnen komen. Als we dat gewestelijk overleg hebben gehad, moeten we uiteraard tot de opzegging van het Eurovignetverdrag overgaan.

Mijnheer Tommelein, het regeerakkoord verplicht niet om het per se met Nederland te doen, maar zegt wel om bij voorkeur het territorium wat groter te houden, want het is uniform. De heer Vereeck zegt dat dat stuit op veel bezwaren. Er zijn echter heel veel landen waar het op dit ogenblik al loopt en waar men wel tot een kilometerheffing komt die werkt. Laat me duidelijk zijn: voor de Vlaamse Regering blijft de invoering van de kilometerheffing voor vrachtwagens een zeer belangrijk punt om te realiseren in samenwerking met de twee andere gewesten.

Mijnheer Watteuw, u kunt in de nota van de Vlaamse Regering lezen dat als we kiezen voor een technologisch systeem, we zullen kiezen voor een systeem dat uitbreidbaar is. Betekent dat dat de kilometerheffing voor auto's er komt? Neen, want we moeten eerst een pilootproject uitwerken omdat in tegenstelling tot het draagvlak voor vrachtwagens, waarnaar u verwijst en dat u belangrijk vindt, er nog geen draagvlak voor personenwagens bestaat. De Mobiliteitsraad van Vlaanderen (MORA) verwijst daar uitdrukkelijk naar. Maar wat niet is, kan komen. Daarom moeten we dat proefproject op een zorgvuldige wijze organiseren.

Mijnheer Penris, u hebt me ooit eens gevraagd of ik vibraties van minister Antoine had ontvangen. U vraagt me dat vandaag voor de tweede maal. Neen, ik heb geen vibraties ontvangen van minister Antoine, maar er is wel de absolute wil om snel te overleggen met de andere gewesten. Dat staat ook in de nota van de Vlaamse Regering. Via de media heb ik een uitspraak van minister Antoine gehoord waaruit blijkt dat zij dat ook willen. Dat was geen vibratie, maar een uitspraak. Ik weet ondertussen dat minister-president Demotte en minister Antoine een mandaat zullen krijgen om te overleggen. Tot zover de kilometerheffing voor vrachtwagens.

Dan is er het invoeren van een vignet voor het autoverkeer – of voor het verkeer in het algemeen, ik heb er nog geen zicht op – wat Wallonië zeer graag wil doen. Ik heb proberen duidelijk te maken dat daar de link met die belasting op de inverkeerstelling en met de toetsing door Europa ligt. Mijnheer Vereeck, ter zake bestaat er wel een probleem. Europa vindt dat, als dergelijke zaken worden ingevoerd, iedereen gelijk is, dus ook buitenlanders. We kunnen niet zomaar profijt organiseren voor onze eigen inwoners. In onze nota van 12 februari hebben we zelfs rekening gehouden met wat er in het Waalse regeerakkoord staat, maar er onmiddellijk een aantal kanttekeningen bij gemaakt. We hebben gesteld dat er toch een aantal problemen zijn alvorens met die mogelijkheid kan worden gewerkt. Dan kom ik tot wat mevrouw Brouwers ook heeft gezegd. Als men in 2011 een wegvignet invoert, en in 2013 een kilometerheffing, dan moet men goed weten waarmee men bezig is. Het is echter ook mogelijk dat Wallonië dat bekijkt als een totaalhervorming van de verkeersbelasting. Ik heb daar vandaag geen zicht op, maar dat blijkt toch uit hun regeerakkoord.

Er is vandaag dus geen sprake van een vreemd initiatief door Wallonië. Voor mij schetsen zij het kader om hun regeerakkoord uit te voeren. Alle bevoegde ministers van de Vlaamse Regering – want het zijn er toch een paar – moeten erover waken dat ons regeerakkoord ook op een zorgvuldige en zorgzame wijze wordt uitgevoerd. Mijnheer Tommelein, bij voorkeur gebeurt dat samen met Nederland, en als het even kan ook met Luxemburg.

De heer Jan Roegiers: Minister, ik dank u. Het is duidelijk dat alle fracties zich opnieuw in dit debat hebben gemengd. Dat betekent dat alle fracties dit ook een belangrijk dossier vinden. U hebt, denk ik, nog geen antwoord gegeven op de vraag over de timing. We leggen die verantwoordelijkheid toch wel voor een deel bij u. Dat iedereen zich in dit debat heeft gemengd, betekent ook dat iedereen vooruitgang wil boeken. Het is nu aan u om stappen te zetten om die kilometerheffing voor vrachtwagenvervoer tegen 2013 te realiseren. We zullen u ter zake alleszins blijven steunen.

Minister Hilde Crevits: En ondervragen.

Mevrouw Lies Jans: Minister, ik wil ook nogmaals de timing benadrukken. U wordt de trekker in het dossier van de slimme kilometerheffing, samen met de andere gewesten. Ik zou

het zeer jammer vinden, mocht we in Vlaanderen met een slimme kilometerheffing voor vrachtwagens zitten, terwijl daarbuiten ook nog eens een wegvignet voor personenwagens zou komen. Die zorg wil ik zeker aan u overmaken. We verwachten zeker resultaat op korte termijn.

De heer Jan Penris: Minister, u hebt bijzonder duidelijk geantwoord op de vragen die we allemaal hebben gesteld. Het leerrijke van dit debat was dat een aantal fracties toch zeer duidelijk kleur hebben bekend. Ik ben zeer blij te mogen vaststellen dat de heer Decaluwe en ikzelf niet meer alleen strijden in dit dossier, maar dat we intelligente medestanders hebben gevonden, in de gedaante van de heer Vereeck en de heer Tommelein, waarvoor mijn hartelijke dank.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de beloning van managers en beheerders van sociale huisvestingsmaatschappijen en het toegenomen aantal schorsingen van beslissingen ter zake

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, collega's, minister, ik heet u van harte welkom in het parlement. Ik heb uw comebackcampagne in de media nauwlettend gevolgd. Ik bleef wel op mijn honger zitten: ik miste de politieke inhoud bij uw retour. De voorbije maanden is er toch heel wat gebeurd in de sociale huisvesting. Voor alle duidelijkheid: uw zwangerschapsverlof was u gegund en u hebt als iedere moeder, of u nu minister bent of niet, recht op dat verlof. Daar gaat het niet over.

Ik heb de vraag op de agenda gezet om de sociale huisvesting hier terug inhoud te geven. Dit is noodzakelijk. Toen u 5 maanden geleden met verlof vertrok, heb ik de leegstand in de sociale woningsector in Vlaanderen hoog op de agenda gezet. Er zijn toen een massa leegstaande woningen aan het licht gekomen. U hebt in de media toen terecht gerepliceerd dat deze situatie absurd is en gezegd dat u maatregelen zou nemen en een doorlichting zou doen.

Enkele dagen geleden hebben we kennis genomen van de cijfers van 2009 over de schorsingen door de toezichthoudende inspectie. We stellen vast dat de inspectie Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO) in 2009 3 maal meer beslissingen van sociale huisvestingsmaatschappijen heeft geschorst. De administrateur-generaal zegt letterlijk dat het bij 70 procent van de schorsingen – bij 56 van de 94 sociale huisvestingsmaatschappijen – gaat over de verloning die geen ratio had. De schorsingen hebben vooral betrekking op te hoge premies die niet in verhouding staan met prestaties, op te hoge zitpenningen voor bestuurders en op te hoge extralegale voordelen.

Minister, de sociale huisvestingssector heeft de laatste maanden al een slechte beurt gemaakt en komt nu nog eens in het nieuws met een verdriedubbeling van het aantal schorsingen met betrekking tot de financiën van managers en bestuurders. Dit kan je bezwaarlijk goed bestuur noemen.

Minister, u hebt 5 maanden geleden een doorlichting aangekondigd. Hoe ver staat het met die doorlichting? Is ze gebeurd? Ik neem aan dat uw kabinet wel verder heeft gewerkt. Wat zijn de resultaten? Wat gaat u aan deze situatie doen?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, collega's, er is een logische verklaring voor het feit dat er veel meer schorsingen zijn gebeurd.

Op 1 januari 2009 is de inspectie RWO pas goed van start kunnen gaan. Op die datum is het aantal inspecteurs verhoogd van vijf naar twintig. Er zijn dus vier keer meer inspecteurs. Er zijn dus vier keer meer mensen die controles kunnen uitvoeren, vaststellingen doen en schorsingen uitvoeren. Vanaf die datum zijn ook alle sociale huisvestingsmaatschappijen onder toezicht van de inspectie gekomen. Voordien was dat niet het geval. Het is dus logisch dat men meer maatschappijen controleert omdat men meer mensen heeft om meer maatschappijen te controleren. Er zijn meer vaststellingen. Er zijn meer schorsingen.

Het feit dat er meer schorsingen zijn, toont enerzijds aan dat er dingen zijn die niet goed zijn en die niet kunnen. Anderzijds toont het ook aan dat het toezicht werkt. U hebt het over een gebrek aan goed bestuur, dan wil ik benadrukken dat het ook van goed bestuur getuigt wanneer de inspectie haar werk doet zoals ze het moet doen.

Er gaan inderdaad veel dossiers over de verloning. Ik denk dat daarvoor twee grote oorzaken kunnen worden aangehaald. Eind 2008 is er nieuwe regelgeving voor de verloning in werking gegaan. Die regelgeving blijkt nog niet overal doorgevoerd te zijn. Sommigen kenden ze misschien onvoldoende. Sommigen wilden ze misschien liever niet kennen. Er is dus nieuwe regelgeving die blijkbaar moeilijk onmiddellijk kon worden doorgevoerd.

Ik antwoord nog heel snel op uw vraag over de doorlichting in het kader van de leegstand. Ik heb u gezegd dat ik daarvoor visitatiecommissies wilde installeren die niet enkel op wettelijkheid kunnen toetsen, maar die ook evalueren en voorwaarden opleggen om de taken te mogen blijven uitvoeren. Wij zijn bezig met de installatie daarvan.

Een tweede vorm van doorlichting is de financiële doorlichting. Enerzijds is er de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen en anderzijds het Vlaams Woningfonds. Er is een inspecteur van Financiën aangesteld. Hij is ermee bezig. Ik verwacht de resultaten eind april, begin mei.

De heer Peter Reekmans: Minister, uiteraard weet ik wanneer het aantal inspecteurs is toegenomen en vanaf wanneer die inspecties zijn begonnen. U zegt dat er meerdere schorsingen zijn en dat er daarbij zijn die op de verloning betrekking hebben. Ik wil toch nog eens benadrukken dat zeven op de tien schorsingen te maken hebben met het feit dat managers en bestuurders van de sociale huisvestingsmaatschappijen zichzelf te veel premies hebben uitgekeerd voor niet-geleverde prestaties of premies die totaal niet in verhouding staan tot de prestaties, met extralegale voordelen die te hoog waren en met te hoge zitpenningen. Minister, te hoge zitpenningen voor bestuurders – dit gaat over politiek: de meeste bestuurders zijn politici. Daarom heb ik aangedrongen op die doorlichting.

Die leegstand van bijna tienduizend woningen, terwijl er 75.000 gezinnen op een sociale woning wachten: dat vind ik schrijnende cijfers. De managers en bestuurders die dat zouden moeten oplossen, die het beleid moeten uitvoeren, zijn echter eigenlijk met zichzelf bezig en maken zich schuldig en de inspectie doet terecht haar werk. Ik vind het spijtig dat we in Vlaanderen zover gekomen zijn dat we het aantal inspecteurs moeten verviervoudigen om het wanbeleid aan het licht te brengen.

Minister, ik vraag dringend initiatief. Ik hoop ook dat we eindelijk eens die beleidsnota bespreken. Mevrouw De Waele heeft enkele maanden geleden aan uw vervangster minister Lieten gevraagd om die beleidsnota te bespreken. We zijn hier al maanden bezig, maar dat is nog altijd niet gebeurd. Dat heeft niets met uw zwangerschapsverlof te maken. Dat weze u gegund, en dat meen ik oprecht. Maar minister Lieten had toen, op vraag van de LDD-fractie, de beleidsnota moeten bespreken. We zijn nu al maanden bezig en de beleidsnota Wonen en Huisvesting is nog altijd niet besproken. En dan krijgen we deze cijfers, waarbij we vaststellen dat zeven van de tien schorsingen te maken hebben met financieel wanbeleid. Ik dacht dat het nog altijd over belastinggeld gaat.

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Aangezien de heer Reekmans hier elke keer in herhaling valt, wil ik ook nog eens in herhaling vallen. Mijnheer Reekmans, u hangt hier graag de patroonheilige van de sociale huurder uit. U komt iedere keer terug op die sociale woningen. Ik wil hier graag nog eens herhalen dat uw partij de grote tegenstander is van het Grond- en Pandendecreet waarmee wij het engagement hebben genomen om tegen 2020 in 65.000 bijkomende sociale en betaalbare woningen te voorzien.

Inzake het aantal inspecteurs zou u blij moeten zijn. Meer controle betekent inderdaad meer vaststellingen en meer schorsingen. Ik hoor u zeggen dat het weer niet goed is nu er meer controle komt. Ik kan uw redenering moeilijk volgen.

De beleidsnota is toegelicht. Op vraag van de commissieleden is er beslist om de bespreking ervan uit te stellen tot minister Van den Bossche terug was. Ik veronderstel – en commissie-voorzitter Penris zal dat beamen – dat dat kan gebeuren in de commissie zodra de beleidsnota Stedenbeleid en de andere beleidsnota's zijn afgerond.

De voorzitter: In het Uitgebreid Bureau werd dit heel duidelijk afgesproken.

De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Minister, anders dan de heer Reekmans en samen met mijn collega van de socialistische partij meen ik toch te mogen vaststellen dat het toezicht werkt. Ik vind meer controle een goede zaak. Er is nu blijkbaar een kader getrokken waarbinnen de betwistingen kunnen worden beoordeeld.

Mijnheer Reekmans, het is niet zeven, maar wel zes op tien schorsingen. U weet dat men bij de N-VA kan rekenen. En wat betreft de bespreking van de beleidsnota's is er, zoals mijn collega al aangaf en zoals de voorzitter van de commissie, hier aanwezig, zal kunnen beamen, beslist om de terugkomst van minister Van den Bossche af te wachten en om dan daarover met haar in debat te gaan. Dat staat nu morgen al geagendeerd.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, daarstraks is gezegd dat het debat over de Oosterweel-verbinding voorspelbaar was. De toespraken van de heer Reekmans zijn natuurlijk ook bijzonder voorspelbaar. Hij gooit een aantal thema's op een hoopje. Hij heeft het over de kredietvennootschappen, de leegstand van woningen en dergelijke. Hij zou er eerlijkheids-halve aan moeten toevoegen dat de cijfers die hij citeert afkomstig zijn uit het antwoord op een schriftelijke vraag die ik heb gesteld. Het is handig dit in het debat te vermelden. Ik houd niet van 'cherry picking'.

Ik heb de cijfers goed bekeken. We moeten dit wat relativiseren. Zoals de heer Hendrickx heeft verklaard, gaat het om zes op tien gevallen. Indien we naar de totaliteit kijken, blijkt het om minder dan honderd elementen te gaan.

Minister, ik zou nog een belangrijke bijkomende vraag willen stellen. Het gaat om interpretaties. We hebben dit in verband met de opdrachthouders ook gemerkt. We moeten nog leren en bijsturen. Binnen een paar jaar zouden we dit eens moeten bekijken. Ik laat die termijn aan u over. We moeten dit evalueren en nagaan wat we kunnen verfijnen. De cijfers slaan op de eerste termijn. Ik ben ervan overtuigd dat ze volgend jaar zullen zakken.

Mijnheer Reekmans, ik concludeer dat het bestuur goed werkt. Er wordt immers opgetreden.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, ik wil het eerst even over de beleidsnota hebben. Ik heb de voorzitter van de commissie aangeboden bijkomende zittingsdagen in te richten indien de parlementsleden daarom zouden vragen. Zodra hij wil, zal ik de beleidsnota komen bespreken. Er is een timing afgesproken. Ik respecteer die timing. Ik begrijp dan ook niet waarom de heer Reekmans daarover misbaar moet maken.

Ik begrijp niet goed waarom de heer Reekmans mij tracht te vereenzelvigen met wat hij wantoestanden noemt. Ik begrijp eigenlijk wel waarom hij dat doet, maar ik vind het niet fair.

Ik word vereenzelvigd met het beleid en met een gebrek aan beleid. Voor mij bestaat beleid erin op te treden wanneer iets gebeurt dat niet kan. De inspecteurs staan onder mijn bevoegdheid. Ze treden op. Volgens de heer Reekmans is er geen beleid. Wat wil hij dan?

Er zijn regels. Die regels zijn goed. De regels inzake verloning moeten worden gerespecteerd. Indien de regels niet worden gevolgd, worden de beslissingen geschorst. Dit leidt automatisch tot een sanering. We treden op. De heer Reekmans moet me eens duidelijk zeggen wat hij op dit vlak nog van mij en van mijn collega's verwacht. We saneren. Indien er grote sommen geld mee gemoeid zijn, gaan we tot een doorlichting over. Wat verwacht de heer Reekmans nog meer?

De heer Peter Reekmans: Minister, ik zal u even helpen. Ik heb een voorstel. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Mijnheer Decaluwe, u lacht hier graag mee. Ik excuseer me omdat ik u vandaag niet als bron heb vermeld. Ik stel vast dat u die cijfers in de krant plaatst. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Die cijfers zijn blijkbaar vanzelf in de krant verschenen. U hebt er geen uitleg bij gegeven. Van een lid van een meerderheidspartij verwacht ik minstens dat hij uitlegt wat hij hiermee wil doen. Dat heb ik nergens gelezen.

Mevrouw Hostekint, wat u over een patroonheilige zegt, hebt u vorige keer ook al verteld. Ik ken die plaat. U hebt ze al gedraaid. *(Opmerkingen van mevrouw Michèle Hostekint)*

Iedereen kan op www.ddd.be lezen wat we over het Grond- en Pandendecreet schrijven. We willen sociale woningen tot stand brengen door middel van huurcheques en niet op de kap van de modale Vlaming die grond moet afgeven. *(Applaus bij LDD)*

Dat is de reden waarom we tegen het Grond- en Pandendecreet zijn. Wie dit naleest, zal dit begrijpen en zal LDD terecht de patroonheilige van die mensen noemen.

Minister, ik raad u aan de Dorpsstraat in te gaan en uw oor bij de mensen te luisteren te leggen. De gewone Vlaming noemt de massale leegstand van sociale woningen wanbeleid. Ik heb niet beweerd dat u hiervoor verantwoordelijk bent. Ze staan echter leeg. U moet hier iets aan doen. Ik zal dit hier, op deze kansel, blijven herhalen tot die woningen terug bewoond zijn. *(Applaus bij LDD)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over een minimumlevering bij aardgasbudgetmeters

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie en tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over een minimumlevering bij aardgasbudgetmeters

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Van den Bossche.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, ook ik ben blij dat u terug bent. Ik wou u deze eerste woensdag nog wat sparen, vandaar dat ik mijn vraag over energiearmoede aan minister Lieten had gesteld. Maar u zult mijn vraag dus beantwoorden, en ik hoop dat dat een duidelijk antwoord zal zijn.

Frank Deboosere heeft het ons gisteren gezegd: 1 maart, het begin van de lente. We hebben een hele strenge winter gehad, zei hij ook. En een strenge winter, minister, betekent hoge energiefacturen. Een strenge winter in een economische crisis betekent helaas dat heel wat mensen hun energiefactuur niet kunnen betalen, dat heel veel mensen door hun oorspronkelijke energieleverancier worden gedropt en naar de sociale leverancier worden verwezen, zoals dat hoort. Sinds een aantal jaren betekent dat dat die mensen een budgetmeter krijgen voor hun elektriciteit. Dat wil zeggen dat je maar elektriciteit kunt krijgen als je een opgeladen kaart in het systeem steekt. Dan komt er elektriciteit uit, tot je kaart op is.

Gezien de schrijnende toestanden en omdat wij vonden dat men in een rijke regio als Vlaanderen recht heeft op energie, is er in 2008 een commissie ad hoc opgericht over energiearmoede en hebben wij een resolutie goedgekeurd waarin twee heel concrete handvatten zaten. Ten eerste: niet afsluiten tijdens de winterperiode. U hebt die winterperiode trouwens verlengd, wat goed is. Ten tweede: nooit helemaal afsluiten, maar altijd een minimale hoeveelheid elektriciteit blijven leveren.

In diezelfde resolutie stond dat het goed zou zijn om ook voor aardgas met budgetmeters te werken, op voorwaarde dat ook daar een minimumlevering mogelijk is. Nu merk ik dat men sinds dit jaar gestart is om mensen die gedropt zijn en die hun aardgasfactuur niet betaald hebben, ook een aardgasbudgetmeter te geven met een kaart, maar dat er om veiligheidsredenen geen minimumlevering mogelijk is.

Minister, u bent van Gent, ik ben van Antwerpen. Wij zijn stedelingen. De meeste mensen in een stad verwarmen met gas. Met stadsgas, zoals ze dat vroeger noemden. Dat betekent dat heel wat mensen letterlijk en figuurlijk in de kou komen te staan. Daarom vraag ik u, samen met het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen, om onze resolutie uit te voeren en te stoppen met het plaatsen van aardgasmeters tot er een systeem gevonden is waarbij een minimumlevering van aardgas mogelijk is.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Minister, ik wou u blijkbaar niet sparen, want ik heb de vraag meteen aan u gesteld. Sorry daarvoor, maar ik denk dat u geen problemen zult hebben om de vraag te beantwoorden.

Vorige week werd mijn aandacht getrokken door een mededeling van het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen, waarin we konden lezen dat er blijkbaar al een aantal maanden een dispuut is tussen het Vlaams Netwerk en u, als minister van Energie. Voor alle duidelijkheid: uw bevoegdheden zijn een tijdlang waargenomen door viceminister-president Lieten, en de ironie van het lot wil dat zij bevoegd is voor Armoede. Daarover gaat het dispuut nu net. Het gaat over mensen en gezinnen die in armoede leven en die problemen ondervinden met hun energielevering, meer bepaald de levering van aardgas.

Er is een oplossing en er zijn budgetmeters, enerzijds voor de levering van elektriciteit – en daar is er een minimumlevering van 10 ampère –, anderzijds kennen we nu ook het systeem van de aardgasbudgetmeter, maar daar doen zich nu inderdaad technische problemen voor in het kader van de veiligheid. Wij hebben in 2006 een motie goedgekeurd naar aanleiding van de bespreking van de beleidsnota rond energiearmoede. In die motie staat heel duidelijk dat het voor elkeen een recht is om een minimumlevering te hebben van energie.

Het is een beetje eigenaardig dat in deze regering, die toch graag een sociale regering wordt genoemd, twee socialistische ministers er niet in slagen een antwoord te bieden op dit probleem. Er is in december een overleg geweest met het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen. Dat heeft niet tot resultaten geleid. Het is beperkt gebleven tot een lauw engagement van uwentwege, waarbij u via een briefje laat weten dat u uw best doet en een oplossing hoopt te vinden tegen volgende winter. Ik vind dat een beetje flauw. Ik wil u dan ook heel expliciet vragen hoe u deze problemen denkt aan te pakken.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Misschien eerst even een kleine correctie. Mevrouw Van der Borght, het is wel degelijk de vorige sociale regering die deze regeling heeft getroffen en zich daarvoor heeft geïnspireerd op een motie van het Vlaams Parlement. Wat ik heb gedaan, is de uitrol tijdens de wintermaanden stoppen. Ik heb enkel bij mensen die afgesloten waren van aardgas, wel budgetmeters laten plaatsen omdat het voor hen een grote verbetering is om op zijn minst opnieuw gas te kunnen gebruiken.

Wat is het probleem? Een minimumlevering blijkt niet mogelijk wegens veiligheidsredenen. Dat is een zeer groot probleem want dat kan men niet doen, ongeacht welk systeem men toepast. De budgetmeter is, denk ik, niet de oorzaak van het probleem. De budgetmeter is een verbetering ten opzichte van vroeger. Toen had men namelijk ofwel gas zoveel als men nam, ofwel geen gas want men werd afgesloten. Terug aansluiten kostte veel geld, en kost nog altijd veel geld. Men kan een winter lang wel zeggen dat er niet wordt afgesloten, maar dan moet men wel hopen dat die mensen zich de winter erna wel opnieuw hebben kunnen aansluiten. Ook daar waren er geen garanties voor.

Op zich is die budgetmeter dus een beter systeem. Het grote probleem met de budgetmeter is dat gas in tegenstelling tot elektriciteit vooral gebruikt wordt in de wintermaanden. Met andere woorden, terwijl elektriciteit elke maand evenveel opladen vergt, is dat bij gas niet zo. Mensen die in financiële moeilijkheden zitten, zien niet altijd de mogelijkheid om in de zomermaanden te sparen voor de winter. Diegenen die de mogelijkheid wel hebben, worden daartoe aangespoord, onder andere door de OCMW's en ook door de netbeheerders. Maar we merken dat er altijd mensen zijn die niet de mogelijkheid hebben om de budgetmeter op te laden. De vraag is wat we daaraan gaan doen. Op welke manier kunnen we die mensen een minimumhoeveelheid warmte altijd ter beschikking stellen?

Ik denk niet dat het een oplossing is om de budgetmeter af te schaffen, want dan blijf je nog altijd met mensen zitten die afgesloten worden van gas. We moeten een andere oplossing vinden, die de energie overstijgt. Het is een breder armoedeprobleem, ook van schuldopbouw bij mensen. Ik zal de coördinatie daarvan wel op me nemen omdat energie tot mijn bevoegdheden behoort. Vandaar dat ik ook zelf graag op uw vragen antwoord. Ik wil me niet wegsteken. Ik heb overleg gepland met de OCMW's, met de minister van Armoede, met verenigingen waar armen het woord nemen, met de netbeheerders om te kijken wat we kunnen doen om die energiearmoede voor een groot stuk uit de wereld te helpen. Ik denk dat er mogelijke denksporen zijn. Ik zal een aantal weken nodig hebben om tot maatregelen te komen, maar ik ben vastberaden om er iets aan te doen.

Mevrouw Mieke Vogels: Een van de hoofdstukken in uw beleidsnota, die we binnenkort gaan bespreken, is dat we een warm Vlaanderen en een warme samenleving nodig hebben. Warmte in huis is daartoe natuurlijk de eerste stap. Dat klopt.

Ik zou willen suggereren om in het kader van het samenwerkingsfederalisme met uw collega Magnette te gaan praten. Minister Magnette plant – zegt men mij – in het kader van het Europees voorzitterschap een informele top om te onderzoeken of het niet mogelijk is om een soort sociaal tarief of maximumfactuurtarief te kunnen uitbreiden, niet alleen op basis van het leefloon, maar ook op basis van het inkomen. Daarstraks is al gezegd dat heel wat alleenstaande werkende vrouwen met kinderen eigenlijk geld tekortkomen. De armoede zit ook daar. Een koppeling aan het inkomen zou een enorme stap vooruit zijn. Ik hoop dat u daarover niet alleen op het Vlaamse, maar ook op het federale niveau zult onderhandelen.

Mevrouw Vera Van der Borght: Ik ben enigszins aangenaam verrast, minister, omdat u een groter engagement neemt dan de brief die er tot hier toe was. Ik kijk met belangstelling uit naar de initiatieven die u gaat nemen en ik hoop dat daar inderdaad oplossingen uit zullen voortkomen want dit parlement heeft zijn werk gedaan. We hebben hoorzittingen georganiseerd; moties en resoluties ingediend; we hebben aanbevelingen gedaan. Het is nu aan u als

bevoegd minister om de daad bij het woord te voegen en inderdaad te zorgen dat er een oplossing voor een technisch probleem komt. Wat kan voor elektriciteit, moet ook kunnen voor aardgas. Als we allen samen aan tafel gaan zitten, kunt u daar zeker een oplossing voor vinden.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Ik wil er toch nog eens aan herinneren dat het systeem van de aardgasbudgetmeter er gekomen is op vraag van de verenigingen waar armen het woord nemen. We hebben dat omgezet in de resolutie van de ad-hoccommissie Energiearmoede. We hebben inderdaad moeten vaststellen dat het een systeem is dat perfect in staat is om het gebruik onder controle te houden en dus ook de schulden binnen de perken te houden, maar dat mensen zich eigenlijk zelf beginnen af te sluiten op het moment dat ze niet meer in staat zijn om hun kaart op te laden.

Ik denk dat de belangrijkste maatregelen al genomen zijn. We hebben de uitrol toegespitst op gezinnen die al afgesloten zijn en die zichzelf terug aansluiten via de aardgasbudgetmeter. Dat is een eerste maatregel die genomen werd. Een tweede maatregel is dat het procentuele bedrag dat van de kaart afging voor de schuldaflossing, is omgezet in een forfaitair bedrag, zodat de mensen in de wintermaanden, het moment dat ze gas nodig hebben en hun kaart opladen, niet juist de meeste schulden afbetalen.

Ik ben het met de minister eens dat we moeten bekijken hoe we het systeem kunnen verfijnen. Ik denk dat de enige mogelijkheid om te komen tot een tarievenbeleid, is dat we aan gezinnen in armoede een eerste pakket gratis geven, zoals we dat met de gratis kilowattuur doen, want dat stelt gezinnen in staat om in de wintermaanden een stuk verbruik op de budgetmeterkaart op te laden zonder dat ze daar centen voor moeten betalen. Het technisch voorzien van een minimumlevering is niet mogelijk: de gaskraan staat open of is dicht, we kunnen er niet een paar moleculen gas door sturen. De enige manier om een minimumlevering te garanderen, is werken met tarifaire maatregelen. Ik zou de minister willen vragen om dit verder te onderzoeken.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Voorzitter, ik ben ervan overtuigd dat minister Van den Bossche zich bewust is van deze problematiek, die ook enkele keren ter sprake is gekomen in de commissie Energie. De laatste keer nog in januari, toen had de heer Decaluwe het erover en zei minister Lieten dat in kaart zou worden gebracht over hoeveel concrete gevallen het gaat. Aangezien volgens mijn informatie Infrac nog niet begonnen is met het plaatsen van de budgetmeters, lijkt het me niet zo moeilijk om dan Eandis te contacteren zodat we er eindelijk zicht op krijgen over hoeveel gevallen het gaat.

Minister, minister Lieten heeft ook aangekondigd dat er snel een oplossing zou komen en ik hoor dat u daar absoluut toe bereid bent. Ik ben daar blij om, maar ik wil me toch aansluiten bij de collega's, want ik had op 9 februari een soortgelijke vraag ingediend in de commissie, maar die is nog steeds hangende. Ik wil erop aandringen dat er snel een oplossing komt, maar ik ben ervan overtuigd dat u van goede wil bent en dat die oplossing er snel zal komen.

Minister Freya Van den Bossche: Het is zeker zo dat we het federale niveau erbij zullen moeten betrekken. Een aantal van de maatregelen die kunnen worden genomen, zijn federaal te nemen. Ik geloof dat bij een aantal collega's op federaal niveau de wil gevonden kan worden om hier iets aan te doen. Ik zal op dat niveau contact opnemen binnen de eerstkomende dagen.

Wat die minimumhoeveelheid warmte betreft die we zouden moeten garanderen voor iedereen, moeten we er goed over nadenken hoe we dat moeten doen, enerzijds omwille van het veiligheidsprobleem, want we kunnen blijkbaar niet een beetje gas door de leidingen sturen. Anderzijds zijn er ook nog altijd mensen die verwarmen met stookolie. We moeten

erover nadenken, breder dan enkel over gas. Hoe zorgen we ervoor dat mensen het niet koud hebben? Hoe vermijden we dat er gezinnen zijn die de koude maanden door moeten komen zonder warmte?

Het gaat om een groep mensen, maar over hoeveel precies, zal ik u zo snel mogelijk laten weten als ik die cijfers heb. Ongeacht hoe ze zich verwarmen, moeten mensen dit basisrecht hebben. Mensen hebben het basisrecht op wonen, ik vind dat ze ook een basisrecht op warmte moeten hebben. Hoe we dat concreet vorm zullen geven, dat moeten we nog bekijken, maar ik ben het met u allen eens dat het onze plicht is om hier iets aan te doen.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, mensen die met stookolie verwarmen, krijgen stookoliepremies en bij elektriciteit is er de minimumlevering. Bij gas is er nog nooit iets geweest en dat moet er absoluut komen. ‘A la limite’ zouden we kunnen zeggen dat we de kaart van de mensen een stukje kunnen opladen, a rato van het aantal kubieke meter van de minimumlevering – dat zou een mogelijkheid zijn.

Minister, mijnheer Martens, we hebben in het verleden altijd goed samengewerkt met de verenigingen waar armen het woord nemen. Er zijn heel wat misverstanden, onder meer dat er enkel budgetmeters zouden worden geplaatst bij mensen die afgesloten zijn. Vanuit de verenigingen zegt men dat dat niet waar is, omdat Eandis zich heeft voorgenoemen om minstens 1000 budgetmeters per maand te plaatsen, in een soort contractformule. Het zou goed zijn dat dit wordt nagekeken zodat het kat-en-muisspelletje gestopt kan worden en we op een goede basis opnieuw kunnen samenwerken met de verenigingen waar armen het woord nemen.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mijnheer Martens, vooraleer u weer een ‘gratisverhaal’ brengt, zou ik u willen voorstellen om nog even de verslagen te lezen van de hoorzittingen die we vorig jaar samen hebben gevolgd. U kent de problemen die werden aangehaald bij het gratis aanbieden door de leveranciers, de problemen waarmee ze worden geconfronteerd. Vooraleer we dat weer in het nieuws brengen, raad ik u aan om uw geheugen even op te frissen.

Minister, mevrouw Vogels stelt terecht dat stookolie weer een heel ander verhaal is. Ook daar zijn er oplossingen. Er zijn twee socialistische ministers bevoegd voor deze problematiek: alstublieft, zorg ervoor dat geen enkele mens letterlijk of figuurlijk in de kou blijft staan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de band met de gemeente in woonuitbreidingsgebieden

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Van den Bossche.

De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, het Grond- en Pandendecreet reikt ons instrumenten aan om betaalbaar wonen te bevorderen. Die intentie staat ook in de regeringsverklaring. Wij staan daar achter. Een van de instrumenten is dat mensen die een woning of een bouwperceel willen kopen in woonuitbreidingsgebied een band moeten aantonen met de gemeente. Die regel geldt in 69 Vlaamse gemeenten, vooral in de Rand rond Brussel, maar ook in de grensstreek met Nederland en aan de kust. Om te evalueren of die band voldoende hecht is, zijn er provinciale beoordelingscommissies ingesteld. Die zijn aan het werk.

Nu blijkt dat die beoordelingscommissies de eis van het aantonen van een band met de gemeente stellen voor alle woonuitbreidingsgebieden. Ze doen het dus niet alleen voor de nog nieuw aan te snijden gebieden, maar ook voor woonuitbreidingsgebieden die soms al 20 jaar

geleden zijn ontwikkeld. De heer Demesmaeker lag mee aan de basis van die passage. Als ik de mensen hoor die erbij betrokken waren en als ik de stukken lees, denk ik niet dat het de bedoeling was van dit parlement om de eis van het aantonen van een band met de gemeente te laten toepassen op alle woonuitbreidingsgebieden, maar enkel op nog nieuw aan te snijden gebieden. Het gaat dan om 16.000 van de 28.400 hectare.

Minister, deelt u mijn interpretatie dat de eis om een band aan te tonen met de gemeente enkel geldt voor de nog nieuw aan te snijden gebieden? Nu zitten enkele honderdduizend mensen in onzekerheid. Verkoopovereenkomsten worden geschorst. Schadeclaims en rechtszaken worden voorbereid. Ik denk niet dat dat de bedoeling was van dit parlement.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Mijnheer Vandaele, ik deel niet uw interpretatie, wel uw bezorgdheid en ik wil er ook iets aan doen. Het wonen in eigen streek slaat op de woonuitbreidingsgebieden. Vooral in de jaren zeventig zijn heel wat van die woonuitbreidingsgebieden bebouwd zonder die ooit om te zetten naar woongebied. Het heet nog altijd woonuitbreidingsgebied, maar er staan huizen. Sinds 1 januari is het zo dat iemand die daar zijn huis verkoopt, plots moet beantwoorden aan wonen in eigen streek en met andere woorden niet zomaar mag verkopen aan de meest biedende, maar moet verkopen aan iemand die uit de streek komt.

Dat zal ongetwijfeld niet de bedoeling geweest zijn, maar het staat wel zo in het decreet. Daar iets aan doen, vereist een decreetswijziging. Ik wil u geruststellen: ik ben absoluut bereid om het decreet in die zin te wijzigen. Ik zal er niet mee talmen, om de mensen die hun huis wensen te verkopen niet te lang in onzekerheid te laten en niet te lang onder deze regel te laten vallen. Dat was initieel uiteraard nooit de bedoeling.

De heer Wilfried Vandaele: Dank u wel, minister, voor dit korte, maar zeer heldere antwoord. Er moet inderdaad snel een oplossing komen, die uiteraard niet de essentie van het Grond- en Pandendecreet aantast, want daar staan we allemaal achter. Er moet wel een oplossing komen voor die enkele honderdduizenden mensen die nu met vraagtekens zitten.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer Vandaele, u zegt dat iedereen achter het Grond- en Pandendecreet staat. Ik neem aan dat u voor uzelf spreekt, want wij staan daar duidelijk niet achter. We hebben aangehaald waarom – de heer Reekmans heeft het daarnet nog gezegd: wij vinden het een decreet dat de werkende Vlaming bestraft. Door de regel die erin zit, moet een werkende Vlaming die een stuk grond wil kopen in een verkaveling 20 percent meer betalen, omdat de 20 percent die moet worden afgestaan aan de huisvestigingsmaatschappijen de prijs artificieel naar boven drijft. Wij steunen volmondig de huurcheques en niet het systeem zoals het nu bestaat.

Ten tweede: ik begrijp natuurlijk dat men bezorgd is over het feit dat Vlaamse kandidaat-kopers van gronden moeten concurreren met eurocraten met veel middelen. Het risico bestaat dat ze uit de markt worden geduwd. Er is echter toch wel zoiets als ‘égalité, fraternité en liberté’, en dan vooral het eerste is hier van belang. Het gelijkheidsbeginsel schrijft voor dat iedereen gelijk voor de wet is. Het gevaar bestaat dat we een probleem creëren als we alles betonneren. Ik begrijp dus de wens om Vlamingen die zich ergens willen vestigen daartoe de kans te geven. Maar de aanpak staat nog niet op punt.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Lukas Van Der Taelen: Voorzitter, collega's, ik ben blij dat de minister zich engageert om daar iets aan te doen. De afgelopen dagen is er in de Franstalige pers veel te doen geweest over een mogelijke klacht van het Waals Parlement. Weerom gaat het over een fait divers: een koppel uit Brussel kreeg van die commissie geen toestemming om in Oostduinkerke een huis te kopen “omdat ze hun band met de gemeente niet konden aantonen”.

We belanden in een vrij absurde situatie als Belgen gemakkelijker naar pakweg Milaan kunnen verhuizen dan naar Oostduinkerke. Dat kan niet de bedoeling van het decreet zijn geweest, en ik ben blij dat te horen. Zo niet wordt het ridicuul. Kan iemand me eens uitleggen in wat voor land wij leven als burgers in dit land niet meer kunnen beslissen waar zij gaan wonen? Dat is kafkaïaans. Bovendien gaat het tegen de Europese regels in. Als men deze regel wil bewaren, dan kan men alvast in enkele extra campagnes voorzien om ons imago in Europa bij te schaven.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Voorzitter, collega's, ik wil erop wijzen dat we bij de bespreking van het Grond- en pandendecreet, toen de bepalingen in verband met wonen in eigen streek aan bod kwamen, kennis konden nemen van een zeer positief advies van de Raad van State. Ik citeer uit dat stuk met referentie 2012, nummer 1, bladzijde 541. "Gezien de relatieve uitgebreide criteria die gelden om de voldoende band aan te tonen, de kleinschaligheid van de voorgestelde regeling en vooral het feit dat de rechten van eigenaars in woonuitbreidingsgebieden ook thans reeds bijzonder beperkt zijn, lijkt de maatregel de evenredigheidstoets te kunnen doorstaan." Dit betekent dat de Raad van State achter de invoering van maatregelen te bevordering van wonen in eigen streek staat.

Het is niet de bedoeling geweest om dat ook van toepassing te maken op woningen die al in woonuitbreidingsgebieden zijn gebouwd. Ik ben erg tevreden met de verbintenis van de minister om de anomalie weg te werken. Onze fractie zal dat initiatief zeker ondersteunen.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Voorzitter, collega's, het is een goede zaak dat de minister iets wil doen aan niet-bebouwde woonuitbreidingsgebieden. Het kan niet de bedoeling zijn geweest dat de rechten van mensen die op hun perceel al een woning hebben gebouwd, zouden worden ingeperkt. Wat de niet-bebouwde woonuitbreidingsgebieden betreft, was het de bedoeling om betaalbare kavels aan te bieden, op verzoek van de lokale besturen die met stads- of dorpsvlucht worden geconfronteerd. De regeling inzake niet-bebouwde woonuitbreidingsgebieden kan worden behouden; wat de bebouwde betreft, is uw initiatief om aanpassingen door te voeren een goede zaak.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Ik wil me aansluiten bij wat de heer Van Der Taelen heeft gezegd. Ik heb gisteren aan de minister een schriftelijke vraag over deze zaak gesteld. Die mensen hebben een voorschot betaald, dat ze op dit ogenblik niet kunnen terugkrijgen. Het kan niet de bedoeling van het grond- en pandenbeleid zijn om een dergelijke houding vast te stellen.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: We zijn het met elkaar eens dat wonen in eigen streek niet mag betekenen dat voor huizen die er al staan, allerlei stringente regels zouden gelden, maar enkel voor de nog te bouwen woningen in die woonuitbreidingsgebieden. Dat decreet moet snel worden aangepast. Ik engageer me daarvoor, maar als het parlement zelf graag een initiatief neemt over de partijgrenzen heen, dan ben ik bereid om dat parlementair initiatief te steunen, zodat een en ander sneller kan verlopen en worden gerepareerd. Het gaat inderdaad om mensen die vandaag in de problemen zitten, en we moeten hen daar snel uithelpen.

In het regeerakkoord staat dat wonen in eigen streek wordt geëvalueerd in 2011. Ik hoor hier en daar ideeën, suggesties en kritieken. Laten we in 2011 die evaluatie doen en nagaan op welke manier wonen in eigen streek in de praktijk wordt gebracht en of het eventueel nog voor andere verbeteringen vatbaar is.

De heer Wilfried Vandaele: Het Vlaams Parlement moet het aanbod van de minister bekijken en in samenspraak met de ministers Van den Bossche en Muylers nagaan wie het

initiatief tot reparatie neemt. Ik denk dat de heer de Kort zich aansluit bij mijn visie. Mevrouw Van Volcem doet dat ook.

Mijnheer Sabbe, als ik zeg dat we het eens zijn over het grond- en pandenbeleid, had ik niet meteen aan u gedacht, maar veeleer aan de meerderheid, omdat ik het over de regeringsverklaring had, waar het betaalbaar wonen als een doelstelling in staat.

Ik heb wel problemen met de opmerkingen van de nochtans sympathieke heer Van Der Taelen, die wel het hele grond- en pandenbeleid onderuit wil halen. Hij zegt dat het niet van deze tijd is om welke voorwaarden ook op te leggen. We moeten wel degelijk vasthouden aan de grote lijnen van het Grond- en Pandendecreet. We moeten zoeken naar middelen, en dat zal altijd een mix van middelen zijn. Er is geen alleenzalmakende methode die het betaalbaar wonen kan bevorderen. We moeten hiervoor blijven ijveren.

Mijnheer Van Der Taelen, u hebt het over Europa. Ik geef het voorbeeld van Denemarken, waar buitenlanders in een strook van 500 meter langs de kust geen eigendom kunnen verwerven. Dat is aanvaard door de Europese Commissie. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Johan Sauwens, Sas van Rouveroij, Bart Martens, Jan Peumans en Lode Vereeck, mevrouw Mieke Vogels en de heer Dirk de Kort betreffende aanbevelingen aangaande de versnelling van maatschappelijk belangrijke investeringsprojecten: Sneller door Beter – 395 (2009-2010) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de bespreking van het voorstel van resolutie.

De heer Penris, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, collega's, u moet zich niet ongerust maken, ik ga niet langer spreken dan noodzakelijk is, maar ik vind het mijn morele plicht om, als ik me opgeef als verslaggever, meer te doen dan gewoon te verwijzen naar het schriftelijk verslag. Dit schriftelijk verslag is heel goed opgemaakt en ik wil de verslaggevers, de diensten die eraan hebben meegewerkt en alle andere ondersteunende diensten van dit huis, van harte bedanken voor de correcte manier waarop ze dat hebben gedaan. De commissieleden die actief hebben deelgenomen aan de werkzaamheden van onze commissie, weten dat er heel wat logistieke steun is aan te pas gekomen. Dat ging van catering tot chauffeurs, die ons in nachtelijke uren naar huis hebben moeten brengen. Ze zijn die verplichtingen allemaal goed nagekomen. Alle mensen die naast het inhoudelijke debat deze logistieke steun hebben verleend: van harte dank.

Ik wil ook de commissieleden bedanken voor de manier waarop ze zich van hun plicht hebben gekwet.

Het was niet vanzelfsprekend om deze commissie te houden en snel tot conclusies te laten komen maar het is haar toch gelukt. Dat kon alleen maar door de goede inzet, niet alleen van de voorzitter maar van elkeen die actief niet alleen de hoorzittingen maar ook de inhoudelijke besprekingen achteraf, heeft bijgewoond en boeiend gemaakt.

Dat was niet vanzelfsprekend. We moesten vergaderen op maandagnamiddag en vrijdagnamiddag, momenten waarop velen van ons worden geconfronteerd met dienstbetoon of andere politieke verplichtingen. Er is vergaderd in recesperiodes en op zeer late, zelfs nachtelijke uren.

De commissie is tot conclusies gekomen. Die conclusies werden gedragen door eenieder van ons. Hoe zijn die conclusies er gekomen? Er zijn een aantal heel interessante hoorzittingen geweest.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Bij zo'n belangrijk debat is het toch belangrijk dat de minister aanwezig is op de banken.

De voorzitter: Mevrouw Dillen, minister Crevits heeft me meegedeeld dat zij speciaal hier blijft om te luisteren naar de conclusies van de commissie.

Minister Hilde Crevits: Sorry, ik vroeg minister Van den Bossche net wat er precies fout is gelopen. Ik zal hier blijven uit interesse voor wat er in het parlement gebeurt.

De heer Jan Penris: Waarvoor onze dank, mevrouw de minister.

Wij hebben vergaderd van december tot en met vorige week. We hebben een aantal heel interessante mensen en instanties gehoord, de ene al interessanter dan de andere. Ik som ze even op.

Mevrouw Cathy Berx was voorzitter van de Expertencommissie Investeringsprojecten. Het is nuttig dat het parlement weet dat er in dezen bijna parallelle denkoefeningen hebben plaatsgevonden.

Deze commissie, die soms oneerbiedig de commissie Speed werd genoemd, is uiteindelijk de commissie Sneller door Beter geworden. Dat is een heel mooie Vlaamse naam, die de lading volledig dekt.

Voorzitter, mevrouw Berx heeft met een aantal specialisten, onder andere onze oudvoorzitter, een van uw voorgangers, en met nog een aantal intelligentere mensen, vergaderd over hetzelfde onderwerp en is tot een aantal conclusies gekomen. Het was een beetje de ambitie van onze commissie om tegelijkertijd met die denktank van mevrouw Berx tot conclusies te komen. Vandaar de snelheid waarmee er soms gewerkt moest worden.

De Mobiliteitsraad van Vlaanderen werd gehoord, de Vlaamse Havencommissie, het departement Mobiliteit en Openbare Werken van de Vlaamse overheid, het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed van de Vlaamse overheid, het departement Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse overheid, professor Backes, de Vlaamse Confederatie Bouw, de Vlaamse Vereniging voor Ruimte en Planning, Grontmij, Technum-Tractebel Engineering, het Vlaams netwerk van ondernemingen (Voka), de Boerenbond, het Algemeen Boerensyndicaat, de Bond Beter Leefmilieu, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, de Direction générale opérationnelle - Aménagement du Territoire, Logement, Patrimoine et Energie van de Service Public de Wallonie en de Raad van State. Dat vonden de commissieleden een van de interessantste hoorzittingen. Ik vind het jammer dat ik net die hoorzitting niet kon bijwonen, hoewel ikzelf had gesuggereerd dat we die instantie zouden horen. Het was trouwens niet vanzelfsprekend dat die mensen naar hier kwamen maar ze hebben dat wel gedaan en hebben daarbij grote indruk gemaakt op ons allen.

We hebben ook de Vlaamse Vertegenwoordiging bij de Europese Unie gehoord, alsook het Rekenhof en de projectdirectie Sneller en Beter van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat van Nederland.

Onze werkzaamheden werden steeds bijgewoond door mensen van het adviesbureau KPMG. Aan het eind van de rit hebben zij een sneuveltekst opgemaakt, waar de commissie zich dan kon over buigen. Misschien is dat in onze parlementaire geschiedenis een nieuw gegeven. Ik denk niet dat het regelmatig gebeurt dat technische commissies zich laten bijstaan door studie bureaus. Men kan zich daar als parlementlid vragen bij stellen. In dezen was de technische ondersteuning van beide betrokkenen echter aangewezen en nuttig. Die mensen hebben immers een ander perspectief dan wijzelf. Onze studiediensten of wijzelf hadden

uiteraard ook sneuvelteksten kunnen opmaken maar wij bekijken de zaken te vaak door een gekleurde bril. Die mensen hebben het voordeel van de politieke neutraliteit en ze hebben hun sneuveltekst ook zo neutraal mogelijk gehouden, zij het dat wij de tekst achteraf politiek hebben bijgekleurd, maar dan wel in onderlinge overeenstemming en bij algemene consensus.

De denkoefening die we hebben gemaakt, is in die mate interessant dat we een product aan u voorstellen dat gedragen wordt door alle fracties in dit halfroond, de meerderheid en de oppositie. Over de inhoud zal mijn collega-verslaggever het hebben. Alle fracties, en af en toe ook de medewerkers, hebben hun inbreng gehad. Eenieder is dus aan bod gekomen.

Wat u als parlementslid zou kunnen storen, maar waarvoor we ons wel degelijk kunnen verantwoorden, is dat we eerst naar de pers zijn gestapt, en dan pas naar u. Dat had alles te maken met de agenda van deze regering en het feit dat de commissie-Berx haar eindproduct vorige vrijdag heeft afgescheiden en aan de goegemeente heeft voorgesteld. De commissie vond dat we niet konden achterblijven en dat we onze bijdrage, onze visie gelijktijdig bekend moesten maken. Dat is dan ook gebeurd.

Vandaag zal het debat daarover plaatshebben. Er werden heel interessante nieuwe denkpijsten gelanceerd, die het verdedigen waard zijn. Ik denk aan het vroeger betrekken van het middenveld bij de procesvorming. Gelet op het debat dat we zonet hebben gevoerd over de Oosterweelverbinding moeten we dat in het achterhoofd blijven houden. Daarnaast was er ook het nieuwe idee van de bestuurlijke lus. De mensen die daarvoor de bekwaamheid hebben, zullen daarvoor straks tekst en uitleg verschaffen.

Voorzitter, collega's, ik denk dat we een werkstuk aan u voorstellen dat er mag zijn en waarmee we verder moeten gaan. Want dat vormt het vervolgtraject van onze commissiewerkzaamheden. In de loop van de werkzaamheden heeft de commissie zelf de ambitie geuit om verder te gaan met een aantal onderwerpen. We laten het over aan de wijsheid van het Bureau om te bepalen welke onderwerpen zich daartoe het best lenen. Wij geven onze tekst ook aan de vakcommissies, die op hun gebied verder zullen omgaan met onze aanbevelingen.

Als verslaggever moet ik nog één zaak vermelden. De ambitie die we hebben meegekregen van het Bureau – van gedachten wisselen over de versnelling van maatschappelijk belangrijke investeringsprojecten – hebben we ruimer bekeken. Voor ons gaat het niet alleen om grote investeringsprojecten. We hebben een grid, een soort kader willen maken waarbinnen alle maatschappelijk belangrijke projecten, groot of klein, van gemeentelijke of intergemeentelijke aard, passen.

Voorzitter, vanuit mijn fractie bevestig ik nogmaals dat alle conclusies uit deze gedachtewisseling ook door ons worden gedragen. Bij de stemming zal ik een stemverklaring afleggen. U zult me dat niet kwalijk nemen. U weet waarover het gaat. Ik heb me met veel enthousiasme op de werkzaamheden van uw commissie gestort. Persoonlijk heb ik dat een heel leerrijke ervaring gevonden. Ik denk dat we heel constructief samengewerkt hebben. Op het einde van de rit is er een kleine kink in de kabel gekomen. Daarover wil ik ten persoonlijke titel een stemverklaring afleggen. Dat is ook de reden waarom ik me straks bij de stemming zal onthouden. Mijn fractie steunt in elk geval de werkzaamheden en het document dat we hier afscheiden. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Hostekint, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Voorzitter, minister, collega's, de heer Penris heeft al op een uitstekende beknopte wijze verslag uitgebracht van zeer intensieve werkzaamheden van deze commissie. Er is een zeer goed verslag opgemaakt door de diensten. Gelet op de maatschappelijke relevantie van deze commissie kunnen we ons er niet vanaf maken met te verwijzen naar het schriftelijke verslag. Daarom vul ik graag het verslag aan.

Meer dan een weerslag te geven van de hoorzittingen, was het voor de commissie ad hoc zaak om tot aanbevelingen te komen om de procedures en planprocessen sneller en efficiënter te laten verlopen. Daar wil ik nog even bij stilstaan.

Op haar vergadering van vorige week donderdag heeft de Commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten haar eindrapport ‘Sneller door Beter’ goedgekeurd. De commissie stemde eenparig in met 76 aanbevelingen die vandaag in de vorm van een voorstel van resolutie aan het Vlaams Parlement ter goedkeuring zullen worden voorgelegd. De eenparigheid toont aan dat alle fracties in het Vlaams Parlement, over de partijgrenzen heen, zoals de heer Penris reeds stelde, overtuigd zijn van de dringende noodzaak om maatschappelijk belangrijke investeringsprojecten te versnellen.

De opdracht van de tijdelijke parlementaire commissie onder het voorzitterschap van de heer Sauwens, bestond er in om de oorzaken van de vertraging in de uitvoering van investeringsprojecten te onderzoeken en op basis daarvan aanbevelingen te formuleren die moeten bijdragen tot een versnelling van de besluitvorming, de planning en de uitvoering van die projecten. Misschien niet onbelangrijk om mee te geven, is dat de commissie in de loop van de werkzaamheden haar aanpak heeft verruimd van grote investeringsprojecten op Vlaamse schaal naar alle maatschappelijk belangrijke projecten, zowel op Vlaams als op provinciaal en gemeentelijk niveau.

Op basis van de vele hoorzittingen werd het voorliggende eindrapport opgesteld. Hierin wordt een overzicht gegeven van de knelpunten die aanleiding geven tot vertraging van de uitvoering van investeringsprojecten, met daarnaast de aanbevelingen om die knelpunten weg te werken. Het gaat daarbij om aanbevelingen die op korte, middellange of lange termijn kunnen worden geïmplementeerd.

Er wordt veel verwacht van het versnellend effect van een ingrijpende kwaliteitsverbetering van de processen. Vandaar dat het rapport de titel ‘Sneller door Beter’ heeft meegekregen, zoals reeds door de heer Penris gezegd. Ook de resolutie die straks ter goedkeuring wordt voorgelegd, kreeg dat opschrift.

De commissie is van oordeel dat ‘Sneller door Beter’ vooral moet worden gerealiseerd door een doordachte manier van werken en van beslissen, met andere woorden een stapsgewijze aanpak van de voorbereiding, de planning en de uitvoering van investeringsprojecten. Als het voorgestelde planproces met een strakke regie in de hand kan worden gehouden, moet het mogelijk zijn om voor maatschappelijk belangrijke investeringsprojecten het gehele planproces alsook de uitvoeringfase vanaf de startbeslissing in een termijn van 5 tot 7 jaar te doorlopen.

In totaal bevat het rapport 76 aanbevelingen. Het eerste deel van de aanbevelingen heeft betrekking op de verschillende fasen die bij grote investeringsprojecten worden onderscheiden. Het tweede deel van de aanbevelingen gaat in op een aantal verbeteringsthema's die doorheen het gehele proces, dus voor elk van de fasen, gelden. In een derde deel zijn enkele aanbevelingen gegroepeerd die betrekking hebben op de federale wetgeving. De werkwijze die daarbij werd gevolgd, was om in elk onderdeel eerst kort de belangrijkste knelpunten op te sommen die kenmerkend zijn voor de huidige situatie, alvorens de aanbevelingen te formuleren.

Ik wil niet op de inhoudelijke discussie en uiteenzettingen van zo dadelijk vooruitlopen, maar wil toch een kleine selectie van de 76 aanbevelingen meegeven. U merkt dat die over diverse en verscheiden thema's handelen. Zo kan de realisatie van grote investeringsprojecten ingrijpend worden versneld door een meer duidelijke fasering in een verkennende fase, een planuitwerkingsfase en een uitvoeringsfase.

Ook moet het parlement, zo werd beslist, zichzelf een meer centrale rol geven in het proces. Het parlement moet zich opwerpen als het maatschappelijke forum waar de grote strategische lijnen voor de structuurplanning en de mobiliteitsplanning worden besproken en vastgelegd.

Het Vlaams Parlement speelt daarnaast zijn controlerende rol als plaats waar rapportage over en monitoring van grote investeringsprojecten worden gevolgd.

Tevens moeten het middenveld, de bedrijven maar ook burgers actief worden betrokken in de verkennende fase van grote projecten. In die fase moeten verschillende opties en alternatieven in beeld blijven, tot de fase is afgesloten. Die verschillende opties moeten ook in dezelfde fase op hun strategische effecten worden onderzocht, onder andere door een maatschappelijke kosten-batenanalyse (MKBA). Op die manier kunnen instellingen, organisaties en burgers, die bij het project een belang hebben, actief mee zoeken naar alternatieven en oplossingen, vooraleer de definitieve beslissing door het politieke niveau wordt genomen.

Die verkenningsfase moet een inzicht geven in het nut en de noodzaak van een voorgenomen strategisch belangrijk investeringsproject en elementen aanreiken om te komen tot een politiek te bekrachtigen voorkeursbeslissing. De verkennende fase begint met een startnota en eindigt met de politieke keuze voor het voorkeursalternatief. Daarna moet in de volgende fasen van het project een echt management van belanghebbenden worden georganiseerd, met de nadruk op een voortdurende open en laagdrempelige communicatie over de voortgang van het project.

Het voorstel van resolutie stelt voor dat er op het vlak van de werking van de Vlaamse administratie een interdepartementale werkgroep zou worden opgericht, die op korte termijn voorstellen zou formuleren voor een betere samenwerking en coördinatie binnen de Vlaamse administratie, maar ook voor de vereenvoudiging van administratieve procedures. Ook is het de bevinding dat de procedures – die voor een groot deel door Europese regelgeving worden gestuurd, vooral de hele MER-procedureregeling – door allerlei ingrepen sterk kunnen worden vereenvoudigd. De aanbevelingen spreken in dat verband bijvoorbeeld van de beperking van de omvang van project-MER's.

Voorts, zo wordt gesteld, is het noodzakelijk dat op de diverse bestuursniveaus – Vlaams, provinciaal en gemeentelijk – wordt gewerkt aan het opbouwen en versterken van kennis op het vlak van financiering en risicomanagement van grote projecten. Zo wordt voorgesteld om van het reeds bestaande Vlaams Kenniscentrum PPS een dienstverlenende organisatie voor die bestuursniveaus te maken, door het kenniscentrum om te vormen tot een Dienstencentrum PPS. Het mag uiteraard niet verbazen dat het element van de rechtszekerheid een belangrijke rol speelt in de snelheid waarmee projecten tot een goed einde kunnen worden gebracht. Het uitbouwen van instrumenten van arbitrage kan een goed alternatief zijn om conflicten te vermijden, waardoor lange procedures bij de Raad van State kunnen worden vermeden. De werking van de Raad van State zelf kan worden verbeterd, door dit hoge rechtscollege mogelijkheden te geven om het algemeen belang tegenover het particuliere belang af te wegen.

Zoals al aangegeven, handelen in het derde deel een aantal aanbevelingen over ingrepen die op het federale niveau zouden moeten gebeuren. Naast de al genoemde ingrepen op de werking van de Raad van State, is er ook een verbetering van de onteigeningswetgeving nodig en moet de fiscale behandeling van overheidsprojecten worden herbekeken.

Zoals ik al eerder zei, is dit slechts een zeer beperkte greep uit de aanbevelingen. Voor het geheel van de aanbevelingen verwijs ik graag naar het rapport van de commissie en naar het voorstel van resolutie. De commissie is van oordeel dat de implementatie van de 76 aanbevelingen zal leiden tot een ingrijpende versnelling in de uitvoering van maatschappelijk belangrijke investeringsprojecten. Het voorstel van resolutie vraagt dan ook aan de Vlaamse Regering de aanbevelingen te implementeren en daarover jaarlijks aan het Vlaams Parlement te rapporteren.

Ten slotte zou ik als verslaggever iedereen willen bedanken. Dan bedoel ik natuurlijk de commissiesecretaris en de commissieleden, maar vooral ook de diensten en iedereen die heeft bijgedragen tot de werking, de opmaak en de goedkeuring van het voorstel van resolutie met aanbevelingen. Natuurlijk wil ik ook graag de commissievoorzitter, de heer Sauwens,

bedanken. Iedereen is het, denk ik, erover eens dat hij deze commissie op voortreffelijke wijze heeft geleid. Ik neem aan dat hij u als voorzitter zo meteen graag meer zal vertellen over de inhoud van de voornoemde aanbevelingen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, minister, geachte leden, ik dank de beide verslaggevers. Ik dank ook alle leden, zonder enige uitzondering. We hebben bijna altijd voltallig kunnen vergaderen, wat niet vanzelfsprekend is op een maandag en vrijdag. Gezien het ons toegewezen tijdsbestek, zal ik me beperken. Toch wil ik duidelijk stellen dat dit een interessante oefening is geweest, ook voor mij. We hebben in dit parlement over alle partijgrenzen heen en eensgezindheid kunnen vaststellen dat deze problematiek zeer ruim leeft in Vlaanderen. De minister is aanwezig. Ik denk bijvoorbeeld aan het fietspadendossier. Uit de VVSG-enquête is gebleken dat er in alle Vlaamse gemeentehuizen een roep is naar vereenvoudiging, naar een vermindering van de bureaucratie. We zitten vast in een soort web van regelgeving dat we zelf hebben gecreëerd, enigszins onder druk van Europa, maar toch.

Dat heeft de Europese benchmarking – ik denk aan professor Backes – heel duidelijk gemaakt. We zijn in Vlaanderen heel ver gegaan in het gedetailleerd regelgeven. Norbert De Batselier zei, toen hij in de commissie kwam, dat we te pointillistisch zijn geweest in het uitschrijven van decreten. Dat is nog meer gebeurd bij de uitvoeringsbesluiten. We hebben zeer veel technische materies – bijvoorbeeld bij milieu – overgelaten aan het uitvoerend niveau, dat het dan heeft overgelaten aan de specialisten, onder meer uit de administratie. We hebben dat laten gebeuren. Deze vaststelling is over alle grenzen heen gebeurd. Ik dank alle collega's om mee naar oplossingen te hebben gezocht.

De vaststellingen van de expertencommissie-Berx zijn gelijklopend. Men zegt bijvoorbeeld over het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dat het een te star document is en dat men de bindende bepalingen moet afvoeren en moet afsturen op grote lijnen. De gezamenlijke conclusie van de expertencommissie en van onze parlementaire commissie is dat men de brede maatschappelijke discussie moet voeren van in de beginfase. Je moet het dossier laten verrijken en verfijnen door de lokale besturen, door verenigingen die zich rond een maatschappelijk probleem hebben georganiseerd en door burgerbewegingen. Je moet dat vroeg doen want dan krijg je geen sfeer van: "Wij hebben een project waarin veel tijd en geld is gestoken. In het kader van de plan-MER gaan we dat even toetsen aan de mensen die eigenlijk als vervelende individuen komen zeggen dat het niet goed is." Er is een algemene consensus om dit in een vrij vroege fase te doen en om de varianten en alternatieven aan te bieden. Creëer geen oplossing vooraleer je een duidelijke analyse van het probleem hebt gemaakt. Kom dan in een soort 'getrechterde' besluitvorming naar het uiteindelijke project.

Wat men ook heel duidelijk heeft gesteld, is dat er een politieke besluitvorming moet komen. Men moet durven afkloppen. Als alles bediscussieerd is, moet men pleiten voor een geïntegreerd effectenrapport. De Europese milieueffectenregelingen moeten worden geïntegreerd in een algemene effectenbenadering. De landbouweffecten, de sociaal-economische overwegingen, de mobiliteitseffecten enzovoort moeten worden samengebracht. Hou daarover een maatschappelijke discussie en een debat in het parlement wanneer het gaat over de grote strategische lijnen. Dan moet er een politieke besluitvorming volgen. In Nederland gebruikt men het volgende beeld: de politiek moet de rug rechten. Er wordt een beslissing genomen waarop niet wordt teruggekomen. Als men spreekt over drie alternatieven die men in de verdere bespreking zal meenemen, dan moet men later niet terugkomen op een vierde, een vijfde of een zesde alternatief. Die zijn op een bepaald moment afgevoerd. De politiek moet de rug rechten.

Voorzitter, we zijn ervan overtuigd dat we met de 76 aanbevelingen – een aantal zijn heel nadrukkelijk vermeld – in de lange weg van het idee tot de laatste schop in de grond, de totale doorlooptijd van maatschappelijk belangrijke infrastructuurwerken in Vlaanderen kunnen halveren. Dat moet kunnen, op voorwaarde dat we over een aantal zaken out of the box

durven te denken. Het feit dat we hierover in dit parlement en aan het begin van een legislatuur politieke eensgezindheid hebben bereikt, biedt een historische kans om eens met de kam door de decreten en de uitvoeringsbesluiten te gaan. Het feit dat de regering tezelfdertijd aan een expertencommissie de opdracht heeft gegeven om dezelfde oefening te maken, geeft ook heel veel kansen. De weg die we gekozen hebben, de pragmatische weg, is de goede.

Wij hebben niet gekozen voor de klassieke weg. Daar stelt men het probleem vast. Het probleem is: 'te traag'. Dus moet er versnelling zijn. Dan creëert men een administratie Versnelling. En dan komt er een decreet Versnelling. Neen, wij zullen, zonder een extra budgettaire inspanning te vragen en door de capaciteit die vandaag ter beschikking staat te herschikken, proberen oplossingen te zoeken. Binnen de administratie komt er eventueel een cel die op dat aandachtspunt werkt. Met een hulpmotorfunctie, zoals men dat in Nederland zegt.

Wij hebben heel wat tijd besteed aan de MER's. Experts hebben daarover gezegd dat de tijdswinst die kan worden geboekt in de procedure relatief beperkt is. Maar toch kun je RUP- en MER-activiteiten laten samenlopen. Voor twee derden van de dossiers zal geen MER meer nodig zijn als men in de vroege fase sterker durft te sturen. Rapporten van tienduizend bladzijden zijn uit de tijd. Wij gaan naar rapporten van honderd bladzijden. Men kan de project-MER, de bouwaanvraag en de milieuanvraag laten samenlopen. Voor de bouw- en de milieuanvraag gaan we naar één procedure, één aanvraag, één openbaar onderzoek en één beslissingsmoment. Dat betekent dat we een aantal zaken moeten durven herzien. Er is heel sterk gepleit voor procesmanagement, ook binnen de eigen Vlaamse administratie. Er moet een aanspreekpunt zijn, een trekker. Dat kan de gouverneur zijn voor wat betreft de provinciale administraties. Het kan binnen onze diensten ook een andere ambtenaar zijn. We kunnen eventueel nog de politieke ervaring inschakelen die in onze samenleving, in onze gemeenschap, aanwezig is. Maar er komen geen nieuwe ambtenaren.

Voor wat betreft de onteigeningen is er een akkoord om naast het Comité van Aankoop en naast de ontvanger van Registratie ook gebruik te maken van de bestaande diensten: de zelfstandige beëdigde landmeters, de erkende landmeters en experts die er in Vlaanderen zijn en die trouwens ook voor de rechtbanken optreden.

De VVSG stelde vast dat er een probleem is met de te weinig oplossingsgerichte attitude van onze Vlaamse administratie. De tijd dat één ambtenaar een veto kan uitspreken tegen maatschappelijk belangrijke projecten is voorbij. Wij vragen de Vlaamse Regering om haar diensten zo te organiseren dat men naar een gewogen en geïntegreerd advies gaat, een gewogen synthese van diverse elementen waarmee de bevoegde politieke verantwoordelijke verder kan. Hier geldt het primaat van de politiek. Het is dus geen bindend advies maar een advies waarbij het niet langer mogelijk is dat burgemeesters of ministers ambtenaren moeten samenroepen om de verschillen tussen de interpretaties van verschillende Vlaamse ambtenaren te overwinnen. Deze ambtenaren werken vaak met de decreten die we hier hebben goedgekeurd. Dat betekent ook dat we moeten durven om in onze decreten en uitvoeringsbesluiten voor de ruimte te zorgen waarin men tot een synthese kan komen die de projecten realistisch en betaalbaar kan maken.

Zoals de verslaggevers hebben gezegd, hebben wij stilgestaan bij de Raad van State. Voorzitter Andersen van de Raad van State heeft ons, samen met zijn raadsheren, de spiegel voorgehouden: veel vernietigingen zijn het resultaat van Vlaamse wetgeving. Daar moeten we dus iets aan doen. De Raad van State is ook, net zoals het Comité van Aankoop, van ons. Het is niet omdat we in een federale staat zitten dat een aantal zaken, bijvoorbeeld brandweer, niet moeten worden overlegd in het kader van het samenwerkingsfederalisme met de federale overheid. Met die zaken moeten we de volgende maanden voortdoen.

Voorzitter, ik ben ervan overtuigd dat deze werkzaamheden, die zeer intens zijn geweest maar die ons ook los van onze dagelijkse vraagstellingen het gevoel hebben gegeven van met belangrijke zaken bezig te zijn, een historische kans bieden. Ik wil hieraan alleszins, samen

met u, voorzitter, en met alle leden van het parlement, de volgende jaren verder meewerken. (*Applaus*)

De voorzitter: Volgens het reglement krijgt elke fractie 30 minuten bij een voorstel van resolutie. Ik geef gewoon de inhoud van het reglement weer.

De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Voorzitter, de infrastructuurwerken hebben een gemiddelde doorlooptijd van meer dan 10 jaar. Eigenlijk zijn onze vragen om uitleg hiermee begonnen. We hebben de minister uitleg gevraagd. We hebben om een bijsturing gevraagd. Ik herinner me dat de heer Keulen op mijn woorden heeft gereageerd met de uitspraak dat ik er vlak op zat. Het probleem van de doorlooptijd leeft bij de ondernemers en bij de lokale besturen. Andere Vlaamse volksvertegenwoordigers hebben dit met voorbeelden uit de eigen ervaringen met tal van infrastructuurprojecten aangevuld. Ze hebben erop gewezen dat het effectief om een probleem gaat. Al gauw is in dit verband een consensus ontstaan. We moesten de handen in elkaar slaan. Toen heeft onze fractieleider het initiatief genomen en is deze ad-hoccommissie tot stand gekomen.

De eensgezindheid die we tijdens de vergaderingen van de commissie Openbare Werken hebben vastgesteld, hebben we ook duidelijk gevoeld tijdens de talrijke hoorzittingen die we hebben georganiseerd. De commissievergaderingen waren bijzonder aangenaam. Elk lid heeft moeite gedaan om aanwezig te zijn. De vragen die tijdens deze vergaderingen zijn gesteld, heb ik ervaren als de nuttigste vragen die ik tijdens mijn korte carrière hier al heb gehoord. Deze commissie vormt mijn boeiendste ervaring hier. Mevrouw Vogels heeft me informeel laten weten dat ze de werkzaamheden ook als zeer positief heeft ervaren.

We hebben vastgesteld dat er met betrekking tot de infrastructuurwerken heel wat knelpunten zijn. Alle mensen die we hebben gehoord, gaande van de VVSG en Voka tot de aanbevelingen van de Raad van State, hebben dezelfde knelpunten vastgesteld.

Het gaat dan onder meer om onze beleidsplannen. Het ruimtelijk structuurplan en het mobiliteitsplan zijn te allesomvattend. Bovendien hebben we die beleidsplannen zodanig in een juridisch kader verrat dat het moeilijk is tot bijstellingen over te gaan. Op die manier verliezen we heel wat opportuniteiten.

In verband met individuele dossiers is er vaak onvoldoende duidelijkheid over de prioriteitsbepaling. We beschikken over weinig instrumenten om tot de juiste prioriteitsbepaling te komen.

Een ander knelpunt betreft de procedure inzake de milieueffectrapportage (MER). De Vlaamse overheid heeft de omzetting van de Europese richtlijn te ver doorgetrokken. De omvang en de scope van de plan- en de project-MER's zijn onoverzichtelijk geworden. We hebben te veel procedures ingevoerd. We hebben niet gekeken in welke mate we die procedures in elkaar konden integreren en op elkaar konden afstemmen.

Wat de projectuitvoering betreft, hebben we vastgesteld dat onteigeningen meermaals voorodeloze vertragingen zorgen. Ook de bodemsanering, de bouwtechnische problemen en de wijzigende omstandigheden leiden ertoe dat projecten hopeloos verstrikt geraken.

Verder hebben we vastgesteld dat we de hand in eigen boezem moeten steken. Een groot gedeelte van de reglementering die we moeten doorlopen, toont aan dat we met onze decreten in het Vlaams Parlement te zeer in detail zijn getreden. Zoals de voorzitter van de ad-hoccommissie al heeft verklaard, zullen we met een kam door een aantal decreten moeten gaan.

Het is goed dat we samen tot dit voorstel van resolutie gekomen. Zoals de verslaggevers al hebben verklaard, gaat het om een unanieme beslissing. In mijn ogen gaat het om een goed werkstuk. We hebben een aantal aanbevelingen afgeleverd.

Samenvattend kunnen we zeggen dat we op de volgende zaken ingrijpen. We moeten een meer strategische benadering hanteren van de maatschappelijke noden. Er moet een beter en vroeger draagvlak komen bij alle belanghebbenden in het voortraject. We moeten duidelijke politieke besluitvormingsmomenten inbouwen. Het is het bevoegde politieke niveau dat duidelijke beslissingen moet nemen die de verschillende fases afsluiten.

Er moet een betere afstemming en integratie komen van allerhande procedures: de MER-procedures, de maatschappelijke kosten-batenanalyses enzovoort. We moeten robustere beslissingen nemen, die juridische toetsingen beter kunnen doorstaan. We hebben nood aan een proactieve en klantvriendelijke administratie, een administratie die meedenkt met de initiatiefnemer. We hebben nood aan een bedrijfscultuur waar dynamische en proactieve inzet gehonoreerd wordt, en aan een bedrijfscultuur waar niet permanent wordt ingegrepen door lijnmanagers of politieke oversten. Er moet ook voldoende aandacht zijn, bij alle overheden, voor een risico- en financieel management. Er moet aandacht zijn voor de belanghebbenden in elke stap van het proces. Elk van die aanbevelingen moet verder worden geïmplementeerd.

Er zijn ook nog een aantal aanbevelingen die nog wat studiewerk vragen, en nog een aantal andere zullen pas op een heel lange termijn worden geïmplementeerd.

Toch zijn wij ervan overtuigd dat door de aanbevelingen van deze commissie de doorlooptijden van de investeringsprojecten effectief kunnen worden gehalveerd. De bal ligt nu in het kamp van de Vlaamse Regering, die met deze aanbevelingen aan de slag moet, maar ook het parlement moet verder opvolgen wat er uiteindelijk met de aanbevelingen gaat gebeuren.

In ieder geval zijn wij al aangenaam verrast dat de regering de oproep tot versnelling niet alleen gehoord heeft, maar dat ze er zelf ook aan gaat voortwerken. We waren heel blij dat de minister-president bij de overhandiging van ons werk en van het rapport dat werd overhandigd door gouverneur Berx, heeft gezegd dat de regering nu vrijdag al over een plan van aanpak zal beslissen, dat nadien ook zal worden voorgesteld. We kijken alvast uit naar die beslissing. Voor de rest, voorzitter, denk ik dat u een goede collega-voorzitter hebt van de commissie ad hoc. Als er nog problemen zijn die op een snelle manier moeten worden opgelost, aarzel dan niet om de commissie Speed bijeen te roepen. Ik dank u. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, minister, collega's, als je aan politiek doet, doe je dat vanuit een bepaalde roeping, vanuit een zeker engagement om de samenleving te veranderen en te verbeteren. Ik denk dat ons dat allemaal drijft, alle 124 collega's in dit halfroond.

Vanuit dat perspectief bekeken, voorzitter, denk ik dat onze commissie Versnelling heel goed, zinvol en verdienstelijk werk heeft geleverd. We zijn uiteindelijk in unanimité tot een resolutie gekomen met 76 aanbevelingen. Die zijn allemaal heel behartenswaardig, maar ik ga ze hier niet allemaal in het daglicht plaatsen, want dan wordt het een litanie van alle heiligen. Ik wil mij toespitsen op een aantal blikvangers, die voor mij en mijn fractie belangrijk zijn, hoewel alle 76 aanbevelingen natuurlijk heel waardevol en behartenswaardig zijn.

Zoals door de vorige sprekers al is gezegd, zijn wij samen tot de vaststelling gekomen dat in Vlaanderen haast niets meer lijkt te lukken wat enige grootschaligheid in zich draagt, of het nu gaat over wegen, bruggen of kanalen, maar ook gewoon in de maatschappelijke sfeer: projecten die te maken hebben met sociale huisvesting of windmolenparken. Het lijkt allemaal oeverloos lang te duren, 10 tot 15 jaar, en op het einde van het traject blijft het één groot vraagteken wat de uiteindelijke uitkomst kan zijn. In feite kan men dan nog terug naar af worden gestuurd. Dat debat hebben we eerder deze middag inderdaad al voor een stuk gevoerd.

Maar het gaat niet alleen over de zogenaamde grootschalige infrastructurele, economische en maatschappelijke projecten, maar ook om de zogenaamde kleine projecten. De kmo'er of de landbouwer die zijn bedrijfsexploitatie wil moderniseren, die wil uitbreiden, ook die

ondernemer in de brede betekenis van het woord wordt soms jaren op sleeptouw genomen. Hij blijft jaren in het ongewisse en moet maar afwachten wat op het einde van traject uiteindelijk de uitkomst kan zijn.

De ambitie van de commissie Versnelling is om de termijnen te halveren en dat is inderdaad een ambitieuze doelstelling. Om die te realiseren zal er een en ander moeten gebeuren en hervormd worden in de procedures en in de attitudes. Ik ga een paar blikvangers aan u voorstellen.

Vandaag hebben we in Vlaanderen – en we staan er onvoldoende bij stil – inspraak alom en iedereen vindt dat ook heel belangrijk. Maar in feite komt dat neer op een pro-forma-procedure. Eigenlijk wordt de bevolking maar geconsulteerd op het einde van het traject en mogen de mensen nog ja en amen zeggen over een project dat kant-en-klaar is. De voorspelbare Vlaamse reactie is dat mensen, als ze alleen maar ja en amen mogen zeggen, om het op zijn Vlaams te zeggen de kont tegen de krib zetten en de hakken in het zand, en dat er niets gaat gebeuren. Als ze inspraak hebben, dan moeten ze echt kunnen wegen op de besluitvorming.

Vandaar inderdaad de idee om de inspraak naar het begin van het traject te brengen en ervoor te zorgen dat mensen keuzemogelijkheden krijgen, dat ze echt kunnen werken met alternatieven zodat ze – letterlijk en figuurlijk - architect worden van het project en dat het een deel van henzelf wordt. Dan doen mensen ook mee. Het moet dan wel zo zijn dat, als we die fase hebben afgesloten, we echt resoluut gaan voor de uitvoering van het project, dat het niet meer kan zijn dat men het dan nog kan tegenhouden. Uiteraard moet men ook rekening houden met flankerende of zogenaamde mitigerende maatregelen, met eventueel schadevergoedingen. We gaan als politieke verkozenen de rug rechten en we gaan dan ook resoluut voor de uitvoering van het project. In die zin wordt inspraak dan ook echt participatie. Als gewezen minister van Stedenbeleid heb ik daar zelf ook altijd voor geijverd. Participatie wil dus zeggen dat mensen inderdaad mee een project kunnen ontwikkelen, mee keuzes kunnen bepalen. Dat is ook alleen mogelijk als dat in het begin gebeurt. Als mensen het gevoel krijgen dat de vrachtwagen met de bulldozer om de hoek van de straat staat te wachten en dat ze dan nog eens even hun gedacht mogen zeggen, passen ze ervoor. Daar doen ze niet aan mee.

Een ander belangrijk punt is dat een aantal bevindingen eigenlijk neerkomen op zelfkritiek. Als we het hebben over een meer klantvriendelijke overheid, dan zijn we dat in eerste instantie. Ook daar zijn er meerdere invalshoeken te hanteren. Laat het altijd voorafgaandelijk duidelijk zijn dat Vlaanderen inderdaad heel veel gemotiveerde en klantvriendelijke ambtenaren telt, maar we zitten bijvoorbeeld al structureel met het probleem dat de Vlaamse administratie zeer sectoraal, zeer verkokerd is georganiseerd. In mensentaal uitgedrukt - en iedereen die ermee werkt, weet dat vanuit de praktijk - betekent dit dat de ambtenaren van Milieu naar een project alleen kijkt louter vanuit een milieubrill. Als dat project dan komt bij de mensen van de Ruimtelijke Ordening, zetten die dan de stedenbouwkundige bril op en de ambtenaren bij Verkeer, zetten de mobiliteitsbrill op. Niemand is nog bezig met de totaliteit.

Iedereen die ooit uitvoerende verantwoordelijkheid heeft gedragen in een regering of in een schepencollege, maakt het mee dat men mensen op bezoek krijgt op het spreekuur en die niet begrijpen hoe het mogelijk is dat ze aan de ene kant een milieuvergunning en een gunstig advies van Wegen en Verkeer hebben, maar dat ze aan de andere kant geen bouwvergunning krijgen. Ze hebben als het ware 2 op 3, maar ze staan in feite toch met lege handen. Dan mag je van goeden huize zijn en goed van de tongriem gesneden, maar dat krijg je aan een burger niet uitgelegd. Dat kost iedereen in de politiek krediet en geloofwaardigheid. Daar moeten we komaf mee maken. We moeten komen, zoals de commissievoorzitter zei, met adviezen die worden ingewonnen.

Geen bindende adviezen meer. Dat is trouwens een heel gekke term, een bindend advies is eigenlijk een *contradictio in terminis*. Een advies betekent dat je mensen adviseert en dan is het aan de mensen zelf om daar eventueel – en dan is het hun eigen keuze – hun gedrag op af

te stemmen. Het is de bedoeling dat je die adviezen inwint en dat uiteindelijk het verkozen orgaan de beslissing neemt en zich ook verantwoordt ten aanzien van de samenleving waarom het met een bepaald advies in meerdere of in mindere mate rekening heeft gehouden. Dit is inderdaad democratie. Dit is het terugdringen van een stuk van het democratisch deficit dat vandaag bestaat.

– *De heer Carl Decaluwe, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Er zijn inderdaad ook heel veel goede ambtenaren, mensen die klantvriendelijk zijn, maar er zijn er ook heel veel die één namiddag in de week bereikbaar zijn aan de telefoon en dat betekent dat je daar niet binnen geraakt. Ooit zei iemand tegen mij dat ik nooit mag vergeten dat in wezen – en dit is opnieuw zelfkritiek ten aanzien van de politiek – een ambtenaar opgeleid is om “neen” te zeggen, want zijn hoofd zit vol met reglementen en voorschriften, en als hij wordt geconfronteerd met een casus, kijkt hij of het past of niet: als het past, dan krijgt men zijn vergunning, als het niet past, niet.

We weten allemaal dat de wereld niet bestaat uit wit of zwart, meestal is het grijs. Iemand die een vergunning aanvraagt, wordt dan maar – om het met beeldtaal te zeggen – het bos ingestuurd en moet zijn plan maar trekken. Een klantvriendelijke administratie betekent dat men mensen coacht, begeleidt en zegt: “Kijk, u komt er nu niet, maar als u dit of dat doet, dan kunt u uw vergunning wel krijgen.” Dat is de manier waarop een belastingbetaler uiteindelijk hoort te worden bejegend. Zoals gezegd, hebben een aantal ambtenaren die mentaliteit, maar een aantal hebben die mentaliteit duidelijk nog altijd niet.

Collega's, wanneer we spreken van een klantvriendelijke administratie, moeten we het uiteraard ook hebben over vereenvoudigen van procedures en over het transparanter maken van procedures. Zoals voormalig parlamentsvoorzitter, Norbert De Batselier, zo mooi zei: onze wetgeving is de pointillistisch. Dat komt omdat we de wereld wantrouwen. Het komt eigenlijk een beetje neer op een oude catechismus: behoed de mensheid tegen zichzelf, anders zullen we rampspoed meemaken. We moeten integendeel wat meer vertrouwen hebben in de wereld, in mensen die initiatieven ontplooiën om te zorgen dat degenen van goeie wil die ervoor willen gaan, ook daadwerkelijk kansen krijgen.

Dan is er het aspect dat, als er in een bepaalde fase van hun procedure onderzoeken zijn gebeurd, die niet meer opnieuw moeten gebeuren in een volgende fase, dat men daarvan wordt vrijgesteld. En dan komen we bij iets waar in dit parlement, maar ook in de schoot van de regering, al dikwijls over gepraat is, namelijk de zogenaamde ‘permis unique’. Die komt neer op één vergunning waar alle aspecten in vervat zitten. Het is toch wel een stille droom van iedereen die een beetje bezig is met het vergunningenbeleid. In de praktijk betekent dit ook – en dat moet altijd mee in rekening worden gebracht – tijdswinst en kostenbesparend werken.

Een andere nieuwigheid is de bestuurlijke lus. We leven in een complex land met een complexe regelgeving en een figuurlijke dt-fout is snel gemaakt en dan kan er een arrest zijn van de Raad van State dat een beslissing vernietigt. Dat betekent dat helemaal moet worden herbegonnen, dat alles moet worden overgedaan en dat houdt tijdverlies en geldverlies in en een pak frustratie bij degene die erdoor wordt getroffen. De oplossing is de bestuurlijke lus en daar moeten we zeker voor gaan. We moeten aan de Raad van State de mogelijk geven om de overheid toe te laten de vormfout te herstellen zonder dat alles van vooraf aan opnieuw moet beginnen.

Op de andere nieuwigheden ga ik niet dieper in. Er is het unieke geoloket. Een goed financieel management is ook heel belangrijk. De rechtvaardigste rechter in de wereld is uiteindelijk de factor tijd. Als men mensen dingen belooft en goochelt met te krappe budgetten, vallen uiteindelijk de maskers en dan zal blijken wat financieel en budgettair haalbaar is en wat niet. Wat we bijvoorbeeld heel vaak hebben vastgesteld bij projecten die in uitvoering gaan, is dat we de kostprijs van de flankerende maatregelen niet mee in rekening

hebben gebracht en dan blijkt achteraf dat er meer werken nodig zijn en dat er ondergeraamde budgetten zijn. In feite draagt dit alleen maar bij tot het verlies van politiek krediet.

Er is nog een andere nieuwigheid die op het terrein stilaan in voege raakt: de Codex Ruimtelijke Ordening. Het is een pluim voor de gewezen minister van Ruimtelijke Ordening, de heer Van Mechelen. Veel lokale mandatarissen zeggen dat de codex projecten toch soepeler doet verlopen en dat er tijdwinst wordt gecreëerd. Men moet er nog mee leren werken, maar het is duidelijk een stap in de goede richting en een voorbeeld.

Mijn stille droom is, voorzitter en collega's, dat we weer kunnen gaan naar projecten waarbij we niet noodzakelijk zijn aangewezen op consultants om er te geraken. Opnieuw, ik heb niets tegen consultants. Maar voor de minste werkzaamheden moet men vandaag een bureau aanstellen, anders is het niet meer te doen, terwijl we heel wat deskundige ambtenaren en medewerkers hebben. Door de complexiteit die we zelf hebben gecreëerd zijn we aangewezen op derden, specialisten. Veel van hen hebben in hun vuistje gelachen bij wat er allemaal weer was uitgewerkt en hoeveel werk er voor hen in vervat zat.

Ik praat tegen mijn hart als lid van de oppositie, maar voor een regering is een dergelijk proces in tijden van budgettaire krapte een uitgelezen kans. Ons hele verhaal van de commissie Speed is een groot pleidooi voor een doorgedreven administratieve vereenvoudiging. In tijden van budgettaire krapte beseft de bevolking heel goed dat niet alles kan en nog minder alles tegelijk. Door de wetgeving transparanter, eenvoudiger en minder gedetailleerd te maken kun je kansen geven aan de mensen die wel willen ondernemen in de brede betekenis, economisch maatschappelijk en noem maar op. Daar kan heel wat maatschappelijk rendement uit worden gepuurd. Het is niet voor niets dat men zegt dat administratieve vereenvoudiging een van de slimste vormen van investeren is.

Collega's, woorden wekken, voorbeelden strekken. Nu komt het erop aan om de daad bij het woord te voegen. Ik zie voor onze commissie Versnelling een nieuwe taak weggelegd: hoe kunnen we nu al deze aanbevelingen implementeren in aangepaste regelgeving en de kam halen door de bestaande regelgeving?

Het was voor iedereen die de afgelopen drie maanden deel heeft uitgemaakt van de commissie Versnelling een heel aangename ervaring, ook de ervaring van zinvol werk te doen. De commissievoorzitter, de heer Sauwens, oogst terecht lof, hij heeft het goed gedaan. Iedereen was tot en met gemotiveerd. Ik zit nu in mijn vierde termijn hier in dit parlement. Deze commissie vergaderde naast de reguliere commissies op maandag en op vrijdag. Iedereen was bijna altijd aanwezig, met een gemiddelde aanwezigheid van 12 op 15. We hebben dat zelfs gedaan in recesperiodes. Daarnaast moest iedereen nog zijn gewoon commissiewerk doen. Het geeft aan dat iedereen overtuigd was van de zin, en dat het interessant was. We hebben bij geleerd.

Als we er nu nog in slagen, collega's, om deze aanbevelingen om te zetten naar reëel beleid, hebben we goed werk geleverd. Uiteindelijk zijn we daarvoor verkozen in dit parlement, voorzitter. Bedankt daarvoor. Mijn fractie Open Vld zal deze resolutie met 76 aanbevelingen met veel enthousiasme goedkeuren. (*Applaus bij CD&V, Open Vld, sp.a, de N-VA, LDD en Groen!*)

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, minister, collega's, Vlaanderen baadt in een 'rien ne va plus'-sfeertje. Het debat dat we vandaag als eerste hebben aangevat zal er allicht niet vreemd aan zijn. Ik hoor collega's in dit parlement – en andere – zeggen dat men nergens in Vlaanderen nog een spade in de grond krijgt. Alles wordt kapot bestudeerd. Over alles moet een MER worden opgemaakt. Er zijn kennisgevingsprocedures, passende beoordelingen, watertoetsen, openbare onderzoeken over ruimtelijke uitvoeringsplannen enzovoort.

En als er dan toch een beslissing wordt genomen, zo luidt het dan, dan heeft de burger een arsenaal aan beroepsmogelijkheden om die beslissing op basis van een tik- of procedurefout onderuit te halen.

Ik denk dat men met dit beeld een beetje te kort door de bocht gaat. Er worden wel degelijk nog beslissingen in Vlaanderen genomen. Denk maar aan de Diaboloverbinding, de Liefkenshoekspoortunnel of de brug van Temse. In 2005 viel wat die laatste betreft de eerste principiële beslissing door de Vlaamse Regering, en in 2009 is die al opgeleverd, inclusief ruimtelijk uitvoeringsplan, bouwvergunning en aanbesteding. Kijk ook naar de ontwikkelingsschets van het Schelde-estuarium, waarin we een Scheldeverdieping zijn gestart minder dan 10 jaar na het beëindigen van de vorige Scheldeverdieping. De heer Penris is er niet, en hij zou zeggen dat dit al na 8 jaar had moeten gebeuren, want de Nederlanders hebben ons 2 jaar doen verliezen. In elk geval zijn dit projecten die aantonen dat er toch nog beslissingen worden genomen.

Het verhaal van ‘rien ne va plus’ klopt ook niet om een andere reden. Het is immers niet zo dat onze wettelijke procedures – de MER’s, de RUP’s – verantwoordelijk zijn voor de soms lange doorlooptijd van projecten. Dat laatste heeft te maken met het feit dat veel tijd wordt verloren in het lange voortraject, waar bestuurlijke overheden het niet eens worden en waar men zich verschuilt achter disputen en nog te onderzoeken kwesties om toch maar niet te beslissen. De mensen van de Vlaamse Vereniging voor Ruimte en Planning hebben ons in de commissie voorgerekend dat een halvering van de wettelijk vastgelegde proceduredtijd slechts zou leiden tot 5 percent kortere doorlooptijden. Het is duidelijk dat dit geen substantiële tijdwinst zal opleveren.

Vlaanderen is wat het is: het heeft het dichtste vervoersnetwerk van Europa. Het is bijna onmogelijk geworden om nog een project te realiseren zonder iemand op zijn teen te trappen. Het is dan ook niet verwonderlijk dat sommige projecten veel beroering veroorzaken. De burger is ook mondiger geworden, en dat is maar goed ook. Moeten we de confrontatie met de burger dan maar uit de weg gaan? Ik denk het niet. Vorige sprekers zegden het al: we moeten die confrontatie veel vroeger in de besluitvormingsprocedure inschrijven. Vandaag bestaan er veel openbare onderzoeken, inspraakmogelijkheden en beroepsprocedures. Maar die zitten helemaal end of pipe van de besluitvorming; op het moment dat de beslissingen zijn genomen en er eigenlijk geen tijd meer is om alternatieven aan te dragen. Want nieuwe alternatieven ernstig nemen, zou te veel ‘rework’ vragen en vereisen dat we van voorafaan moeten herbeginnen.

De burger, die vandaag op het einde van de procedure zijn stem kan laten horen via een veelvoud van inspraakmogelijkheden – over het ruimtelijk uitvoeringsplan, de stedenbouwkundige vergunning, de milieuvergunning – komt dan van een kale reis thuis. Hij heeft moeite gedaan om het dossier te doorgronden en van zijn inspraakrecht gebruik te maken, maar al te vaak krijgt hij nul op het rekest. Hij stapt dan naar de rechtbank. Hij probeert dan voor de Raad van State en dergelijke zijn gelijk te halen. En als hij daar dan alsnog gelijk krijgt, is dat vaak een pyrrusoverwinning, want de overheid doet dan de procedure dunnetjes over, maar volgens het boekje, zodat de burger wordt geconfronteerd met hetzelfde project dat hij voor de rechtbank heeft aangevochten.

Dat leidde ertoe dat we in Vlaanderen een cultuur hebben van ‘decide and defend’: beslis en druk die beslissing dan door, en sta niet toe dat de beslissing in vraag wordt gesteld of dat er alternatieven worden aangereikt.

In onze aanbevelingen en onze ruime verkenning in de commissie hebben we vastgesteld dat het op deze manier niet verder kan, dat het een heilloze manier van werken is, dat we de burger wel au sérieux moeten nemen. De enige manier om dat te doen, is het inbouwen van een ruime en open verkenningsfase, waarin de overheid duidelijk het probleem schetst, in plaats van de oplossing al naar voren te schuiven. Vandaag werden doel en middelen soms

omgekeerd. Men begint, men bepaalt een project en ‘en cours de route’ onderbouwt en verdedigt men het project. Men zoekt dan argumenten om dat project erdoor te krijgen.

We moeten beginnen met een duidelijke probleemstelling. Er is een congestieprobleem tussen stad A en stad B, hoe lossen we dat op? Gebeurt dat op een infrastructurele manier of via verkeersbegeleiding en -sturing? Als we kiezen voor infrastructuur, wordt dat er een voor het openbaar vervoer, voor alternatieve vervoersmodi of voor een betere wegontsluiting? We moeten vertrekken van de probleemstelling, van de oplossingsrichtingen die we voor ons zien en van de manier waarop we die willen bestuderen. Dat moeten we in een vroeg stadium van de besluitvorming voorleggen aan het publiek, daarover moeten we inspraak organiseren en zelfs een dialoog opstarten. Dan moet het publiek de kans krijgen om alternatieve oplossingsrichtingen voor te dragen, om te zeggen op welke effecten de voorgenomen oplossingen ook moeten worden bestudeerd enzovoort.

In de verkenningsfase moeten we niet alleen kijken naar de technische haalbaarheid van bepaalde oplossingen. We moeten alle effecten, ook de strategische milieueffecten, de mobiliteitseffecten, de effecten op landbouw en de sociaal-economische effecten in dat stadium van de besluitvorming onder de koepel van een kosten-batenanalyse bestuderen. Zo’n maatschappelijke kosten-batenanalyse kan ervoor zorgen dat we zicht krijgen op nut en noodzaak van bepaalde projecten. Nu gaat men er met aplomb vanuit dat bepaalde projecten nodig zijn om onze economie te redden, want anders stort de hemel op ons hoofd. Laat ons maar eens aantonen wat het nut en de noodzaak is, welke maatschappelijke baten er voortvloeien uit bepaalde projecten en oplossingen. Dit kan de discussie objectiveren.

Zo’n maatschappelijke kosten-batenanalyse met een inspraakmogelijkheid voor de burger, die kan zeggen welke alternatieven moeten worden opgenomen, kan ook maximaal gebruikmaken van de creativiteit die in onze samenleving leeft. Kijk naar het dossier van de Oosterweelverbinding. Het zijn bewonersorganisaties die met alternatieven voor de dag zijn gekomen, die volgens sommige studies beter scoren dan wat de overheid zich initieel had voorgenomen.

We moeten de creativiteit van de samenleving maximaal benutten en de burger niet frustreren. Dat kan via zo’n brede en open verkenningsfase. Uiteraard vereist dat van onze administratie en bewindvoerders een zekere openheid en onbevangenheid. Ze mogen niet met voorafnames werken, ze mogen niet al op voorhand zeggen dat ze de inspraak gaan vervroegen en dat dit het eindresultaat moet zijn. Daar moeten ze afstand van durven nemen in die verkenningsfase.

Als die fase is afgerond, als de effecten duidelijk zijn, als nut en noodzaak van bepaalde investeringen duidelijk zijn, dan moet men ook durven beslissen via een voorkeursalternatief, een voorkeursbeslissing die men ahamert, bij voorkeur via een interbestuurlijk convenant, als er verschillende overheden bij de uitvoering van zo’n project zijn betrokken. Dat had ons bijvoorbeeld in de procedure van de ontwikkelingsschets voor het Schelde-estuarium en de verdieping heel wat miserie kunnen besparen. Vlaanderen en Nederland waren het eens geworden over een gezamenlijke aanpak, en ze hebben dat ook verdragsrechtelijk vastgelegd. Alleen kreeg de provincie Zeeland slappe knieën en weigerde politiek Den Haag de aangegane engagementen na te komen.

Zo’n interbestuurlijk convenant, samen met de voorkeursbeslissing, kan daaraan verhelpen en het engagement van alle betrokken bestuurlijke actoren vastleggen.

Ook deze verkenningsfase zal tijd en energie kosten. De tijd die we daarin stoppen, kunnen we achteraf dubbel en dik terugwinnen. Als die strategische milieueffecten in die fase van de besluitvorming serieus zijn onderzocht, dan hoeven we niet achteraf bij de concrete uitwerking van een project in een ruimtelijk uitvoeringsplan nog eens een plan-MER uit te voeren. Dan kunnen we die stap alvast overslaan. We hebben zelfs een aantal constructies samen laten sporen. We hebben dat de dakpanconstructie genoemd.

Op het moment dat het ruimtelijk uitvoeringsplan wordt opgemaakt en er bijvoorbeeld een openbaar onderzoek is naar de uitvoeringsalternatieven die daarin uitgetekend staan, kan al een kennisgevingsprocedure worden opgestart over het project-MER dat we nodig zullen hebben voor de aflevering van de bouwvergunning. Dakpansgewijs werken kan ons dus nog eens heel wat tijdswinst opleveren. Dat kan de doorlooptijd serieus verkorten. Ik heb van de Italianen geleerd dat koffie met een kortere doorlooptijd betere koffie is. Ik denk dat we op die manier tot een meer gedragen en snellere besluitvorming kunnen komen. De titel van ons voorstel van resolutie Sneller door Beter is dan ook zeer goed gekozen.

Naast die brede verkenningfase moeten we werk maken van een beter procesmanagement. Dat is heel duidelijk naar voren gekomen. We hebben procesmanagers nodig die het proces van begin tot eind aansturen in plaats van het wisselend eigenaarschap dat we vandaag zien bij projecten binnen de administratie. Op het moment dat het milieueffectenrapport moet worden gemaakt, neemt het departement Leefmilieu, Natuur en Energie de fakkel over. Op andere momenten is het de initiatiefnemer. Dat wisselend eigenaarschap is niet goed. Het vertroebelt het overzicht op de totale besluitvorming. We hebben nood aan procesmanagers die de zaak van begin tot eind in de hand nemen, die de bestuurlijke, technische en juridische voortgang bewaken en die ervoor zorgen dat alle stappen naadloos op elkaar aansluiten en alle administraties en alle betrokken bestuurlijke overheden tijdig hun engagementen nemen en nakomen.

Naast die figuur van de procesmanager hebben we uiteraard ook de figuur van de procesbegeleider nodig. Die moet zorgen voor de maatschappelijke inbedding, hij moet de tafel bieden om met de verschillende betrokken actoren die de effecten en de impact ondergaan van bepaalde projecten, de dialoog aan te gaan. Dat zal heel wat extra inspanningen vragen van onze administratie. Ik heb al schertsend binnen onze commissie gezegd dat we naar analogie met het Vlaams Kenniscentrum Publiek-Private Samenwerking onder de diensten Algemeen Regeringsbeleid ook een kenniscentrum publiek-publieke samenwerking nodig hebben. Daar is de winst te boeken. Beter gedragen beslissingen zullen correcter en sneller worden uitgevoerd en doorgang vinden.

Ook op het vlak van wet en regelgeving zijn er nog heel wat verbeteringen mogelijk. Het rapport van onze commissie pleit heel duidelijk voor de eengemaakte vergunning, de ‘permis unique’, zoals we die bijvoorbeeld al in Wallonië kennen en zoals die terug te vinden was in het vorige regeerakkoord. De toenmalige regering is er blijkbaar niet in geslaagd om daar werk van te maken.

Zeker voor dat soort inrichtingen waar milieu- en ruimtelijke effecten samenvallen, kunnen we heel snel naar zo’n ‘permis unique’ gaan. Ik denk dan aan windmolens. Vorige week op een studiedag vernam ik dat voor de bouw van windmolens sommige exploitanten – voor eenzelfde molenpark – de milieuvergunning hebben, terwijl anderen de bouwvergunning hebben. Raak daar als overheid, exploitant of ondernemer maar eens wijs uit. Beide vergunningen worden geadviseerd door een heel brede groep van administratieve overheden. Voor de stedenbouwkundige vergunning is dat de Interdepartementale Windwerkgroep waar monumenten en landschappen, milieuvergunningen en allerhande administraties in zitten en die we ook terugvinden in de provinciale vergunningscommissie die de milieuvergunning moet adviseren.

Ik ben het met de heer Keulen eens dat we een serieuze administratieve vereenvoudiging kunnen doorvoeren door de twee vergunningen in één keer af te leveren. Dat zou de duidelijkheid voor de ondernemer, de omwonende, de betrokken besturen er alleen maar op vooruit helpen. Ik zou niet zeggen met minder mensen, mijnheer Keulen, maar wel met hetzelfde aantal kunnen we dan beter en sneller werk afleveren. Minister, wat dat betreft, denk ik dat deze regering daar wel werk van moet maken. Dat ‘permis unique’ moet eindelijk eens worden uitgewerkt.

Collega's, er is al heel wat gezegd. Heel wat gras is voor mijn voeten weggemaaid. Ik besluit met alle collega's die er hun maandagen en vrijdagen voor hebben opgeofferd, en in het bijzonder ook de voorzitter van onze commissie, uitdrukkelijk te bedanken voor de geboden mogelijkheden. De aandacht voor de problematiek, de bereidwilligheid om te landen met een gezamenlijk, kamerbreed gedragen voorstel is een belangrijk signaal voor de Vlaamse Regering.

– *De heer Jan Peumans, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Minister, in dit halfroond is iedereen het erover eens dat de aanbevelingen die we op papier hebben gezet de moeite waard zijn om opgevolgd en uitgevoerd te worden. Onze ogen zijn nu natuurlijk voornamelijk op de regering gericht. We hebben er in ons voorstel van resolutie in voorzien dat we een periodiek, jaarlijks evaluatieverslag vragen aan de Vlaamse Regering, dat we vragen na te gaan wat met al die mooie aanbevelingen is gebeurd. Ze zijn te belangrijk om dode letter te blijven. Ze zijn te belangrijk om ze in de kast te stoppen. Die periodieke evaluatie moet de commissie, maar ook de vakcommissies, die te maken krijgen met de concrete uitwerking van aanbevelingen, in staat stellen om de zaak op de voet op te volgen en ervoor zorgen dat al het werk dat de afgelopen weken en maanden werd gepresteerd ook iets oplevert. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Collega's, het heeft niet veel nut te herhalen wat de voorgaande sprekers, de voorzitter en de verslaggevers al hebben aangehaald. Ik ben het eens met de voorgaande sprekers dat alle collega's, over de partijgrenzen heen en ongeacht de politieke kleur, een constructieve inbreng hebben gehad en degelijk werk hebben geleverd. Los van de activiteiten en capaciteiten van de voorzitter van deze commissie ad hoc wil ik er toch op wijzen dat de parlementsvoorzitter nog eens heeft bewezen dat hij de titel van beste parlements lid van de afgelopen legislatuur echt wel verdiend heeft. Dus, voorzitter, wens ik u proficiat.

Ik zal niet herhalen wat al is gezegd over de meeste van de 76 aanbevelingen. Ik heb er toch nog een aantal gevonden waarover de sprekers het nog niet hebben gehad. De heer Martens heeft gesproken over het belang van de verkenningsfase. Ik deel zijn mening. Ik ben echter ook van oordeel dat er tussen de drie fases een duidelijke aflijning moet worden gemaakt. Het moet heel duidelijk zijn wanneer de verkenningsfase, waarin alle maatschappelijke actoren worden gehoord en waarin alle opties en alternatieven aan bod zijn gekomen, is afgelopen, zodat ze in de volgende fases niet meer aan bod komen en dus niet meer kunnen leiden tot een verdragend effect.

Ik ben er ook van overtuigd dat er binnen de diensten van de Vlaamse administratie een inderdepartementale werkgroep moet worden opgericht. We zijn het er allemaal wel over eens dat binnen de Vlaamse administratie de coördinatie en samenwerking moet verbeteren. Ik ben er ook van overtuigd dat de Vlaamse administratie daaraan tegemoet kan komen, dat ze van goede wil is.

Over een laatste punt heeft nog niemand het gehad. We hebben die hand in eigen boezem gestoken. De federale collega's aan de overkant van de straat zouden echter ook een deel van de verantwoordelijkheid op zich moeten nemen. Er valt ook heel wat te zeggen over de werking van de Raad van State. Er valt heel wat te zeggen over de onteigeningswetgeving, over de werking van het Comité van Aankoop. Het is goed dat wij hier remediëren binnen ons eigen bevoegdheidsdomein, dat we kijken naar de tekortkomingen en naar mogelijke oplossingen. We moeten echter ook de federale overheid op haar verantwoordelijkheid wijzen. Ik doe hier dan ook een oproep aan iedereen in dit parlement om hun collega's aan de overkant van de straat een duidelijk signaal te geven om hun verantwoordelijkheid in deze zaak op te nemen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, minister, collega's artikel 69 van ons reglement voorziet erin dat elk van de fracties 30 minuten toelichting kan geven. Maar nu ondervoorzitter Decaluwe opnieuw is vervangen door onze voorzitter Peumans, zal ik mij natuurlijk zeer strikt aan de reglementaire spreektijd houden.

De verslaggevers, de voorzitter en de vorige sprekers hebben de totstandkoming en de inhoud al heel adequaat besproken. Ik ga niet verder in op de voornaamste elementen: het naar voren schuiven van de inspraak, de bestuurlijke lus, de kortere termijnen. Mijn fractie onderschrijft ten volle het voorstel van resolutie dat werd ingediend om het eindrapport van de Commissie Versnelling Belangrijke Investeringsprojecten te valoriseren. Wij zijn ervan overtuigd dat, indien de regering ernstig werk maakt van deze resolutie, grote private en publieke investeringsprojecten, eindelijk binnen een redelijke termijn zullen kunnen worden gerealiseerd.

Op dit moment neemt de procedurele doorlooptijd van belangrijke investeringsprojecten in Vlaanderen gemiddeld een slordige 6 tot 9 jaar in beslag. Hiermee scoort Vlaanderen beduidend slechter dan de ons omringende landen waar de goedkeuring hoogstens 4 jaar in beslag neemt. Ik denk aan Duitsland, Frankrijk, Spanje en de Scandinavische landen.

Op basis van de vaststelling dat de doorlooptijd van belangrijke investeringsprojecten logischerwijze ook in Vlaanderen kan en moet worden gereduceerd tot minder dan de helft werden er, mede onder impuls van mijn fractie en die van Open Vld, in het stroomdiagram indicatieve termijnen ingeschreven. In een latere fase dient dit juridisch te worden geconcretiseerd door een decretaal kader te ontwikkelen dat ervoor zorgt dat de doorlooptijd van strategisch belangrijke investeringsprojecten tot maximaal 30 maanden wordt herleid. Op die manier kan de uitvoeringsfase van belangrijke investeringsprojecten een aanvang nemen binnen de 3 jaar na de opstart van een dergelijk project. Dat is een dwingende noodzaak, zeker in tijden van economische crisis. De huidige spreekwoordelijke processie van Echternach schrikt immers potentiële investeerders af en bedreigt daardoor onze tewerkstelling!

Om deze ambitie optimaal te kunnen realiseren, moet de meedenkende en dienende aanpak van de Vlaamse overheid worden verstrekt. Daartoe zijn in het rapport meer dan zeventig aanbevelingen opgenomen die er onder meer toe strekken dat de adviserende instanties of de goedkeurende overheid in een zo vroeg mogelijk stadium kleur bekennen. Daartoe dient er onder meer dringend werk te worden gemaakt van het in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening reeds voorziene uitvoeringsbesluit inzake de projectvergadering.

Ook de introductie van één enkel gewogen en geïntegreerd advies verstrekt door de bestuurlijke overheid, die in de plaats komt van verschillende, soms onderling tegenstrijdige adviezen van verschillende adviserende instanties, is voor mijn fractie primordiaal. De initiatiefnemer mag niet langer van het kastje naar de muur worden gestuurd.

Uiteraard vereist het realiseren van deze ambitie het doorvoeren van een drastische vereenvoudiging van de Vlaamse regelgeving, waartoe ik de regering en dit parlement oproep. In ieder geval is deze resolutie een eerste ambitieuze aanzet om Vlaanderen opnieuw op de kaart zetten als een aantrekkelijke investerings- en ondernemingsregio. De LDD-fractie zal dit voorstel van resolutie dan ook met overtuiging goedkeuren, met dien verstande dat we er nauwlettend zullen op toezien dat deze ambitie ook daadwerkelijk wordt gerealiseerd.

Tot slot wens ik te herhalen wat ik in de commissie heb gezegd en wens ik namens de LDD-fractie in het bijzonder commissievoorzitter Sauwens te bedanken omdat onder zijn impuls, over de grenzen van meerderheid en oppositie heen, in alle sereniteit een degelijk en door alle politieke fracties gedragen eindrapport kon worden opgesteld.

Mijnheer Sauwens, tevens willen we u bedanken voor de soepele organisatie van de commissiewerkzaamheden, die erg belangrijk is voor een kleine fractie zoals de onze. Kortom, namens de hele commissie wil ik u feliciteren voor de voortreffelijke wijze waarop u

deze commissie hebt geleid. Ik denk dat sommige voorzitters daar heel wat van kunnen leren. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, volgens de Bijbel zullen de laatsten de eersten zijn. Er is al heel veel gezegd, dus zal ik het niet te lang maken. Ik sluit me aan bij diegenen die hebben gewezen op het goed functioneren van onze commissie. Dat heeft te maken met de voorzitter. Dat heeft ook te maken met de verslaggevers. Het heeft ook wel te maken – en ik denk dat dit hier nog niet is gezegd – met de steun van het commissiesecretariaat, dat mee heeft vergaderd op maandag en vrijdag. Voorzitter, als het lijvige verslag hier vandaag op de banken ligt, dan is dat eigenlijk wel een krachttoer. Vorige week hebben we immers enigszins in overdrive vergaderd, en vandaag ligt dat verslag hier. Namens de commissie zijn we het commissiesecretariaat en de ambtenaren daarvoor dank verschuldigd.

Ik sluit me ook aan bij de leden die hebben gezegd dat het een plezierige commissie was. Dat is zo. Ik heb er echt van genoten, wat lang geleden was, omdat we echt iets hebben uitgespit en vooral omdat alle leden met een open geest aan die commissie zijn begonnen en die openheid tot het einde hebben behouden. Voorzitter, dat zou eigenlijk vaker moeten gebeuren in dit parlement. Het is een van de redenen waarom ik hier graag zit.

We zullen het voorstel van resolutie steunen, omdat het de bouwstenen bevat om de hele procedure voor maatschappelijk belangrijke investeringen zo te hervormen dat er meer garanties zijn voor een echte inbreng van verenigingen en burgers en dat tegelijk overvloedige procedures en regels worden geschrapt. Ieder van ons heeft zo wel zijn redenen en zijn belangrijkste punten uit de commissievergadering. Ik ga in op enkele redenen die mij het meest charmeren.

Er is eerst en vooral het feit dat we onze werkzaamheden niet hebben beperkt tot de grote maatschappelijke infrastructuurprojecten, maar integendeel ook ons oor te luisteren hebben gelegd bij de lokale besturen. We hebben hen ook voor een deel betrokken. De voorliggende procedure is niet alleen een procedure voor infrastructuurprojecten, maar voor alle belangrijke maatschappelijke projecten, en dat zijn vaak ook lokale projecten.

Het voorstel van resolutie is niet alleen ook van toepassing op de projecten van de lokale besturen en beperkt zich niet tot de infrastructuurprojecten, het hecht ook belang aan andere maatschappelijke projecten. Ik denk dan aan duurzaam bouwen en wonen, de bouw van sociale ecowijken, aan lightrailverbindingen en de inplanting van windmolens. Het is een procedure die voor alle belangrijke projecten kan gelden.

We hebben uitdrukkelijk gekozen voor een besluitvorming in verschillende stappen. We starten met een ruime verkenningfase. Over de startnota wordt actief gecommuniceerd. Er is ruimte voor inspraak. Er is ruimte voor dialoog. Vanaf het begin worden de maatschappelijke kosten en baten verrekend, niet alleen van het voorstel van de overheid, maar ook van eventuele alternatieve voorstellen. Het is hier ook al gezegd: als we die voorfase op een degelijke manier doen, is het mogelijk een aantal openbare procedures in elkaar te schuiven. Dat zal niet alleen versnellen, maar ook de transparantie vergroten, niet alleen voor de overheden, maar ook voor de burger.

Ik ben ook blij dat het voorstel zich distantieert van wat ik flinkse maatregelen noem, zoals men die in het buitenland neemt. Daarbij mogen besturen niet meer tegen elkaar in beroep gaan. Lokale besturen zouden bijvoorbeeld niet tegen de Vlaamse overheid in beroep mogen gaan. Ook zouden milieu-, landbouw- en andere maatschappelijke bewegingen als belanghebbenden uit bepaalde procedures worden geschrapt. De buitenlandse ervaring leert dat dit de procedure een kleiner draagvlak geeft en langer laat duren. Ik ben blij dat we ook daar doorheen hebben gezien. De hoorzittingen hebben ons daarbij geholpen.

We willen graag voort meewerken aan de uitvoering van dat voorstel van resolutie, maar die uitvoering ligt in ons aller handen. Het papier is natuurlijk verduidelijk, maar wat in die 76 maatregelen staat, is niet minder dan een totale cultuuromslag, die we ons allemaal eigen moeten maken.

Het begint al met het maken van keuzes bij het onderhandelen van bestuursakkoorden, of het nu op het lokale of het Vlaamse niveau is. Het gebeurt al te vaak dat er in het bestuursakkoord voor elk wat wils staat, dat er twaalf belangrijke projecten in staan terwijl er maar geld is voor drie. Sommige bestuurders gaan er dan vanaf de eerste dag alles aan doen om bepaalde zaken uit het bestuursakkoord, die ze zelf hebben goedgekeurd, niet te laten vooruitgaan. We moeten onszelf verplichten om keuzes te maken, ook als we bestuurs- of regeerakkoorden onderhandelen.

Er is tijdens de commissiebesprekingen veel gezegd over ambtenaren die 36 redenen vinden waarom iets niet zou kunnen en naargelang hun mentaliteit, zes redenen waarom iets wel zou kunnen. Wij geven die ambtenaren natuurlijk de instrumenten om die 36 redenen te vinden in de verschrikkelijk ingewikkelde decreten die we maken. Ook dat is een cultuuromslag. Ik heb er in de commissie naar verwezen. Als er een gek in een kinderdagverblijf in Dendermonde verschrikkelijke dingen doet, dan is er de maatschappelijke roep om nieuwe regeltjes om ervoor te zorgen dat er in elk kinderdagverblijf een camera komt, een achterdeur, een voordeur, een kliksysteem enzovoort. Dan is de maatschappelijke druk enorm groot om snel regels te gaan maken. Het is aan ons om op dat moment de rug te rechte en te zeggen dat we het niet doen.

Deze resolutie betekent eigenlijk dat we ons kwetsbaar en open moeten durven opstellen en dat we zeggen dat we in dit project geloven en voldoende redenen hebben om dat te verdedigen. We kunnen de confrontatie met de tegenstanders aan. We geloven in het project om verschillende redenen.

Voorzitter, collega's, de uitvoering van dit voorstel van resolutie betekent dat we van een sfeer van wantrouwen en achterdocht gaan naar een sfeer van vertrouwen en samen opbouwen. Dat is niet makkelijk. *(Applaus)*

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik heb met zeer veel aandacht geluisterd naar alle uiteenzettingen van alle fracties. Namens de hele Vlaamse Regering wil ik mijn oprechte appreciatie uitdrukken voor het werk dat is geleverd. Het is een werkstuk dat op zeer korte tijd tot stand is gekomen. Ik heb net het verslag van de debatten die aan het voorstel van resolutie vooraf zijn gegaan, even gelezen.

Als het Vlaams Parlement straks – wat ik veronderstel – het voorstel van resolutie goedkeurt, dan zal de Vlaamse Regering zeer snel werk proberen te maken van de uitvoering van de voorstellen. De minister-president heeft vorige week al aangekondigd dat wij vrijdag een plan van aanpak goedkeuren. We zullen proberen om een oplisting te maken van zaken die snel winst opleveren en van zaken die intern kunnen worden gerealiseerd. Een aantal zaken zal uiteraard tijd en grensoverschrijdend overleg vragen. Vrijdag zullen we dat bekijken en hopelijk zal het een vruchtbaar – niet alleen decreetgevend, maar ook intern administratief – resultaat opleveren.

Ik dank iedereen die hieraan heeft deelgenomen. Het is nu aan de Vlaamse Regering om werk te maken van het voorstel van resolutie, samen met het verslag van de commissie-Berx dat vorige vrijdag is voorgesteld. Tot mijn vreugde merk ik dat er zeer veel synergieën zijn en bijna geen of zeer weinig tegenspraken. Ik dank ook de voorzitter van de commissie. *(Applaus)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE

Aanwijzing van een Nederlandstalig lid met adviserende stem

De voorzitter: Dames en heren, overeenkomstig artikel 22, vijfde lid van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, heeft de heer Christian Van Eyken mevrouw Ariane Calmeyn aangewezen als lid met adviserende stem van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, wij zullen hier vandaag uitvoering geven aan een bepaling van de federale wetgeving. De Union des Francophones (UF) mag een lid aanduiden voor de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, zij het met adviserende stem. De vorige keren gebeurde dat altijd in één beurt. Nu is het wel bijzonder duidelijk dat het Vlaams Parlement iemand van de UF naar de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie zal sturen. Hoewel het wettelijk gezien een formaliteit betreft waaraan wij niets kunnen doen, stel ik vast dat de UF hier iemand voorstelt, mevrouw Calmeyn, die bij ons nog in de commissie Onderwijs als directrice van een gemeentelijke Franstalige school in Wezembeek-Oppem is komen pleiten tegen het interpretatieve decreet over de inspectie van het faciliteiten-onderwijs. Het Vlaams Parlement zal dus zo iemand naar de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie sturen.

Hoewel het over een formele aangelegenheid gaat, wil ik toch even de link leggen tussen deze formele aangelegenheid en andere formele aangelegenheden, en daarmee bedoel ik het goedkeuren van geloofsbrieven. Als mensen verkozen zijn, moet het parlement geloofsbrieven goedkeuren. Dat houdt in dat het parlement onderzoekt of de mensen die verkozen zijn, wel degelijk nog altijd voldoen aan de verkiesbaarheidsvoorwaarden: ze moeten geboren zijn, ze moeten wonen waar ze moeten wonen, ze moeten de leeftijd hebben om verkozen te zijn, ze mogen geen strafrechtelijk dossier hebben en dergelijke meer. Voorzitter, collega's, meestal is dat ook een formaliteit. In 1985 was dat voor het parlement van het Waalse Gewest ten aanzien van Toon Van Overstraeten geen formaliteit. Hoewel hij helemaal beantwoordde aan de wettelijke voorwaarden om verkozen te worden en te zetelen, heeft men toen de geloofsbrieven van Toon Van Overstraeten in dat parlement weggestemd. Dat is geen manier van doen.

Voorzitter, ik wil de analogie maken. Wij moeten hier een formaliteit goedkeuren. Maar aan Franstalige kant vervult men de formaliteiten blijkbaar anders. Wij vragen dus hier, in het Vlaams Parlement, voor de eerste keer, om de kandidatuur van de UF, van mevrouw Calmeyn, die zich duidelijk uitspreekt tegen dingen die hier zijn goedgekeurd, ter stemming voor te leggen – en misschien is het ook een formaliteit, maar het zal dan toch wel een symbolische stemming moeten zijn. U kunt misschien straks zeggen dat u daar de bevoegdheid niet toe heeft. Het is dan zo. Maar laat het ons dan eens duidelijk gezegd hebben. Aan Franstalige kant lapt men formaliteiten aan zijn laars, wel, wij moeten dat misschien voor één keer ook eens doen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik wil mij grotendeels aansluiten bij de vorige spreker. Ik heb het er ook moeilijk mee, met deze zogeheten formaliteit. Het Vlaams Parlement gaat hier iemand afvaardigen naar de Cultuurpactcommissie, terwijl het Waalse parlement in de jaren tachtig de democratisch verkozen Vlaming Toon Van Overstraeten verhinderd heeft om te zetelen. Daardoor werd die nochtans democratisch verkozen ook de kans ontnomen om iemand vanuit het Waalse parlement naar de Cultuurpactcommissie af te vaardigen. Men

heeft dat zomaar gedaan. Bovendien, de Cultuurpactcommissie moet onder meer de rechten van alle ideologische en filosofische strekkingen beschermen. Ik vraag mij af tot welke ideologische en filosofische strekking de UF behoort. Het is een verzameling van verschillende ideologische strekkingen, FDF, PS, MR, cdH. Je vindt ze allemaal terug onder de grote paraplu 'UF'. Eigenlijk is het een taaletnische lijst, die trouwens alleen in Vlaams-Brabant actief is en waarbij het enige cement dat die verschillende strekkingen bindt de taal is, de francofonie. En dat terwijl taal niet erkend is als criterium.

Ik heb het er dus moeilijk mee, goed wetende welke nefaste en verfoeilijke politieke agenda deze zogeheten ideologische of filosofische strekking in de Vlaamse Rand uitvoert.

Ik denk hierbij aan de manier waarop deze strekking de taalwetten bewust overtreedt, omzendbrieven niet toepast en de Vlaamse regelgeving tegenwerkt en boycot in die gemeenten waar ze de meerderheid in handen heeft. De heer Keulen weet er alles van. Ik ben niet naïef. Ik kan dit absoluut niet goedkeuren. Ik vraag de stemming aan. Indien dit niet mogelijk is, vraag ik dit punt van de agenda te halen. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, ik zou me bij de heer Demesmaeker willen aansluiten. Ik woon ook in de Rand. Ik heb een paar maal de kans gehad om met de betrokken persoon te debatteren. Naar aanleiding van het interpretatief decreet betreffende het onderwijs, het zogenaamde decreet-Van Dijck, hebben we in het programma Controverse met elkaar gediscussieerd.

Deze persoon heeft geen enkel respect voor de decretale bevoegdheid van het Vlaams Parlement. Deze partij of fractie keert zich in de faciliteitengemeenten resoluut tegen de aanwezigheid van de Vlaamse taal en cultuur. Ze voert daarover een publiek gevecht. De betrokkene behoort hiertoe. Ik zie niet in waarom deze partij moet worden vertegenwoordigd in de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, die gaat over de Nederlandse taal en cultuur die ze openlijk bestrijdt. De betrokkene zou namens diegenen die tegen de Nederlandse taal en cultuur zijn met adviserende stem tot die commissie behoren.

Ik spreek hier in persoonlijke naam en als vertegenwoordiger van CD&V in de Vlaamse Rand. Ik neem aan het om een formele zaak gaat. Ik zou me symbolisch bij de woorden van de heren Demesmaeker en Van Hauthem willen aansluiten. Indien het tot een stemming komt, zal ik me onthouden.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Voorzitter, ik vind dit debat een spijtige zaak. Het verzoek om een vertegenwoordiger aan te duiden, is verloren gegaan. Ik heb dit met de voorzitter besproken. Hij heeft me trouwens een herinnering gestuurd. Ik heb met de voorzitter afgesproken dat de kandidatuur later kon worden ingediend.

Wat de heren Van Hauthem en Demesmaeker vandaag hebben verklaard, doet me denken aan wat 15 jaar geleden is gebeurd. Toen ik voor het eerst het Vlaams Parlement betrad, is een hele hetze losgebarsten. Er is toen naar de heer Van Overstraeten verwezen. De rede en het gezond verstand hebben toegelaten dat ik toch op een normale manier kon zetelen.

Hoewel sommigen het tegendeel laten uitschijnen, heb ik gedurende de voorbije 15 jaar kunnen bewijzen dat ik geen Vlamingenhater ben. Ik heb respect voor de opinie van alle Vlamingen, van welke strekking dan ook. Het enige wat we vragen, is een eerbiediging van het aanvoelen van een minderheid van de bevolking in Vlaams-Brabant.

Volgens sommigen voert het UF in de gemeenten waar ze aan de macht is een anti-Vlaams cultuurbeleid. Ik kan u verzekeren dat dit, voor zover ik weet, in geen enkele gemeente gebeurt, of het zou een uitzondering moeten zijn. Ik heb dat nooit gedaan. Ik ben 24 jaar aan de macht geweest in een faciliteitengemeente. Ik heb de Vlaamse cultuur nooit iets in de weg gelegd.

Wat de kandidatuur van mevrouw Calmeyn betreft: ik heb ervoor gezorgd dat het iemand was die de gevoeligheid die mij na aan het hart ligt, deelt, maar die ook een perfecte kennis heeft van het Vlaamse aanvoelen. Als u het goed nagekeken hebt, zult u gezien hebben dat zij de dochter is van de vroegere burgemeester van Drogenbos. Ik denk niet dat Jean Calmeyn zaliger ooit iets gedaan heeft om de Vlaamse cultuur in zijn gemeente achteruit te duwen. Mevrouw Calmeyn is dus opgegroeid in een sfeer van respect en eerbied voor beide culturen. Daarom denk ik dat ze een gepaste persoon is voor deze vergadering.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, mijn fractie onderschrijft de pleidooien van de heren Van Hauthem, Demesmaeker en Van Rompuy. Mocht het in dezen inderdaad tot een stemming komen, dan zullen wij die kandidatuur niet ondersteunen.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik wil nog even reageren op het betoog van de heer Van Eyken. De heer Van Eyken is jarenlang burgemeester geweest van Linkebeek. Hij heeft mij tientallen keren door de rijkswacht laten buitenslepen uit zijn gemeentehuis, omdat hij de wetgeving niet wilde respecteren.

Wij, mijnheer Van Eyken, hebben u nooit uit dit parlement naar buiten gesleurd – misschien hadden we dat ooit eens moeten doen. Maar wij zijn legalisten, en dus doen we dat niet. Ons nu komen verwijten dat wij dit ter sprake brengen, heeft geen enkele zin, geen enkele betekenis. U zou dat niet moeten komen zeggen, want u hebt de Belgische rijkswacht ingeschakeld om manifestanten die tegen uw onwettige optreden als burgemeester kwamen manifesteren, waaronder ikzelf, allemaal buiten te sleuren.

Wij hebben dat niet gedaan. Wij hebben u niet met stoel en al op de stoep gezet. Maar uw partij heeft dat indertijd wel gedaan met Toon Van Overstraeten. Stel het u voor: een parlement waar een verkozen volksvertegenwoordiger zich komt aanmelden, die niet binnen mag en die de toegang wordt geweigerd door de militaire politie. Mocht dat in Chili of Turkije gebeuren, dan zou de heer Roegiers hier waarschijnlijk direct met een voorstel van resolutie staan om te zeggen hoe erg dat wel is. *(Gelach. Applaus bij het Vlaams Belang, de N-VA en LDD)*

Dat is dus wel wat er gebeurd is, mijnheer Van Eyken. Welnu, als men van Franstalige kant nooit de wetgeving respecteert en als men zelfs de rechtspraak van de Raad van State niet respecteert rond een aantal zaken, dan is het tijd dat het Vlaams Parlement rond dit dossier ook eens zegt: dit nemen we niet.

Overigens, voorzitter, woont de dame die wordt voorgesteld zelfs niet in het Vlaamse Gewest: ze woont in Sint-Lambrechts-Woluwe. De wetgeving – het is federale wetgeving, dat geef ik graag toe – zegt dat het een Nederlandstalige kandidaat moet zijn. Ik weet echter niet of die dame Nederlandstalig is. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Voorzitter, collega's, ik heb met veel belangstelling naar de diverse argumenten geluisterd. Ik ken mevrouw Calmeyn van toeten noch blazen, dus ik weet niet wat ze waard is. Ik kan me wel voorstellen dat ik haar allerminst sympathiek zou vinden, als ik bepaalde voorgaande interventies hoor. Ik heb ook met belangstelling geluisterd naar het verhaal, dat ik overigens al kende, over de schandalige behandeling die de heer Van Overstraeten heeft mogen genieten aan Franstalige kant. Ik heb dat verhaal al vaak verteld aan Franstalige vrienden. Ik ben daar nog steeds zeer verontwaardigd over.

Maar we moeten natuurlijk legalistisch blijven, mijnheer Van Hauthem. U moet ook altijd groter zijn dan uw tegenstander. Als we aan een partij zeggen dat ze iemand mag afvaardigen, dan hebben de andere partijen zich daar niet mee te moeien, anders moeten we dat systematisch beginnen te doen.

Ik vrees dat dit een zeer legalistisch standpunt is dat ik hier verdedig, en verdenk me niet van enige sympathie. Het zal wel in een of ander blaadje verschijnen dat Groen! alweer een belangrijke zaak heeft verraden. Laat het duidelijk zijn: dit is een zeer legalistisch standpunt. Men kan niet het ene doen en dan het andere zeggen. Als men een partij toelaat om iemand af te vaardigen, dan vind ik dat men die keuze moet respecteren.

De voorzitter: Als voorzitter heb ik alle politieke partijen aangeschreven, ook de partij die hier vertegenwoordigd is in dit halfroond. Ik geef u dit ter informatie. Het Uitgebreid Bureau heeft op 29 september met eenparigheid van stemmen beslist over het aantal verdelingen dat aan iedere fractie toekwam en dat de fractie Groen! en het UF elk een Nederlandstalig lid met adviserende stem mogen aanwijzen. Dat is ter uitvoering van de wet van 16 juni 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekking gewaarborgd wordt.

Het punt staat geagendeerd. Artikel 11 van het reglement, punt 4 zegt: “In voorkomend geval gebeuren benoemingen en voordrachten bij geheime stemming en bij volstreekte meerderheid onverminderd de bepaling van artikel 20, punt 2 en 3.”

Dan stel ik nu voor dat we overgaan tot een geheime stemming over het al dan niet aanvaarden van de voordracht van UF.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben ja geantwoord;
50 leden hebben neen geantwoord;
8 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge is mevrouw Calmeyn aangesteld als Nederlandstalig lid met adviserende stem in de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Johan Sauwens, Sas van Rouveroij, Bart Martens, Jan Peumans en Lode Vereeck, mevrouw Mieke Vogels en de heer Dirk de Kort betreffende aanbevelingen aangaande de versnelling van maatschappelijk belangrijke investeringsprojecten: Sneller door Beter – 395 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
117 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

Reden voor onthouding?

De heer Jan Penris: Ik stel vast er tegen ons een cordon blijft bestaan en tegen anderen in dit halfroond niet. De stemming van daarnet heeft dat duidelijk gemaakt. In tegenstelling tot wat sommige mensen beweren, is het einde van onze werkzaamheden niet sereen, open en constructief geweest. We hebben goed samengewerkt. Ik geef dat eerlijk toe en ik bedank de

voorzitter voor de gelegenheid die hij ons daartoe heeft gegeven. Ik hoop dat ik ook op een bescheiden manier mijn steentje tot dit belangwekkende dossier heb kunnen bijdragen. Ik denk ook dat mijn fractie er blijk van heeft gegeven dat we de ‘sense of urgency’, waarvan iedereen uitging, mee hebben ondersteund.

Maar er is een gênant moment geweest op het einde van de werkzaamheden, helaas achter besloten deuren, toen de voorzitter – uitgerekend de voorzitter, die we terecht bejubeld hebben – moest komen melden dat een aantal fracties er niet mee konden leven dat mijn fractie, of ik persoonlijk, de resolutie mee zou ondertekenen.

Ik kan daarmee leven. Wijlen mijn vader zei altijd: “Als je in de politiek gaat, jongen, dan moet je een olifantenvel hebben.” Dat heb ik. En mijn fractie is het woord van de dichter indachtig: “Der Starke ist am mächtigsten allein.” Mijn kiezers zullen het misschien moeilijker hebben met het uitsluiten van mijn fractie bij onderwerpen als deze, zeker wanneer die kiezer weet dat mensen van de Union des Francophones niet het slachtoffer zullen zijn van een cordon sanitaire.

Collega’s, wat mij het meest stoorde, is dat niemand van de betrokken commissieleden dat op voorhand in mijn gezicht heeft durven zeggen. Het was de voorzitter die de boodschapper moest zijn van het slechte nieuws. Ik ben sterk genoeg, ik sta al 15 jaar in dit parlement, ik kan leven met uw eerlijkheid, ik kan leven met uw openheid. Als u met mij problemen hebt of met mijn ideologie, dan zit ik er niet mee in dat u mij dat meedeelt, maar ik betreur het een beetje dat u zich laf hebt weggestoken op het moment van de waarheid en de vuile klus hebt laten uitvoeren door uw voorzitter. Vandaar mijn onthouding. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jos De Meyer en Boudewijn Bouckaert en de dames Veerle Heeren, Fatma Pehlivan, Vera Celis en Marleen Vanderpoorten tot besluit van de op 10 februari 2010 door de heer Jos De Meyer in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over administratieve vereenvoudiging in het onderwijs en de beleidsaanbevelingen uit het Jaarverslag 2008 van het Agentschap voor Onderwijsdiensten – 375 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, collega’s, iedereen die in de onderwijssector werkt of ermee te maken krijgt, zal het onderschrijven: de onderwijsregelgeving is zonder twijfel bijzonder complex te noemen. In het jaarrapport van het Agentschap voor Onderwijsdiensten (AgODi) lezen we een aantal concrete voorbeelden daarvan. Ook blijkt er nog heel wat overbodige, nooit toegepaste, verouderde regelgeving te bestaan die nog steeds niet officieel is opgeheven. AgODi concludeert dat jaarlijkse aanpassingen aan het reglementair kader zorgen voor een steeds complexere, moeilijker leesbare en in omvang groeiende regelgeving, zowel voor de administratie zelf als voor de schoolbesturen en personeelsleden. Eén citaatje wil ik u meegeven: “Gezien de noodzakelijkheid van een stipte, correcte en goede dienstverlening voor zijn klanten en de zeer scherp gestelde performantienormen in de beheersovereenkomst, vraagt AgODi zelf om een minder complexe reglementering en een tijdige bekendmaking van de nieuwe maatregelen.”

Wij vragen in deze motie aan de Vlaamse Regering om op korte termijn het Agentschap voor Onderwijsdiensten de opdracht te geven om alle, vanuit hun ervaring overbodige, niet toegepaste, verouderde of niet nuttige regelgeving in kaart te brengen, om hierbij ook een beroep te doen op de dienst Wetsmatiging, om hierover eveneens te overleggen met de sociale partners om op korte termijn te komen tot een meer eenvoudige en transparante onderwijsregelgeving en om nauwlettend toe te zien op de bekendmaking hiervan.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
118 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Frank Creyelman en Jan Penris tot besluit van de op 11 februari 2010 door de heer Johan Deckmyn in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de campagne 'Laat ons ondernemen!' van de werkgevers
– 378 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
73 leden hebben neen geantwoord;
19 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Annick De Ridder en de heren Marino Keulen, Sas van Rouveroij en Sven Gatz tot besluit van de op 11 februari 2010 door mevrouw Annick De Ridder in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het standpunt van de Vlaamse Regering betreffende de toekomstige uitdiepingswerken op de Schelde
– 380 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Mevrouw de Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Voorzitter, collega's, we waren onlangs getuige van de start van de derde Scheldeverdieping, zo belangrijk voor het Vlaamse land en het havenlandschap. Tegelijk stapelden zich donderwolken op voor toekomstige rechten van de Antwerpse haven voor een eventuele vierde verdieping. Uit verslagen van de Eerste en Tweede Kamer in Nederland bleek dat de staatssecretaris letterlijk had gesteld dat Vlaanderen het historische recht had opgegeven om ooit een vierde verruiming te eisen.

Daarop heb ik uiteraard die vraag gesteld aan de minister-president in de commissie, die mij en de collega's gelukkig gerust kon stellen dat de historische rechten van Vlaanderen op een vrije en toegankelijke Schelde, zoals verankerd in diverse slotaktes en scheidingsverdragen, onverminderd blijven gelden. Wij vragen in deze motie niet meer of niet minder dan het integraal overmaken van dit standpunt van de minister-president aan de Nederlandse beleids-makers.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
45 leden hebben ja geantwoord;
72 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

Reden voor onthouding?

De heer Bart Tommelein: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Rombouts.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Jurgen Verstrepen, Peter Reekmans, Lode Vereeck en Ivan Sabbe tot besluit van het op 3 maart 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de stand van zaken in het dossier van de Oosterweel-verbinding

– 409 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
65 leden hebben neen geantwoord;
27 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Jan Penris en Filip Dewinter en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van het op 3 maart 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de stand van zaken in het dossier van de Oosterweelverbinding – 410 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
66 leden hebben neen geantwoord;
27 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Dirk Peeters, mevrouw Mieke Vogels en de heer Filip Watteeuw tot besluit van het op 3 maart 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de stand van zaken in het dossier van de Oosterweelverbinding – 411 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
65 leden hebben neen geantwoord;
26 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 10 maart 2010 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.45 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

Afwezig met kennisgeving

Patricia Ceysens: familieverplichtingen;

Tinne Rombouts: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr.1:

geheime stemming

■

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark

Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDING:

Jan Penris

■

Stemming nr.3:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr.4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Marc Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brussee, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr.5:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Ann Brussee, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen,

Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDING:

Bart Tommelein

■

Stemming nr.6:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Marc Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseele, Bart Caron, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr.7:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde,

Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Marc Vanden Bussche, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Genez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brussee, Bart Caron, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr.8:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Bart Caron, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Dirk Peeters, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Genez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseel, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

■

